

Mahir iek

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

14.06.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acıdı Yüreğim

bana anlatmak istediğini şimdi anladım
burkuldu biraz acıdı yüreğim
gözlerim doldu hüzünlendiğimi anladım
hafiften bir ezgi çalındı kulağıma
ayrılık şarkısı dinletildiğimi anladım
siladayken ayrılığın gurbet olduğunu
senden ayrıyken anladım

.....
o bir sıkıntılı dönemdi geldi geçti
anılar rüyalarım girmiyor artık
anladım ki ateşten kor olmuyor ayrılık
telgrafın telleri arşınlanmıyor
yar üstüne yar seven kurşunlanmıyor
demiyorum yar sensiz olmuyor artık
yine başım dumanlı karlı dağlar gibi
demiyorum sensiz olmuyor gel artık

.....
anılar siz yokken mutluyum
mazimden çıkın gidin artık. 251011mcicek

Mahir Çiçek

Adem Gibi

kalbin kırık buruksa eğer
hiç kırılmamış say ve sev
yüzüne bakmıyorsa kimse
kendini seyrediliyormuş bil
gülen gözlerle kostak yürü
seke seke dans edercesine.
duyur sesini cümle aleme
çığır türkünü avazın çıktığı kadar
şöyle ağız dolusu sevda kokan
cehennem etme hayatı kendine
yer yüzünde yaşa cenneti.
tak koluna Havvayı
ibreti alem için at havanı
boş ver aldırma dünyayı
yaşa gitsin Adem gibi. 29512 mcicek

Mahir Çiçek

Adı Hasan - B

Bir oğlum var adı hasan
Söylemez adını sorsan
Çatlatır sabrını melek olsan
Okumaz adam olmaz Hasan

Çok çok üzüyor annesini
Hiç göstermez karnesini
Daha söyleyeyim nesini
Efesi olmuş okulun Hasan

Pantolonunun ütüsünü
Tövbe giymez kötüsünü
İster ben yiyeyim iyisini
Kanaatsiz biri oldu Hasan

Ağı durmaz çiklet çiğner
Kopya çeker hoca mimler
Çalışmaz boşa geçer günler
Ömür törpüler bu Hasan

Çayı içer bardağı kırar
Açar günde üç beş zarar
Hep dövmeye verir karar
Dayağı yer gelir Hasan

Namaz kılmaz oruç tutmaz
Hasta olsa hapını yutmaz
Zamanında okula gitmez
Sonunda sınıfta kalır Hasan

Hep ak eyledik karasını
Kıymaz harcamaz parasını
Acep yakar kimin çirasını
Mevla korusun o kızı Hasan

Kravatını üçgen bağlar
Saçını jöleler yana tarar
Yerinde durmaz hoplar zıplar
Yoksa pilava kaşık mı Hasan.

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Ağlar Yolcuyum -B

Her an işlemekte yarama bilde
Sevgiye muhtacım bu gurbet elde
Yeşeren bir dal yok şu yanan şölde
Mihnetle dünyayı gezen yolcuyum

Yolcuyum yoluma indi harami
Mevlam benim yazgım böyle karamı
Felek açtı yar ile benim aramı
Gurbette aç susuz gezen yolcuyum

Yükümü aldım göç yerinde kalmadı
Derdime kardaşım derman olmadı
Açılan yaramı kimse sarmadı
Gurbette boynunu büken yolcuyum

Düştüm gurbet ele ayağım yalın
Acınır genç yaşta perişan halım
Mevlam susuz şölde bu aciz kulun
Kervanın peşinden giden yolcuyum

İşte ben yolcuyum yolumda gerek
Ne bende hal kaldı ne benimde renk
Görenler diyor dayanırmı yürek
Yükü ziyan olmuş ağlar yolcuyum.

şair Mehmet çiçek

Bilde; bezir ve gaz yağını emen pamuk fitil

Mahir Çiçek

Ağlayan Çocuk

ne zaman ağlayan bir çocuk görsem
yumuk elleri yaşlı gözlerinde
içim burkulur dolar gözlerim
yüreğim kabarıp ağıdı içimi dağlar
duygulanır çocuğa dalar gözlerim
dayanamam mahzun bakışına mahvolurum
geçip gidemem niye ağlar bilmek isterim
çocuklaşırım aklıma acı günlerim gelir
şeker mi yoksa oyuncak mı..
niye ağlar bilmek isterim
sormak isterimde soramam
ne der diye çekinirim el alemden
aklım ağlayan çocukta kalır
bir ileri iki geri gider adımlarım
geri dönemem dönüp bakamam
her ne ise dileği olsun diye
sadece dua düşer dudaklarımdan

.....
o çocuk var ya hani
bende isterim anne diye ağlayan
salya sümük ortalığı birbirine katan
utandırdı kahretti beni.... 2838 mcicek

Mahir Çiçek

Ah Bu Yaşlılık - B

Aslı olsun olmasın her şeye kızar
Seksene varınca bastonla gezer
Onu paklar anca derince mezer
Gelir başa birgün ah bu yaşlılık

Yaşlan amma sakın ihtiyar olma
Nasıl olsa gelecek kafanı yorma
Dikkat et sözüne hiç hatır kırma
Çekilmez bir dertmiş ah bu yaşlılık

Şair mehmet geldin ömrün sonuna
Bir davet var yaradandan kuluna
Ecel taktıysa ki kancayı sana
Götürür peşinden ah bu yaşlılık.
Şair Mehmet Çiçek

(B) Babama ait

Mahir Çiçek

Ah Şu Anılar

eskir mi hiç anılar
gönülden gönüle gider gelirler
sanırsın yaşanmış antik Şehir
sanki bir zamanlar
bazıları yaşanmışlığa değer
bazıları yürek yakandırlar
anılar var ya ah Şu anılası
yada unutulması anılar
ne alınır ne satılır
sadece yaşanır
yaşanmışlığa değen vardır
günbegün tazedir yaşanır
kimileri acı ve hüznü yüklü
kahır mektubu gibidirler
yırtılır un ufak edilip atılırlar

.....
anılar var ya ah Şu anılar. 250913mcicek

Mahir Çiçek

Anıların Öyküsü -ÖYKÜ

Çandır Mahallesinde geçti çocukluğum. Hacıkılıç Mahallesi bizim komşu mahallemizdi. Mahallemize yapılan ilk okulun yerinde büyükçe sebze bahçesi, ortasında da sulama suyu dinlendirme havuzu bulunuyordu. Okul ile Devlet Hastanesi arasında bulunan boş arsa, sabahları ahırdan çıkan büyük baş hayvanların yayılmaya götürülmek için toplaşma, aynı zamanda hasat mevsiminde de harman yeri, boş olduğu gün ortası zamanlarda da biz çocukların oyun yeri idi.

O yıllarda hemen, hemen her evde hayvan ahır, bu ahırlarda da sütü için büyük baş hayvan beslenirdi. Her sabah ahırdan çıkartılan hayvanlar, tımarı yapıldıktan sonra sırtına hafiften vurulur ho denilerek toplaşma yerine gönderilir, akşamları da çobanın sabah ki toplaşma yerine getirmesiyle hayvanlar kendiliklerinden evine doğru yönelir kapıya geldiklerinde de böğürerek geldiklerini haber verirlerdi.

Çoban sabahları toplaşma yerinde toplanan hayvanları, hoo sesiyle uyarır kangal köpeklerinin nezaretinde yazı mevkiine doğru götürürdü.

Bazen sürüyü kaçıran hayvanlar sürüye yetiştirmek için koşturulur, sürüye dahil edilirdi. Bu sebeple diğer mahalle çocuklarını ya sürüye koştururken, ya okuldan, ya da oynadığımız iddialı yöresel oyunlarımızdan tanırırdık.

Çapar mahallesinin çocukları oyunda, bizim mahallenin çocuklarından iyi idiler. Onları yenmek için sapanla taş atma da usta olanlarla antrenmanlar yapılırdı. Sapanın yapılışından, tutuş şekline, bir ucunun serbest bırakılarak şaklatılması, aya ya yerleştirilen taşın karşı tarafa fırlatılmasına kadar ne varsa öğretilirdi.

Mahalle çocukları bu oyunları bir tarafın diğerine baskın çıkıp, pes ettirmesiyle sonuçlanırdı. Ertesi gün ders arası teneffüslerde baskın taraf yenik tarafı ti ye alır onları kışkırtarak zaferlerini kutlardı. Tabi yenilen gurup diş bileler, hırsını bir sonra ki savaşa saklardı.

Bahar aylarında, uçurtmaların kamış çitaları bir birine çatılarak altıgen hale getirilir, rengarenk parşömen kağıtlarla kaplanır gün batımına yakın okul bahçesinde yada sürü toplaşma yerinde uçurulurdu. En büyük uçurtmayı kimin yaptığı uçurtmasını uçururken etrafında toplaşan kalabalıktan belli olurdu.

Uçurtmanın püsküllü kuyruğuna parşömen kağıdından yapılmış körüklü fenerler takılır içerisine yanan mum konularak akşamları gök yüzünde rengarenk ışık hüzmeleri oluşturulur mahalle sakinlerine zevkle izlettirilirdi. Sönmeden yada alev almadan kimin uçurtmasının gök yüzünde daha çok kalacağı heyecanı yaşanırdı.

Bir de topaç çevirme oyunu vardı. sert ağaçtan tepesi şişkin uca doğru konikleşen bu oyuncak, ucundan şişkin tarafa doğru pamuk ipliği sarılıp fırlatılarak dönmesi sağlanan bir oyundu. Rengarenk boyanmış bu topaçlar aynı anda fırlatılır, uzun süre dönen oyunu kazanır ödül olarak en az döneni alırdı.

Bir diğer oyun, göbeği kurşunlu aşık oyunuydu. Göbeğine kurşun doldurulmuş besili koyundan alınmış cüsseli aşık her oyuncunun hayalini süslerdi. Diğer aşıklar oyunda piyundu. Oyuna katılan oyuncular iddialarına göre üç adım ileriye eşit şekilde piyonlarını bir çizgi üzerine dizerler sıra ile adım çizgisini aşmamak kaydı ile ellerindeki kurşunlu enek aşıklarını, baş parmak ve işaret parmakları arasından piyonlara doğru fırlatırlar kim piyonlara çarptırarak piyonları çizgiyi aşırıttırır ise aşan aşıkları ödül olarak alırdı. Ta ki aşığı piyonlara isabet ettiremiyene kadar. Oyun, piyonlar bitene kadar devam ederdi. Ayrıca eğer ki enek aşık piyonlara çarptıktan sonra dik tarafından amut vaziyetinde durursa tüm piyonları aldığı gibi diğer oyuncuların enek aşıklarını da kazanırdı. Kazanan kaybedenlerin yanından koşarak uzaklaşır, evlerinin avlusunda keyifle kazandıklarını zevkle seyreder bir daha ki oyuna kadar zulasında saklardı. Kaybeden çocuklar tüm mal varlıklarını kaybetmişcesine üzüntülerinden biri birilerine kenetlenir, kaybettiklerini geri kazanmanın hesabını yaparlardı. O günün akşamı mutsuzlukları yüzüne yansırken, hüznelerini gizlemeye çalışırlardı. Ebeveynleri anlamazlardı tabi ki duruşlarından.

Bir de hafta sonu eğlencesi balık tutma yarışıydı. Buna pek oyun denemezdi zira

bir nevi spordu. Ama spor olduğunu kim bilirdi ki o yıllarda.İşin ucunda iddia vardı., kim mera da bulunan tatlı su gölünden daha çok balık tutar, eve dönüşte en önde mahalleye girer en büyük benim dercesine balık sepetini haya kaldır onun mutluluğu yaşanırdı. Balığa gelemeyen çocuklardan had da bazı ebeveynlerden, yaşa varol tezahüratı ile alkış alacağı heyecanı yaşanırdı. Bu galibiyetin hazırlığı akşamdan yapılır erkenden yatılırdı.

Mahalleler arası oynanan savaş oyunumuzdan bahsedeceğim. Mahallemiz ile hasım Çapar mahallesi arasında Orta mahalle vardı. Bu mahallenin insanları çoğunlukla memur ve işçi sınıfındandı onlarda pek çiftçilik yoktu daha sosyal yaşarlardı.Çocukları daha bakımlı ve temiz giyimliydi. Orta mahallenin çocuklarıyla hiç ortak oyunumuz yoktu. Sadece okulda arkadaşlık ederdik. O dönemlerde okulda abone olmak koşulu ile derslerle ilgili dergiler dağıtılırdı. Biz bu dergilerden alamazdık zira velilerimizin maaşları yoktu. Ev ödevi konusunu öğretmen bu dergilerden hazırlardı. Mecburen orta mahallede oturan arkadaşlarımızdan dergi yardımı alırdık., çoğu da dergisini vermezdi.

Savaş oyunumuzu harman yeri denilen aynı zamanda sığır sürüsünün topladığı meydana oynardık. Sığır sürüsü baharla birlikte yaylaya gönderilir kış gelene kadar orada kalırlardı. Harman zamanı mevsim itibarı ile ağustos, eylül aylarıydı. Dolayısı ile harman yeri bahar ve yaz aylarında bizim oyun yerimizdi. Savaş oyununu da burada oynardık. Savaş yapacağımız çapar mahallesinin çocuklarına aracı gönderir haberleşir, kararlaştırılan gün ve vakitte toplaşırđık. Silahımız, sapanımız ve cep dolusu çakıl taşlarımızdı.

Devlet Hastanesinin çaprazında, şehrimizin ilk çok katlıları olan beş katlıların yan tarafında bulunan arsada toplaşılır, yaklaşık yirmi yirmi beş metre mesafeden savaş düzeni alınır, sapanlara yerleştirilen çakıl taşları bir birimize fırlatarak oynanırdı. Çoğu kez komşu mahalle olan Hacıkılıç mahallesinden yardım almamıza rağmen, yine de Çaparlar bizi yenerlerdi. Kabullenmesek de yediğimiz dayak yanımıza kar kalırdı.

Aileler o yıllarda çocuklarına arka çıkmazlardı, ne okulda ne de oyunda, öğretmen dövse dahi.Öğretmen dövmüşse bir bildiği vardır derlerdi. Çocuk okula teslim edilirken baş öğretmene " öğretmen bey, çocuk size teslim, eti sizin kemiği bizim" dememişlermiydi.

Mahalle savaşı akşamı yer sofrasında otururken, babalarımız yöre şivesiyle bizimle dalga geçerlerdi;

- ne ettiniz bu gün gobeller,
- yine mi başınızı gözünüzü patlattırdınız,
- lan bir türlü öğrenemediniz ellam şu çapar mıymıntılarını yenmeyi.
- hadi bakalım bir kere de siz yenin de görelim derlerdi. Bir sona ki seferde sıra bizde biz yeneceğiz derdik.

Babalarımız haytallığımızı görür, bize de hep aynı nasihatta bulunurlardı.

- sizden bir şey olmaz pısrıh ödlekler hep dayak yer kös kös gelirsiniz. Bari okuyup adam olun da şu, çaparların başına çarşı ağası olun durmadan ceza kesin. Okumuyacaksanız eğer gidin sanayiye meslek sahibi olun.

.....
Velhasıl o yıllar okumayıp baba sözü dinleyenler, çıraklıktan başlayıp zanaatkar oldu akla gelmeyecek imalathaneler fabrikalar kurdular. Holdingleşerek sanayimizin ekonomimizin bel kemiğini oluşturdular.

Okuyanlar sa güya meslek sahibi oldular. Okumayıp sanatkarlıktan patronluğa geçenlerin kurduğu imalat hanelerde, fabrikalarda maaşlı olarak mesleklerini icra ettiler.

Yine biz o günlerin anısına, yalanın menfaatin olmadığı çocukluk günlerimize ve oyunlarımıza dönelim.

Çocuk oyunu, mahalle savaşçıları asırlarca süre geldi. Ta ki yirminci yüzyılın son çeyreğine kadar. Milletimizin gen yapısında vardı galiba savaşmayı çocukken

öğrenmek. Yüz yüze mertçe savaşmak. Sonrasında kucaklaşmak.

Oyunlarımızda düsturumuzdu mertlik. Bazen kaybettiklerimiz de olurdu ama kazandıklarımız da olurdu. Kazananı kucaklardık. En azından onurluyduk.

Şimdilerde o geçmiş günlerimizi anımsadığımızda ebeveynlerimizin ve öğretmenlerimizin, verdiği terbiye ile övünüyoruz. Menfaatimiz için, vatanımızın onurumuzun satılmayacağını, Askerimizin, Polisimizin ve masum insanların kallesçe arkadan vurulamayacağını öğrettikleri için.

Şimdi ki çocuklar bilim ve fen çağını yaşıyorlar. Savaşmak gibi bir gaileleri yok. Vatana millete faydalı olmak için yine öğretmenlerinden ilim ve fen öğreniyor, en iyisi olmak için yarışıyorlar. Boş zamanlarında da eh işte dercesine sanal alemde sanal savaşçılarını savaştırarak tatmin oluyorlar. Genlerinde var olan savaşçılığı ekrana taşıyarak elli altmış santim mesafeden, klavye ve parmaklarıyla sanal savaşçılarını savaştırıp tatmin oluyorlar. 150915 mcicek

Mahir Çiçek

Arpa Seni - B

Arpa seni arpa seni
Ürüzgarlar çarpa seni
Ben toplarım dişin tırnak
Anam verir turpa seni
Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Arz Eyledim -B

Ömrümce arz eyledim gelip görmeyi
Yeşil kubbesine kurban olduğum
Mevla'm nasip etti yüzüm sürmeyi
Erdim muradıma kurban olduğum.

2

Çağırdı Mevlam uzaklardan geldim
Kırk vakit namaz kıl istedi kıldım
Beytullah'a vardım yüzümü sürdürdüm
Nasip oldu geldim kurban olduğum.

3

Hanende sekiz gün misafir kaldım
Yüce mihrabında namazım kıldım
Rabbim emri ile seni resul bildim
Şefaatinu umarım kurban olduğum

4

Zikirle geçerdi her gün gecesi
Kuran ezberinde yoktur hocası
Var mı kâinatta ondan yücesi
Cebrilin dostu kurban olduğum.

5

Beytullah'tan çıktım ravza son durak
Cennette bekliyor bindiğin burak
İsmiyle yazmıştır Allah
Gördüm mihrabında kurban olduğum.

6

Bu hac yolu peygamberler mirası
El açanın boşa gitmez duası
Kabir ile mihrabının arası
Cennetten bir bahçe kurban olduğum.

7

Gidiyorum elveda gönlüm dininle
Bir ıstırap duyduyum nazik tenimde
Ebubekir Ömer yatır seninle
Onlara da selam kurban olduğum.

8

Ömrüm geldi geçti günüm beyhude
Zikreyler Mevla'yı balıklar suda
Selamın kalbimde dönüyorum yurda
İletirim bil ki kurban olduğum.

9

Tekbir ile girdim babu selamdan
Çıkmak istemedim Mescidi Haramdan
Okudum yasini açtım kurandan
Gönderdim ruhuna kurban olduğum.

10

Nurdan halk eyledi eşin bulunmaz
Yaratan Mevla'dır sual sorulmaz
Üç ay kalsam beş ay kalsam doyulmaz
Tadına doyulmaz kurban olduğum.

11

Çok dilek diledim yaradan haktan
Bir damla su idim var etti yoktan

Ŗu yeŖil kubbenin içinde yatan
Resulü Ekremimsin kurban olduğum.

12

Kubbesi yeŖilde direği nurdan
Görünce ravzayı sıçradım birden
Nasıl ayrılalım böyle bir yerden
İzin bukadarmıŖ kurban olduğum.

13

Nasip oldu bindik bizde uçağa
Medine yeŖillik biçilmez paha
Ben Ŗair mehmet görürsem bir daha
Ŗükrüm olur Hüda'ma kurban olduğum.

mayıs1995

Ŗair Hacı Mehmet iek

B- Babama aittir.
(merhum 2009)

Mahir iek

Aşk Hayal Gibidir

aşk gülmekle ağlamak arasında
sanki bir an gibidir
kimine köprü olur aşırır
kimine aşılmaz sarp gibidir
aşk gülmekle ağlamak arasında
bazen düş
bazen hayal gibidir. 040507

Mahir Çiçek

Atikcan'a - B

İş bulup beni yolladı
Dilekçemi o pulladı
Gerdi kanadını kolladı
Duacıyım Atikcan'a

Hakkı arar verir hüküm
İzinden çıkmaz hakkın
Akraba hem de çok yakın
Duacıyım Atikcan'a

İbda Allah odur velim
Duaya kalkıyor elim
Malum idi ona halim
Duacıyım Atikcan'a

Üzerime kanat gerdi
Hasta idim derdime erdi
Kul Mehmet muradına erdi
Duacıyım Atikcan'a

Sihhat versin Mevla'm ona
Hükmü geçer dört bir yana
Önder oldu yine bana
Duacıyım Atikcan'a

Genç yaşında oldu yargıç
Boğulana oldu dalgıç
Belalardan olsun hariç
Duacıyım Atikcan'a

Hakim oldu yaşı küçük
Kalbi temiz eli açık
Duacıyız çoluk çocuk
Duacıyım Atikcan'a

Şair Mehmet dua eyler
Kölgesiz ağacı neyler
Sihhat bulsun böyle beyler
Duacıyım Atikcan'a. 1955 Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Bahar Mutluluk ve Akşam

ay gecenin karanlığına umut
alabildiğine mehtap gönüllere
eser tenlerde sevda meltemleri
aşk fısıltıları dökülür dudaklardan
bir vapur düdüğü sızlatır kalpleri
hazin çığırıları duyulur martıların
yamaçlardan yankılanır gurbet türküleri
boyanır gökyüzü gün batımı kızılığına
sararken gönülleri bahar coşkusu
akşamı hatırlatır ezan sesleri
hava karardı çabuk eve dön diyen
bir annenin çocuğunu koruma endişesi

.....
güzel bir gündü geride kalan
işte gün batımı vakti ve hikayesi
başlar birazdan perde ardında yaşam
ah ne güzeldir İstanbul
bahar mutluluk ve akşam. 010311mcicek

Mahir Çiçek

Bal Diyeti -öykü

Sivil uçak askeri hava alanına indi, yolcular uçaktan iner inmez görevliler onları bitişik barakaya aldılar. bagaj uçaktan indirilesiye gelen yolcu bekleme salonuna alındılar. giden yolcu bölümünde yolcular bagaj teslimi yapmış buldukları yerden, alana açılan küçük bekleme bölümüne alındılar. bilet kontrolleri yapıldı, bagaj işlemleri tamamlanınca uçağa binmeleri için görevliler kapıyı açtılar. yolcular sıra halinde tel örgü kenarından uçağa doğru yürüyorlardı.

Yolculardan Mehmet bey ve arkadaşları bir ses duyup sesin geldiği yöne doğru baktılar. tel örgüye parmaklarını geçirmiş sanki nezaret hanede alı konulmuş zanlı gibi, avazı çıktığı kadar bağırarak iri cüsseli şişman bir adamı gördüler. adamın yanında kucakları paketlerle dolu iki adam vardı. geri döndüler tel örgüye doğru koşar adımlarla adama yaklaştılar. iri yarı şişman adamın kim olduğu yaklaşınca belli oldu. o kişi Sabahattin beyden başkası değildi. buram buram terlemiş nefes nefese kalmıştı. biraz mahcup çekingen bir tavırla Mehmet bey dedi;

- Size layık değil ama bu yörenin ürünlerinden kabul edin lütfen. çam sakızı çoban armağanı afiyetle yiye efendim dedi. paketleri taşıyanlar ellerinde bulunan paketleri tel örgü üzerinden verdiler. bu arada kuyruk girişinde bekleyen hostes çabuk olmaları için el hareketi ile uyarıda bulunuyordu. Sabahattin bey, uçağı bekletmemek için tel örgü dışından sözle vedalaşarak geldiği yöne doğru adamları ile birlikte gözden kayboldu.

Uçağın kapısı kapandı, kokpit başında bulunan hostes güvenlik tedbirlerini uygulamalı olarak anlatırken kaptan pilot kalkış anonsunu yaptı. uçak pistten havalanıp yeterli irtifa ya ulaştığında rotasına kilitlendiğinde kemerlerinizi açabilirsiniz anonsu verildi.

Mehmet bey, arkadaşlarına dönerek, paketlerin biri bal, diğeri tulum peyniri galiba, zira kabin peynir kokmaya başladı dedi.

Mehmet, Akif ve Bekir bey doğuda bir inşaatın kabulünden dönüyorlardı. Sabahattin bey kabulü yapılan bina inşaatının yüklenicisiydi. heyet söz konusu yapım işinin sözleşme şartlarına uygun yapıp yapılmadığını incelemiş, kabule uygun görerek eksik işler tespit etmiş tutanağa bağlamıştı.

Kabul süresince işin sahibi teşkilatın misafirhane ve yemekhanesinden faydalanılmıştı. görevin tamamlandığı günün akşamı, kabul heyeti ve işin yüklenicisine teşkilat müdürü tarafından yemekhanede kabul ve güle güle yemeği verildi. o gecenin sabahı uçak kalkış saati erken olması sebebi ile müdür bey ve diğer görevliler yemekten sonra vedalaşarak ayrıldılar. ertesi günün sabahı uçak kalkış saatine yakın, Sabahattin bey, havaalanına gelmiş hediyelerini vererek heyeti uğurlamıştı.

Aradan bir kaç yıl geçti. o heyette bulunan Bekir bey oğlunun sünnet düğünü için davetiye vermişti. Mehmet ile Akif bey aynı apartman aynı katta yan dairelerde oturuyorlardı. Mehmet bey ile Akif bey kararlaştılar beraberce Mehmet beyin metalik mavi atmış dokuz model arabası ile davetiyede adresi belirtilen düğün salonuna gittiler. salonda, yüklenici Sabahattin bey, ailesi ve yakınları da vardı. Mehmet ve Akif beyler sahneye yakın yuvarlak masaya buyur edildiler. Mehmet beyin keyfinin kaçtığı belliydi gizlese de belli oluyordu. düğün sahibi Bekir beyin yıllar önce iş yapan yüklenici Sabahattin beyi düğününe davet edecek kadar yakınlaşmasına anlam veremedi. Mehmet bey bu samimiyetin nereden geldiğini sormaya cesaret edemedi. düğünde popüler sanatçılar ve saz ekipleri vardı. masalarda içki ve mezeler girila gidiyordu. düğün bitimine yakın Mehmet bey, Bekir bey ve ailesinden müsaade istedi. beraberce

geldiği Akif bey biraz daha kalacağını dönmek istemediğini söyleyerek teşekkür etti. Mehmet bey beraber geldiği arkadaşı Akif beyi düğün salonunda bırakarak evine doğru yol aldı. eşine bahsetmedi ama yol boyunca Bekir beyin bu kadar büyük masraf altına girmesinin aptallık olduğunu düşündü.

Yaklaşık üç yıl daha geçmişti. Mehmet beyin de içinde bulunduğu beş kişi bağlı buldukları bakanlığı taşra teşkilatlarında yapımı devam eden inşaat işlerinin kontrollüğüne görevlendirildiler. bu görevlendirmede bulunan üç mühendis torpil yaparak görevlendirmeyi durdurdular. durduranlardan biri eski senatörün diğerleri milletvekili ve sendika başkanının yakınlarıydılar.

Mehmet bey ile Latif bey bakanlıkta göreve başladılar. Mehmet bey üç ay sonra kadrosu bağlı kuruluştaki olduğu için bakan oluru ile tedviren teknik müdürlüğe atandı. kısa süre sonra yolsuzluk nedeni ile görevden uzaklaştırılan daire başkanının yerine vekaleten baktı. işi başından aşkıydı, bir ayağı şantiyelerde bir ayağı merkezdeydi.

Bakanlıkta, bağlı bulunduğu genel müdür devam eden işler hakkında bakana brifing verileceğini söyledi. Genel müdür, Mehmet bey yanına bir arkadaş al Çerkezköy, Çiğli ve Kepez'e gidin, devam eden işlerin son durumlarını inceleyin raporunuzu hazırlayın dedi. Mehmet bey mühendis Ali ile birlikte söz konusu inşaatları yerinde inceledi ve raporunu hazırlayarak genel müdürüne teslim etti. kış yaklaşmış işler ölü sezonuna girmişti. Mehmet bey, serviste çalışan elemanlarıyla beraber programda bulunan işlerin projeleri, yaklaşık maliyetleri, yıl sonu tespitleri ve ihale evraklarının hazırlanması işlerinde müşterek olarak çalışıyorlardı.

O gün odasının kapısı çalındı, içeri iriyarı şişmanca, hafiften tebessüm ederek birisi girdi.

- Mehmet bey merhaba, beni tanıdınız mı
- Hiç yabancı gelmediniz ama tanıyamadım nereden tanışıyoruz.
- Ben Sabahattin Erzurum'dan hani kabule gelmişsiniz.
- Şimdi hatırladım, Bekir beyin düğününde de görmüştüm sizi. kusura bakmayın aradan epeyi zaman geçtiği için tanıyamadım. teşkilatınıza uğramıştım da dedi Sabahattin bey, Bekir ve Akif beyler sizin için, o şimdi bakanlıkta müdür dediler, bi ziyaretinize geleyim dedim. hoş geldin dedi Mehmet bey. aslında yemiş olduğu beleş bal ve peynirin sahibini hiç unutmamıştı. bir gün karşılaştığında helallik istemeyi dahi aklından geçirmişti. düğünde görmüştü ama yeri ve zamanı değildi.

Sabahattin bey kolu ile gövdesi arasına sıkıştırdığı şişkince deri çantası, başında fötr şapkası ile gün aşırı bazen öğleden evvel bazen öğleden sonra bazen de tam gün takılıyordu. sudan selden mevzu açıp muhabbet ediyordu.

Bir hafta sonu öğleden sonra, Sabahattin bey, bir şey söylemek istiyorum ama söyleyemiyorum özür dilerim dedi, estağfurullah buyurun dedi Mehmet bey.

- Ben iflas ettim size bir türlü söyleyemedim.
- Günlerdir evime ekmek götürüremiyorum akşam eve götürecek ekmek param yok, hanımına karşı çok mahcubum.
- Şu anda nereden kalıyorsunuz.
- Tuzluçayır da hanımın akrabasının bir göz gecekondusunda kalıyoruz.
- yapma yahu Allah Allah nasıl olur.
O an boğazında bir şeylerin düğümlendiğini hissetti bir türlü aşağı inmiyordu.
- Nasıl oldu, neden iflas ettin.

- Uzun hikaye Mehmet bey, o kabul işlerinden sonra Bekir ve Akif beyler peşimi bırakmadılar. doğuda iş yapmayı bırak biz sana batıda iş ayarlarız dediler. hakikaten de ayarladılar. Konya'nın bir kasabasında bölge binası ve müştemilatı işini aldım. ardından başka bir bölgede ikinci işi de aldım. kayın biraderimi doğu dan getirdim işin başına koydum. Ankara ya hakim müstakil bir ev aldım, artık Ankara ayağımın altındaydı. arabamı yeniledim. Bekir ve Akif beylerle beraberdik, hemen hemen her gün yedik içtik. Bekir beyin sünnet düğününe o akşam sizinde gördüğünüz gibi uçak dolusu yakınlarımla gelmiştim.

Düğünün ileri saatlerinde onlar, ayrıca gece kulübüne götürmemi istediler. Akif bey bir ara tuvalete çağırdı beni, senin için sakın çağırma davet etsen de gelmez açık veririz dedi. o gece sıfır ikiye kadar kaldığımız otelin barında eğlendik, yetmedi başka bir kulüpte sabahladık. O gün düğün dahil tüm masrafları ben yükledim.

Konya'da ki işi almamda ikisinin de bayağı yardımları olmuştu. İşin kontrolörünü de ayarladılar. İşe başlar başlamaz kontrolör kazıdan çıkan hafriyat nakliyesinde olması gereken mesafeyi kısa tutuyor teknik şartname hükümlerini görmezden geliyor, bir şeyler beklediğini ima ediyordu. Diğer işlerin de bitimine kadar Bekir bey, Akif bey ve kontrolör hizmetlerinin karşılığını fazla fazla aldılar. bu devran böyle gider sandım ama gitmedi. Talepleri her geçen gün artıyordu. Kayın biraderime adıma doğacak parasal hak edişleri çekmeye harcamaya yetki vermiştim. Ben işlerin takibi için Ankara, Konya arasında mekik dokurken o her akşam kontrolör ile birlikte bar pavyon eksik etmemiş hesapsız harcamalar yaptığını iş işten geçtikten sonra öğrendim. malzeme temin ettiğimiz firmaların çalışanları buralarda görmüşler bizimkileri, patronlarına da ispiyonlamışlar. Keresteci çimentocuya, çimentocu kum çakılıya, demir tüccarına derken birbirlerine anında haber uçurmuşlar. Kontrolöre duyar duymaz ulaşmış durumu sormuşlar.

O günlerde kontrolör arabasını yenileyeceğini, biraz açığı olduğunu ima etmiş bende anlamazlıktan gelip aldırış etmemiştim. Kontrolör bunun hesabını sana soracağım dercesine ters ters bakıp elinin tersiyle odasından çıkmamı işaret etmişti. İlk fırsatta bu durumu fırsat bilip alacaklılara işlerimin kötüye gittiğini söylemiş yapacağını yapmıştı.

Bunun üzerine alacaklı esnaf ve inşaatta çalışan işçiler idarenin muhasebe servisine üşüşüp defterimi dürdüler. Kontrolörün istediğini karşılasaydım bu terslikler olmayacak iflas etmeyecektim. Bekir ve Akif beylere durumu iletip yardımlarını istedim ama yüzüme dahi bakmayıp başından savdılar. Aralıklı zamanlarda geçmiş günlerin hatırına bir kaç kez borç istedim, bırak vermeyi seni adres gösterdiler. Mehmet beye git onun gurubunda büyük yatımlar var, sana iş bulur dediler. Ben de utana sıkıla size geldim işte. Ama yüzüm yoktu size bir türlü anlatmaya cesaret edemedim. Bu gün eve gidecek dolmuş, eve ekmek alacak param yok, mecburdum size durumumu söylemeye özür dilerim.

Üzülmeysin dedi Mehmet bey, cebinden cüzdanını çıkardı, cüzdanda bulunan altı yüz elli liranın yüz elli lirasını kendine ayırdı. Trakya da, Ege ve Akdeniz bölgeleri teftişinde edindiği yol harcırahlarını almaya mutemet tayin dilekçesini yazdı. Bu gün yetişmez hafta ortasında, git veznedenden paranı al dedi. Giyim yardımı için de ayrıca bir dilekçe daha yazdı.

Yıllar evvel emrivaki yemiş olduğu bal ve peynirin diyetini ödediği için mutluydu. İçinde bir kuşku vardı ya doğruyu söylemiyor diye de düşünmeden edemedi. Sabahattin beye dönerek;

- Sabahattin bey birazdan mesai bitecek beraber çıkarız, seni de evine bırakırım dedi.
- Zahmet olacak Mehmet bey dedi Sabahattin bey.

Mesai bitiminde beraberce arabaya bindiler, Tuzluçayır'a doğru sohbet ederek yola koyuldular.

Eve eli boş gitmemek için, Mehmet bey fırın ve markete uğrayıp bir kaç nevale aldı. Dar gece kondu sokaklarından geçerek bir evin önünde durdular. Kapı eşiğine oturmuş fiskosçu birkaç kadının arasından kalkan, bir kadın Sabahattin beye doğru yürüdü. Yanın da tanımadığı yabancı biri ile geldiğini görünce, gönülsüzce gecekondudan içeri buyur etti. üçü birden eve girdiler. Gecekonduda bir oda bir araydı, mutfak yoktu, ara da çarpma masa üzerinde küçük tüp yanında alüminyum tencere, birkaç çatal kaşık ve sararmış porselen tabaklar vardı. galiba banyosu yoktu. Ara nın zeminin de bulunan pis su giderinden faydalanarak dökme su ile banyo yapılıyordu. Tuvalet dışarı da giriş kapısının yan tarafında gecekonduya bitişik fosseptik çukuru üzerine briketten yapılmış olduğu için etrafa saçtığı kokudan belliydi. Oda da zemine serilmiş saçakları dökülmüş yıpranmış halı, bir köşesinde giysilerini koydukları bez gergili basit bir portmanto, duvara dayalı üzerinde yıpranmış battaniye serili iki kişilik demir karyola. Pencere önünde küçük sehpa üzerinde üzeri havlu örtülü alüminyum demlik çaydanlık. ahşap pencerenin üst köşelerine çiviye gerilmiş naylon dantelalı tül perde, hepsi bu kadardı.

Çay içmeden bırakmayız dediler, çay bisküvi ikramından sonra Mehmet bey müsaade isteyerek oradan ayrıldı. Yol boyunca beraber çalışmış olduğu arkadaşlarından nefret etti. nasıl tanıyamamıştı onları. Sabahattin beyin yaptıkları doğrumuydu sanki neyse dedi kendi kendine. Şimdi balla peyniri hazmedebilirim diye düşünürken tebessüm ederek evine doğru arabasını hızla sürdü.

Mehmet bey Sabahattin beyi, ileri ki günlerde bakanlıkta iş yapan bir yüklenicinin yanında işe başlattı. uzun süre bir daha görüşmediler.

On yıl aradan sonra Mehmet bey, ziyaretine gelen anne ve babasını memleketlerine göndermek için tren garına geldi. tren kalkış anonsu yapıldı kadar yanlarında kaldı ellerini öpererek vedalaştı.

Gar binasından çıkarken karşısında lacivert takımlı, fötr şapkalı iri yarı şişman bir adam yanında temiz giyimli kravatlı iki genç delikanlı ile birlikte gar binasına doğru gelirken gördü. Bir an göz göze geldiler, bu sefer Mehmet bey tanıdı iri yarı şişman adamı. Duruşuyla biraz havalı ve mağrur bir tavır sergiliyordu şişman adam. Mehmet bey yaklaşan şişman adama tebessüm ederek;

- Merhaba Sabahattin bey,
- Affedersiniz tanıyamadım
- Ben Mehmet, hani kurumdan bir ara bakanlıktan tanıdınız mı!
- Mazur görün şimdi tanıdım nasılsınız Mehmet bey
- Teşekkür ederim iyiyim, ya siz Sabahattin bey
- Şükür bende iyiyim, hayırdır bir yere görev mi var Mehmet bey
- Yok Sabahattin bey babam ile validem bir müddet bizde misafirdiler memlekete gönderdim biraz evvel uğurladım onları.
- Ya siz nereye yolculuk mu var.
- Belediyede devam eden birkaç işim var. Bu arkadaşlar işlerimin kontrolörleri Tunç bey, Atıf bey. İstanbul'a bir malzeme seçimi için gidiyoruz, trenimiz de gelmek üzere, perona geçmemiz lazım görüşmek üzere müsaadenizle.

Tabi müsaade sizin Sabahattin bey iyi yolculuklar.

Mehmet bey olduğu yerde dondu kaldı. kendini toparlamak için gar binasına geri döndü, ahşap kanepelerden birine oturup perona giren mavi treni seyrederken, lacivert takımli iriyarı şişman adam önde Bekir ve Akif bey gibiler ardında trene binerlerken gördü. İriyarı şişman adam Sabahattin bey ve avadanlarının bir daha karşısına çıkmamasını diledi. 011014mcicek

Mahir Çiçek

Bana Aşkı Anlat

anlat da ne anlatırsan anlat
ağıt yakar gibi olmasın ama anlatacakların
hele ninni söyler gibi hiç değil
bulamıyorsan anlatacak bir şey
uzattım bak tut diye ellerimi
dal göz bebeklerimden içeri
gördüğün seni anlat
bende daldım bak gözlerinden içeri
bir şeyler fısıldıyor
duydum dudakların
seviyorum seni der gibi..

.....
bu kadarı yetmez dahasını anlat
hadi susma süt dökmüş kedi gibi
gevşek tutma öyle kuş tutar gibi
tut sımsıkı ellerimi
dal gözlerimden içeri
bir daha mırıldasın dudakların
aşka davet şarkı söyler gibi. 181112mcicek

Mahir Çiçek

Başımızın Öne Eğikliği

iki ucundan duvara asılı
kara bezden bir fon
önünde çarpma iskemle
iskemleye ilişmiş bir çocuk
fotoğrafçı melankolik
birazda sergüzeşt
öyle bilmiş öyle havalıydı
geçerdi sehpa üzerinde duran
düzenekli kutunun başına
alırdı ışığıarkasına
kutunun ayarını yapardı
poz almak için giderdi
oturan çocuğun yanına
bir eliyle çenesini
diğer eliyle alnını tutar
başını biraz sağa
birazda öne eğerdi
çabucak geçerdi kutunun başına
muhtar çakmağıyla
havalara girer
sönen piposunu yakardı
sağ eli deklanşörde
sol eli merceğin kapağında
kapağı Açar üçe kadar sayar
eliyle havada bir yay çizer
çektim der kapağı kapardı
kalkardı çocuk iskemleden
gider ebeveyninin elini tutardı

.....
İşte öyle ipek çocuk
o günlerden kalmadır
başımızın biraz öne
biraz sağa eğikliği
o sarmış fotoğraf karesinin
yan tarafında bekleyen
sevgi dolu bakışlarıyla
tebessüm ettiklerini hayal ettiğimiz
bizim görüp sizin göremediğiniz
o cefakar o vefakar
şimdi çok uzaklardan
bizi izlediğine inandığımız
ebeveynlerimize saygımız içindir.

210308 mcicek

Mahir Çiçek

Başımızın Öne Eğikliği

kara fon önünde tahta iskemle
iskemleye oturtulmuş bir çocuk
fotoğrafçı melankolik biraz sergüzeşt
öyle bilmiş öyle havalıydı ki sorma
başında serpuş şapkası ağzında piposu
geçerdi sehpa üzerindeki kutunun başına
ışığın yönünü kutunun ayarını yapardı
çocuktan poz almak için giderdi yanına
bir elini çenesine diğer elini alınına koyardı
biraz sağa biraz öne eğerdi başını
çabucak geçip kutusunun başına
sol elini kutunun kolçağına
sağ elini objektifin koyardı kapağına
çekiyorum der havada bir yay çizip
üç kadar sayar çeker kapağı kapardı
çocuk inerdi oturduğu iskemleden
yan tarafa geçer ebeveyninin elinden tutardı

.....
işte öyle ipek çocuk o günlerden kalmadır
başımızın biraz sağa biraz öne eğikliği
neden mi.. söyleyeyim
sararmış fotoğrafların ardında kalan
solgun bakışlarıyla yandan
bize tebessümle el sallayan
bizim gönül gözüyle izlediğimiz
ebeveynlerimizin hatıratı içindir. 210308 mcicek

Mahir Çiçek

Bay Kompüter - ÖYKÜ

- Sekreter birilerine soruyor, Başkanı gördünüz mü?
- Birileri hayır görmedik, neden arıyorsunuz
- İdareden telefon ettiler kompüter geliyormuş.
- Hoş gelmiş sefa gelmiş, sordun mu nereden geldiğini.
- Soramadım ama, Almanya'dan bir heyet bekleniyordu galiba onlar dedi.
- Allah, Allah kimmiş bu kompüter, hiç onlardan bahsetmemişti.
- Aldırma buralardadır, birazdan gelir.
- Israrla bulmalıyım dedi sekreter,
- Bir kat yukarı çıktı Baş Mimarın odasına girdi, başkanı gördünüz mü diye sordu,
- Biraz evvel Yardımcısının odasında görmüştüm dedi Baş Mimar.
- Sekreter nihayet, yardımcısının odasında buldu Başkanı.
- Efendim, İdareden telefon ettiler kompüter geliyormuş.
- Başkan Yardımcısı da bilmiyordu kimin geleceğini, başkana dönerek, bu ne telaş, kim bu kompüter söylesene yahu dedi.

Başkan, şirketin eski genel müdürlerinden birisinin kardeşiymi, eski Genel Müdür ise

Şirketin bağlı bulunduğu Bakanın sınıf arkadaşıydı. Başkan, Bakanın tavassutuyla kısa sürelerde kademe atlatılarak, koskoca yatırım dairesinin başına getirilmişti. Başkan, kırklı

yaşlarda, bekâr, kimsenin fikrine saygı duymayan, kendinden başkasının aklını beğenmeyen,

aslında hiç bir şeyden haberi olmayan fakat her şeyi iyi bildiğini iddia eden, bilgi cahili koca

kafalı biriydi.

O yıllarda bilgi edinilecek tek kaynakça, ansiklopediler, teknik konularda neşredilen ve

lazım diye devletin sırtından aldırılıp sonra şahsidir damgası vurulan dergilerdi. Sonra

sonra bu neşirler teker evlerdeki kitaplıklara taşınırdı. Başkan, böyle yapanlardan değildi

doğrusu. O, devletin hiç bir şeyini şahsi işinde kullanmazdı. Toplantılarda öğünürcesine üstüne basa basa " iki kalemden birisinin cebinde, diğerinin masasında olduğunu söyler,

devletin yazısını devletin kalemıyla, şahsi yazılarını kendi kalemıyla yazdığını söylerdi.

Başkanın, içkisi, kumarı, gece hayatı yoktu, akşamları evine gider, yemekten sonra

Ansiklopedi de ilgisini çeken ya da gündüzden aklına düşen her hangi bir konuyu açar okur

döner dolaşır bir daha okur ve o konuya kendisini hazırlar, ertesi gün müdürlerini toplantı

yapma adı altında sekreteri aracılığıyla çağırırdı. Güya günlük işler hakkında neler yapılacağını ya da yapıldığını sorar, bilgilenmiş havasına girmiş gibi görünür sonrasında da,

malum konuyu onlara çaktırmadan yöneltir, bu konuda bilgisi olan var mı diye sorardı.

Müdürler bahsedilen konuyu bilseler dahi bilmiyormuş gibi davranır, onu keyiflendirmek için

Bir bilgi arz etmezlerdi. Başkan, çok biliyormuş edasıyla, oturduğu yerden, sol kolunu yine

doksan derece kaldırır, sağ kolunu büküp elini ceketinin koltuk altına sokar koltuk altını

karıştırıyormuşçasına, Müdürlerin ilgisini o noktaya çeker, akşamdan öğrendiklerini

toparlayarak sunma fırsatı bulur anlatırken keyif alırdı. Sizin bu konuyu bilemeyeceğinizi

biliyordum, ben Teknik Üniversitede okurken bu konunun dersini almıştım diyerek,

başkanlığın verdiği rahatlıkla, koltuğunda kaykılıyordu. Müdürler kurt gibiydiler, onu çok

bilen havasına sokmak için ellerinden gelen gayreti gösterirler, hayretle parmaklarını ısırır, bu

konuda bizi aydınlattığın için sana çok teşekkür ederiz efendim derlerdi. Onu mutlu ederek,

saflığından faydalanır, günlük işlerini bildikleri gibi yönetir, yönlendirirlerdi. Başkana, teknik

konularda kesinlikle bildiklerini öğretmez, sormadıkça izahat vermez, sorsa da basit bir

konuymuş gibi geçiştirir, devranı istedikleri gibi döndürürlerdi. Bu sebeple, Başkanın her

dediğine, anlattığı palavralara eyvallah eder, fikrine fikir üretmez, ne söylerse söylesin can

kulağıyla dinliyor görünürlerdi. Aslında, Başkan ve yardımcısı düzgün insanlardı, ama işgal

ettikleri makam onlara göre değildi. O makamda bilgiye önem veren dirayetli birisi olmalıydı.

Bilgisizlikleri ve kaprisleri yüzünden düzgün adam olmalarına rağmen, bilmeden Devlete

zarar veriyorlardı. Başkan ve Yardımcısı, görünmezde cin fikirli Müdürlerin piyonuydular.

Başkan ne anlatırsa anlatsın, o gün ne iş bitireceklerinin hesabını yapıyorlardı. Arada bir

kaynak olsun diye, yahu Başkan maşallah senin de bilmediğin yok, nasıl kafana sığdırıyorsun

bu kadar bilgiyi der, havaya sokup, o huy kaptıkları kısık sesiyle keyif kahkahası atmasını

şagırlardı. Başkan koz kapmışçasına, beyler siz okumuyorsunuz, ben, Teknik Üniversiteyi

birincilikle bitirdiğimden beri, yabancı dergilere aboneyim iyi derecede yabancı dilim var, o

kaynakçalardan öğreniyorum derdi. Müdürleri sinsi sinsi sırtıyor, içlerinden, küllen yalan söylüyor namussuz, yüzüne karşı da haklısın başkan, öyle başkan, biz kara düzen okuduk öyle gidiyoruz valla Başkan der, kibarca müsaade isteyip odasından ayrılırlardı.

Başkan keyifle, nasıl alt ettim amma kerkenezleri diye böbürlenirken, Müdürlerde, biri

birilerine bakarak, ulan yine bize martaval okudu angut, bizde her zaman ki gibi yiyor

göründük, öbürü lafa karışıp, biz halimizden memnunuz oğlum, giden geleni aratır, şeytanın

kulağına kurşun de aman ha, otursun oturduğu yerde dedi.

Başkan bunlarla uğraşırken, İş sahipleri Müdürler sayesinde işi içeriden hallediyor, dışı

dokunan Mühendis ve Mimarları devre dışı bırakmak için, maraz çıkartıyorlar diye sui

sebepler uydurup Müdürler aracılığı şikayet ettirerek, onlara asıl işler dışında ıvır zıvır işler

verilmesini sağlıyorlardı. Başkan, Müdürlerinin oyununa geldiğini hiç bir zaman öğrenemedi.

Bu oyun Başkan görevden alınana dek hiç bozulmadı aynen devam etti.

Başkan, sekretaryası kanalı ile yine müdürlerini toplantıya çağırttırdı. Müdürler teker

teker gelip her zamanki gibi arzı endam ederek başkan masasının karşısındaki sağlı sollu

koltuklarındaki yerlerini aldılar. Ortada bulunan sehpa kaldırılmış, yerine çeşitli ebatlarda

üzerinde İngilizce yazılar olan, kalın mukavva kutular konulmuştu. Mukavva kutulara, baş

aşağı konulmasınlar diye kırmızı renkle şarap bardağı resmi çizittirilmişti. Müdürler bir şeylerin döndüğünün farkındaydılar, acaba Almanya'dan gelecek olan makine parçalarınıydı

bunlar, yoksa bay kompüter denilen zat mı getirmişti yanında, ne olduğunu bir türlü anlayamadılar. Başkana koz vermemek için bu nedir diye de sormak istemediler. Kutulardan

gözlerini kaçırıp, hiç ilgilenmiyormuş gibi göründüler. Ama başkan onları bir kez daha ringe

çıkartıp tuş etmeyi kafaya koymuştu.

- Beyler, kutularda ne olduğunu biliyor musunuz dedi.

-En uyanık Müdür söze atıldı,

-Vallahi Başkan pek anlamadık ama, galiba beklediğimiz makine parçalarına benziyor bunlar.

Başkan, diğerlerine de sordu aynı soruyu. Aradığı cevabı veremeyeceklerini biliyordu sanki.

Oysa az çok bilgileri vardı Müdürlerin, her zaman olduğu gibi, hayretlerini gizlemeyerek,

hinliklerinden bilmiyoruz dediler.

Başkan, birinci raundu kazanmışçasına söze devam etti.

- Bilmediğinizi biliyordum zaten, okumuyorsunuz nereden bileceksiniz. Bu gördüğünüz kutularda bulunan cihazı, Amerika yıllardır kullanıyor. Ülkemize ellili yılların sonunda geldi,

atmışlı yıllarda da Teknik Üniversite kullanmaya başladı. Ben o yıllarda okurken bunun dersini aldım, nasıl kullanıldığını ne işe yaradığını çok iyi biliyorum dedi.

- Uyanık müdür, yahu başkan Allah aşkına sabrımız taştı nedir bu kutulardaki söylesene!

- Başkan zil butonuna basıp hizmetlisini çağırttı, gelen hizmetliye yukarıdan bir falçete

bıçağı ile kağıt makası alıp gelmesini söyledi. Hizmetli denilenleri aynen yaptı, falçete bıçağı

ile önce büyük, sonra küçük kutuyu açıp içendekileri çıkarttı. Kutudan çıkarttığı bir yığın kablo ve cihazları toplantı masasının üzerine koydu. Boş kutuları ve ambalaj artıklarını da

olarak dışarı çıktı.

- Bu gördüğünüz kutuların içerisinden çıkan cihaz kompüter beyler, kompüter, anladınız mı?

- Hep bir ağızdan Allah, Allah o ne ki Başkan dediler.! Yoksa bay kompüteri bu kutuya mı

hapsettiniz.

- Saçmalamayın beyler, ne bayı, kompüter insan mı ki bayı olsun!

- Başkan, büyük kutudan çıkana kompüter, küçük kutudan çıkana monitör, yanında daktiloya

benzeyene klavye, kablolu oval olana da maus, yani kısaca ona fare denir anladınız mı beyler

dedi. Yine sol kolunu x istikametinde doksan derece kaldırdı, sağ kolunu büküp elini koltuk

altına soktu. Tüm gözler hayret ediyormuşçasına başkanın gözlerinde kilitlenmişti.

Kompüter, bilgi toplar, saklar sonra lazım olduğunda sakladığı yerden alır kullanır.

Bunları kullanmak için eğitimini almak lazım, eğitim almadan hiç kimse kullanmasını

beceremez dedi.

Başkan, en kısa zamanda bay kompüter için makam odasının karşısında bulunan daktilo

odasını boşalttırdı, üzerinde bulunan anahtarlı kilidi sökölerek yerine, bilyeli kilit takıldı.

Cihazı pazarlayan firmanın yetkili uzmanı gelip kurulum yapana kadar, başkan boş durmadı,

cihaz hakkında bilgi toplamak için evinde çoğu zaman sabahladı. Aslında hiçbir şey bilmeyen

başkan, kıt kanaat topladığı bilgilerle, Müdürlerine karşı kompüter uzmanı olup çıktı.

Aracı firmadan uzman kişiler geldi, kabloları bağladılar, cihaz için, marangozhanede

yaptırılan masa ve sehpanın üzerine yerleştirip cihazı çalıştırdılar. Başkan müdürlere haber

vermeden gizlice, uzman kişiyi odasına alarak kompüterin çalışma prensiplerini öğrendi,

öğrendiklerini de ayrıca not etti.

Başkan kompüter odasına üç adet anahtar yaptırdı. Birini kendisi aldı, birini dil bilen Baş Mimara, diğerini de Statik Büro Başmühendisine verdi. Bu üçlü zaman zaman dahili telefonla haberleştiler, birlikte bay kompüterin kapısını desturla açıp içeri girdiler her

seferinde kapıyı arkasından kilitlemeyi de ihmal etmediler. Bu, gizli gizli buluşmalar, kapıyı ardından kilitlemeler, Müdürleri ve tüm personeli tedirgin ve de rahatsız etti.

Komplekse kapıldılar. Bu sacayağının bencil davranışları aylarca, yıllarca devam etti. O zamana kadar, mumlu kağıda daktiloyla yazılan sözleşme şartnameler, artık mumlu kağıda

yazılmıyor teksir makinesinde çoğaltılmıyor, normal şartlarda daktiloda yazdırılıp, masa

üzerinde kurulu elektrikle çalışan akıllı bir makinede çoğaltılıyordu. Adına da fotokopi makinesi deniliyordu. Başkan, fotokopi makinesini de kompüter odasına koydurdu.

Kompüter, daireye seksenli yılların başlarında gelmişti, aradan uzun yıllar geçtikten

sonra, kompütere kısa süre IBM denildi. Daha sonraları, doksanlı yıllarda bu cihazlara

Bilgisayar denildi. Daireler de bilgi işlem merkezleri kurularak bilgi paylaşımına geçildi. Her

memura olmasa da servis odalarına birer bilgisayar konuldu. İlk önce, Başkan ve taifesi kursa

gittiler. Taifeler kısa süre sonra Başkanın tavassutuyla ombustman oldular. Çok bilen az bilene, az bilen hiç bilmeyene hiç bir şey öğretmedi. Bilenler bildiklerini kendilerine sakladılar.

Teknoloji hızla gelişip yaygınlaştıkça, İnternet devreye girdi. Dünyanın dört bir yanında

bilgi ve görüntü paylaşımı başlandı. Bu sefer de, İnterneti her bilgisayara bağlamayıp ona da

kılıf buldular. Bağlanmasını istemediklerine hat yok dediler., hat varsa fiber optik kablo yok

dediler, ödenek yokmuş la geçtirdiler, ama istediklerine bütün imkanları yağdırdılar.

Başkan, yirmi yıl aradan sonra görevden alındı. Taşrada iş yapan yüklenicilerden birinin koordinatörü, eski Senatörlerden bir zat, uyanık Müdürü Başkan koltuğuna oturttu.

Uyanık Müdür yeni Başkan, yerine yakışmasa da başkanlık koltuğuna oturmuştu. A dan

Z ye odasını yeni eşyalarla donattı. İlk işi eski başkanın sekreterini değiştirdi. Kendine yakışan diğer dairelerden sekreter tayin ettirdi. Tebrik için, randevular alındı. Gelenler İçeride

bulunan gurubun çıkması için bekletildi. Son gelen gurubun içerisinde biri, yeni Başkanı

tanıyan eskilerdendi. Sekretaryada beklerken, sekreter masası ile pencere arasındaki boşlukta,

büyüğü kocaman kasalı, küçüğü bir karış monitörlü salkım saçak kablolu cihazlar duruyordu.

Ne olduğunu bilmeyen yeni kuşak memurlar sekretere sordular nedir bunlar diye. Sekreterde

bilmiyordu. Eski Başkanın odasından çıkmış güya fi tarihinden kalan bilgisayarmış öyle dediler dedi. Göreve başladığımda burada duruyordu. Başkan, hiç bir programa uyumlu değil, ver idareye zimmetten düşürsünler dedi. İdareye bildirdim kayıtları incelediler yirmi yıl

geriye gittiler bulamadılar, zimmetten düşürülmüş dediler. Durumu yeni başkana anlattım

yeni başkan, bıyık altından sırıtarak güldü, bırak orada kalsın dedi. İdare almayınca bende

hurdalığa göndermeye kıyamadım dedi.

Şirketin işinde kullanılsın diye ithal edilen, ancak hiç bir zaman kullanılmayıp sadece

üç kişinin egosunu tatmin için binlerce dolar verilerek alınan, sonrada müridi zamana uğrayan

ve bir zamanlar adına oda açılan yanına desturla girilen bay kompüterin geçmişini, o ekibin

gazabına uğrayan eskilerden biri ve yeni başkan yani eski uyanık müdürden başka, kimse

bilmiyordu. 290814mcicek

Mahir Çiçek

Bazen Bahar Gibi Gözlerin

bazen bahar kadar canlı gözlerin
baktıkça gözlerine
içim pembe gönlüm pembe açıyor
bazen bulutu oluyor doluyor ya gözlerin hüznün sel oluyor yüreğime akıyor
bazen felfecir okuyorya ya gözlerin
okumaya çalışıyorum da
dudaklarından dökülen sevda okunmuyor
seni görünce lalleşiyor dilim nutkum tutuluyor
bağlıyor gözlerimi efsunlu gözlerin
bazen de üzgün donuk bakıyor ya gözlerin
dalıyor gözlerine gözlerim tadım kaçıyor. 40308 mcicek

Mahir Çiçek

Bazen Mutluluk

bazen mutluluk
çok bilinmeyenli denklem gibidir
çözömlenemez çözümlense de
kuramlarla farazilerle çözüür
çoğu zaman dört işlem gibidir
karda mı zararda mı bilinmez
bölündükçe azalacağını
çarpıldıkça çoğalacağını bilir
toplama çıkartma tuzu biberidir
gün olur artar gün olur azalır
bazen de imla kuralları
cümle sonunda ünlem gibidir
manadan mana girer
hele soru işaretini hiç sevmez
virgölün yalana zemin hazırladığını
noktanın her şeyi bitirdiğini bilir
her ikisinden de uzak durur
mutluluk
en çok noktalı virgölü sever
zira dedikodu yapmaya müsaittir
dedikodusuz yaşayamaz kudurur.

23117mcicek

Mahir Çiçek

Be Güzel - B

Elinde bakracı gidiyor suya
Görünce vuruldum endama boya
Bana seni yazar yaradan buya
Olmaz olmaz deme olur be güzel

Andım seni hayalin gözlerimde
Ateş oldun düştün narın yüreğimde
Çare bulamadım gittim hekime
Yazdı reçeteme seni be güzel

Sevda obasına kurdum otamı
Satılmaz pazarda meyvenin hamı
Mevla'yı seversen gel beni tanı
ldrmekse meramın ldr be güzel

Gayen unutmaksa gel beni yorma
Hasta olsam gelip hatırım sorma
Zaten yaralıyım birde sen vurma
Sözle vurma iflah olmam be güzel.
Şair Mehmet Çiçek- 1955

Mahir Çiçek

Be Usta

bende isterim de
doktor yasakladı
ver benim yerime
şu ağlayan çocuğa...
o yesin be usta
külâhı çitir gevrek
kehribar gibi pişkin
bir top sade
bir top karadutlu
bir top vanilyalı
bir top da kakaolu
doldur kallavisinden
bocala krema sosuna
bandır fındık ezmesine
şöyle doya doya
gülücüğüne bulaştırı bulaştırı
yesin göreyim
göreyim o anı be usta

.....
anladım ki mutluluk
dudak kıvrımında
oluşan tatlı bir tebessümmüş
doktor ne derse desin
umurumda sanki
banada ver kallavisinden
döke döke bende yiyeyim
bende mutluluğumu
tebessümüne bulaştırıyım
çocukluğuma doyayım usta. 101012mcicek

Mahir Çiçek

Beddua B

yandı yüreğim sende yan kül ol
altından renk kapmış pahasız pul ol
sende benim gibi birine kul ol
akıbetim ettim buldum diyesin

yaprağın başından göğüken düşsün
sevdam sana varsın yüreğin pişin
göz yaşın pınar olsun kervanlar için
akıbetim ettim buldum diyesin

yeşermiş yaprağın tezce sararsın
yakma beni bir gün olur ararsın
vursun soğuk için dışın kararsın
akıbetim ettim buldum diyesin

güzelliğın seninle arkadaş sandın
feleğe uyup ta sözüne kandın
gün olur da vurur sa ansızın sille
akıbetim ettim buldum diyesin. Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Ben Dertlerin - B

Çalışmış işim gücüm
Meğerse buymuş suçum
Muhannet var ister geçim
Dört oğlanın babasıyım

Boş dururum kıştan beri
Mayışım var hazır yeri
Hep kazandığım alın teri
Dört hayırsızın babasıyım

Böyük mesgen duttu angarayı
Güççüğü kar tatlı nitsin babayı
Diğer ikisi kaf dağında kabadayı
Dört oğlanın babasıyım

Böyük çocuğunu över
Öbürü kucaklar sever
Kabadayılar höt der döver
Dört hayırsızın babasıyım

Kızın biri alamanya da
Ötekinin burnu havada
Huzursuzum ben burada
Güya altı çocuk babasıyım

Yaşım tamam oldu seksen
Ecel gelse de gitsem
Ah halimi bir bilsen
Ben dertlerin babasıyım

Yemeğim yok çayım demli
Gitti gençlik atım gemli
Evde kalabalık bir ben mi
Ben dertlerin kahyasımıyım

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Bırakın Peşimi Yıllar

bırakın peşimi yıllar
ben koştukça peşimden geldiniz
dahası yok şimdi yorgunum
nerede durmalıydım
söyleyin kaç istasyon ilerlediniz
kaç zaman uyuttunuz neden habersiz
şimdi hiç bir şeyi hatırlamıyorum
hatırladığım sadece çocukluk günlerim
oyun için parçalanırcasına koşarken
yere düşürdüğüm aynalı şekerim
yalanlarla avutulduğum ağıtlı günlerim
bu kadarmıydı nerede gençliğim
nerede delikanlılığım deli yüreğim
nerede cilvenaz sevgilim
söyleyin hangi zaman diliminde gizlediniz
çok mu aceleniz vardı sanki
ne olurdu biraz durup ilerleseydiniz. 28107

Mahir Çiçek

Bil Sevgilim - B

Hayran oldum hilal kaşa
Oldu sevdan bela başa
Ömürlü ol çokça yaşa
Gel yarım ol gül sevgilim

Beyaz tene siyah tüller
Yanağında açmış güller
Kınar bizi duyan eller
Tenhalara gel sevgilim

Yaşlı gözün dertli için
Derdin demen bana niçin
Rast gelsin işin gücün
Bir busecik ver sevgilim.

Acep nedir senin adın
Balı kaymakta yok tadın
Arşı alemde feryadın
Çınlar haline bil sevgilim.

Şair Mehmet Çiçek (1960)

Mahir Çiçek

Bilin Ya B

Yazgın dedin tokmak vurdun başıma
Divane ettin engel oldun işime
Her öğünde zehir kattın aşıma
Şu ömrüme ege vurdun bilin ya

Her ne etsen bende buldun kusuru
Düşman bile böyle ezmez esiri
Yaşadık seninle yarım asırı
Gözyaşımı dindirmedin bilin ya

Çiçeğimi kurur koydun dalında
Ömür boyu esirmiyim yanında
Bir an dahi gezdirmedin kolunda
Hürriyetsiz köle ettin bilin ya

Arap atı gibi saktun koşuma
Geldin gittin tokmak vurdun başıma
Zincirle bağlayıp geçtin karşıma
Gündüzümü gece ettin bilin ya

Deli diye yayın ettin aleme
Her sözün bir dirhem zehir bilene
Ben derdimi anca döktüm kaleme
Yazdığım defteri yırttın bilin ya

İçim dertle doldu ele diyemem
Kalkan kılıcına boyun eğemem
Dünya güzeli olsan yine sevmem
Kırık kalbe tekme vurdun bilin ya

Bir gün güldürmedin koca cihanda
Üç günlük konuttuk şu yıkık handa
Huzuru ilahi yüce divanda
Arzuhalim yazdım yırttın bilin ya.

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Bilinmez Belki Bir Sabah

gönül uzaklara gitmek istiyor
dertlerin unutulup anıların
sadece umutların yaşandığı yere
şöyle aldırmadan birazcıkta delice.

.....
huzur rüzgar olup söndürsün hasreti
alıp götürsün beni benden uzaklara
özlemlerim orada doğsun
hayallerim çal kapı girsin içeri
bir gün batımı alacasında
mutluluğun aydınlığında kahrolsun
karanlığa gömülsün çaresizlik
aksın dudaktan kalbe tebessüm

.....
bilinmez belki bir sabah
umutların yaşandığı o
saklı kentte doğar özlemlerim
kim bilir belki de hiç doğmaz
boşuna umutlandırır hayallerim. 090609 mcicek

Mahir Çiçek

Bilirim Niye Islandığınızı

bilirim
niye sağanak yağdığınızı
aşk yağmuru olup
bilirim sizi serseri aşıklar
eşek sudan gelinceye kadar
dayak yemiş gibi sızlandığınızı
bir de üstüne üstlük
bu yükü isteyerek taşıdığınızı
bilirim sizi gidiler
bu yüzden islandığınızı

.....
yaşam içinde aşk
bir süreliğine de olsa bahar
o evre bir de gençlikse eğer
bırak yağsın için için fitil fitil
susayan yüreklere değer
üzerine yağmamışlar kıskanmışlar
adına eşek ıslatan demişler
kimin umurunda sanki
varsın desinler
aşk için sırlıslıkla ıslanmak var ya
inan eşek olmaya değer.100112 mcicek

Mahir Çiçek

Bir Aşk Çiçeği

bahar rüzgarına kapılmış
salınan kır çiçeği gibiydin
dokundum ama koparamadım
kıyamadım seni senden almaya
sadece üzerinde dolaştı ellerim
gözlerinde arzuyu vuslatı gördüm
sevmeye sevilmeye muhtaçtın
dokunmak yetmedi ama yetindim
gelincik çiğdem mor sümbülle
aşk kokan mistik ortamında
kal istedim.

.....
yine baharlar gelecek
yine kır çiçekleri gibi açacaksın
yine koparamıyacağım dalından
yine aşk çiçeği edasıyla
gelincik çiğdem mor sümbülle
aşk kokan mistik ortamında
bahar rüzgarlarında salınacaksın. 12407 mcicek

Mahir Çiçek

Bir Güzel

Sevdanın kökünde yaprağında tevirlerim
arar bulur bağda bahçede bir güzel
eğirir büker kirmeninde ip eder
kaynar kazanda fokurdatır bir güzel
tokuşlar arındırır çay yunağında
sarar umutlarımı yumaklar bir güzel
düşürür ıstarın arkacına ilmiklerimi
vurur kilkiti üzerime bir güzel
işler umudunu yarınlara nakış nakış
sındı çalar coşkularını dzler bir güzel
efsunlu parmaklarıyla dokur gizlerim
zlmesin kalsın maşere ister bir güzel. 221113mcicek

Mahir iek

Bir Selamet Başıımı B

İlaç doktor ciğerlerim yaralı
İniler hastalar yatak sıralı
Benim bahtım genç yaşım da karalı
Gezdirmedim bir selamet başımı

Kimi ilaç ister kimisi iğne
Dert beni alacak korkarım yine
Taktir mevladandır şikayet kime
Gezdirmedim bir selamet başımı

Aman doktor bul derdime çareyi
Cerrah neylesin yürekteki yareyi
Bundan sonra anam bağlar karayı
Gezdirmedim bir selamet başımı

Hastayım derdime ararım derman
Takdir böyle imiş Allah'tan ferman
Başım Erciyes sanki eksilmez duman
Gezdirmedim bir selamet başımı.

Hasta hanenin duvarları boyalı
Gün görmedim ben anamdan doğalı
Dermansızım hasta hane de kalalı
Gezdirmedim bir selamet başımı

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Bir Tebessüm

bir tebessüm
sevdalı bir bakış
taksa peşine
alıp götürse beni
bu yol cennete
gider dese
binsem kanatlarına
göklerde uçursa beni. 4512mcicek

Mahir Çiçek

Bir Varmışla Başladı Hikayemiz

bu gök sema altında
ne güzel günler yaşandı
ah bir bile bilseniz
yaşanmış ne varsa
hepsi güzeldi
bitti diye üzülmedik
yaşandı diye sevindik
dedik ki...
bir varmışla başladı hikayemiz
bir yokmuşla kapandı perdemiz. 040614mcicek

Mahir Çiçek

Bir Zamanlar Neyimiz Yoktu ki

Çok, çok eskilerde bu bastığımız yerdeydi evimiz. Solumda, Selçuklulardan kalma damlı, güdük minareli, tarihi Mescit. bitişiğinde Erciyes'in buz gibi suyunun pöğreğinden güldür güldür akıp yalağına döküldüğü, büyük baş hayvanların kana kana içtiği sokak çeşmesi. Önümden on adım ileri de mahalle arasında kalmış mevsimine göre, lahana, pırasa, havuç, turp, marul, domates, biber ve salatalığın yetiştirildiği büyükçe bir sebze bahçesi.

Bu sebze bahçelerinden hemen, hemen her mahalle aralarında vardı. Mübalağasız her evin ahır, ahırında da, birer büyük baş, yada küçük baş hayvanı olurdu. Sabahları Camız ve inekler harman yeri denen yerde toplanırlar, çobanın ısıklık sesiyle otlamaları için o zamanlar mera olan, şimdilerde yerleşim alanına dönüşen Gaziosmanpaşa Mahallesi, Karpuzatan mevkiine götürülür, akşam yine aynı yerden de ısıklık sesiyle evlerindeki ahırlarına dağılmaları sağlanırdı. Hayvanlar toplanma yerine kendileri gider kendileri gelirlerdi. Çoban azık bohçasını her gün ayrı hayvanın boğazına bağlardı. Sahibi sabahları hayvanıyla birlikte toplanma yerine gelir, çobanın azığını ve ücretini elden verirdi.

Okullar kapanıp yaz gelince genelde aileler bağ evlerine göçerlerdi. Aile reisleri şehirde kalır ticaretle uğraşır, hafta sonları ya da her akşam canlı vasıtalarıyla bağ evlerine dönerlerdi. Hali vakti yerinde olanlar Talas, Hisarcık, Gericir, Mimarsinan. Orta halliler, Eskişehir Bağları, Hacılar ve Mahrumlara göçerlerdi.

Bazı evlerin önünde, "Yaylı " at arabaları vardı. Romalı gladyatörlerin savaşlarda kullandıklarının benzeri bu arabalar, uyarlanmış lastik tekerlekli iki kişinin bindiği süslü arabalara dönüştürülmüştü. Bu zenginlerin evlerinin ahırında ayrıca atlar için de Musullar vardı. Bahar geldiğinde ahırların tabanı bellendir, kemreleri gübre olsun diye sebze bahçelerine verilirdi. Baharları mahalle araları mayıs kokardı.

O dönemlerde bırakın mahalleleri şehirde sayılıydı otomobiller. Bazı evlerin önünde Tek ya da çift atın çektiği süslü faytonlar vardı, şimdilerde taksilerin yerini tutan. Sokaklar nal sesiyle inlerdi. Dört lastik tekerlekli at arabaları vardı çokça, nakliye işlerinde kamyon gibi kullanılırlardı.

Sokaklarımız taş kaplıydı, öyle sık sık eşelenmez, köştebek gibi delik deşik edilmezdi. Tek tırnaklı hayvanlar gibi hada çift tırnaklı İnek, Öküz gibi hayvanlarda nallanırdı, tırnakları aşınmasın diye. Kadınlar sokak çerçilerinin ne sattıklarını çığıklarından, hayvanlarının nal sesi ya da kişneme sesinden bilirlerdi. Çerçiler katır ya da atlara çatılmış büyük küfeler içerisinde pazarlardı sattıkları ürünleri, sebzeleri. Hele bir çerçi vardı ki yarım asırdan evvel, çığırişıyla sokakları inletirdi. Katır semerine çatılı küfe içerisinde sakatatları satmak için " Koyun ayağı var Kelle var" diye bağırır inletirdi sokakları. Bir seferinde Düven önünden, Kağrı pazarına doğru giderken, Adem ağanın konağının önünde, o sakatatçı yönünü konağın üst kat penceresine doğru dönüp iki elinin ayaşını ağzına dayayarak, yine aynı ses tonuyla " koyun ayağı var kelle var" diye avazı çıktığı kadar bağırır. Adem Ağa pencereyi açar, önünden geçip giden sakatatçıya " ne bağırıyonğ lan, benim evden başga ev bulamadıngımı gandıracah, kosnüg der. Sakatatçı uzun boylu, Adem Ağa yaşlarında birisi idi. Biraz komik bir tavırla, bir eli katırının yularındayken, diğer eliyle küfeyeden çıkardığı kelleyi ağaya sallayarak, ne gızıyon ağa, belkim ağanın da canı çeker diyi bağardımdı " der. Aynı nakaratı bir daha çağırarak uzaklaşırken. " Get lan işine sümsük herif diyi, sokranarak penceresini kapatır, Adem Ağa"

Her mahallenin ev ekmeği pişiren fırını vardı. Ev hanımları hane halkına göre, bir hafta yetecek kadar hamuru akşamdan yoğurur, sıra kapmak için sabah namazını müteakip bakır leğenler içerisindeki hamurlar omuzlarda fırınlara taşınırdı. Ekmek pişiricisinin arkasında bulunan bel hizasında yükseltilmiş tezkerelerin üzerinde sıra sıra. Bu tezkerelerin üzerinde bazen otuza yakın leğen sıralanır, geç kalanların ekmeği öğleden sonraya kalır, komşulardan ödünç alınırdı. Biz çocuklar birkaç gün sonra bayatlayan ev ekmeğinden bıkar, illa ki çarşı ekmeği diye tutturur mızımızlanır hadda

bir tonda azar işitirdik ebeveynlerimizden. Yalanda değildi hani. Hamur mayalı o mis gibi kokan somun ekmeğine ve meşhur şihaslan Fırınının çıkardığı, kapalı uzunca pidesine doyum olmazdı. O pideler hemen hemen her bakkalda bulunurdu. Bakkalcı bilirdi pidenin yanında emenin gittiğini. Oğlenleri okul aralarında veya oyun seyrederken. Yirmi beş kuruşa çeyrek, elli kuruşa yarım pide arası emen ekmeği ne keyif ve iştahla yerdik Bilmezdik ne hamburger ne kola, ne döner, ne ayran. Bilseydik de alamazdık ki.

Biz oyuncak nedir bilmedik ki. elik omak oynar, telden araba yapar, topaç çevirir, aşık, sigara, kibrit, gazoz kapakları toplardık, biz onlarla oynardık. Sevdamızı, rengrenk parşömen kğidiyla sslediğimiz çatma uurtmamızın kuyruğuna fener diye asar, akşamın karanlığında ipini zağlatır gökyüzünde umutlarımızı aydınlatırdık. Beş kuruşa aynalı, on kuruşa horozlu, yirmi beş kuruşa pamuk şekerle tatlanırdık. Okul dergilerinde görmediğimiz rengarenk güzel resimlerde gizli kaldı hayallerimiz..

Umayı hayal ederdik, başımız hep gök semadaydı. Kuşlara zenir onlarla dostluk kurmaya çalışırdık. Onları hiç sapanla vurup ldrmezdik. Kale içinde kuş pazarları vardı oralardan paçalı güvercinler alır, damlarımıza yuva yapar dık. Damdan dama kuş kovalarken bir kadın çıplak gneşlense grmezdik bile zira başımız hep gklerdeydi. Biz, aşkı sevdayı pek bilmezdik, bilsek de yüreğimize gömer, sevdiğimizi sezdirmezdik. Sevdamızı, paalının taklacının aparın teleklerine itilerdik, utuka takla attıkça kuş çekmek için parlak verip yaban kuş aldıkça mutluyduk.

Biz ocukken hep mi mutluyduk, yok muydu hırınlıklarımız. Olmaz mı vardı elbet. Ama kin ve nefretten uzak kavgamız orda başlar ve biterdi. Ayrı mahalleli olup, aynı sınıfta okuduğumuz arkadaşlarımız vardı kiminin kaşı yarılmış, kiminin başı, kiminin gözü şişmiş ve morarmış. Kavgamızı sadece oyuna dkerdik galiba. Savaşçı bir millet olduğumuzdan mıdır nedir bilmem. Atalarımızdan sirayet eden bir fiildi bu.

Mahalleler arası meydan savaşı yapardık. Sapanlarımız vardı her birimizin. aparlarla, andırlılar. Kim organize ederdi nasıl toplanırdık bilmem ama, savaş alanımız, Devlet Hastanesinin önünde bulunan boş tarla, ya da beş katlıların yanında bulunan harman yeriydi. mahalle savaşımızı oralarda yapardık. Taraflar bir birine pek yaklaşmaz arada ki mesafeyi korur bir birimize sapanlarımızla taş atardık. Ta ki bir taraf pes edip kaıncaya kadar. Ertesi gün gazi olanlarla hiç bir şey olmamış gibi okulda karşılaşırdık.Yine o mutat oyunlarımızı oynar, bir birimizle şakalaşırdık.

Biz başkalarına zenip, ne go men (komen) oynadık. ne tommiks, teksas okuduk. Biz büyüdük bir birimizi asla vurmadık. Ne güzeldi o günlerimiz, biz saklambaç oynardık. 040315mcicek

Mahir iek

Biz Fakirdik Ama -öykü

Hani biz fakirdik ama, Memleket de fakirdi. Öyle her çocuğa bir oda hem de alasından. Yedikleri önlerinde yemedikleri arkalarında. Önlerinde beş kap yemek, maşa da bir kuşun sütü eksik. Nerede ! yoktu ki gani gani yensin paylaşsın. Altı çocuğu olan büyük anne büyük baba dahil on kişilik bir ailede ekmek yetişmez sofradan aç kalkılırdı. O günler yer yatağında yatılır yer sofrasında yenirdi yemekler. Gündüzleri duvara gömülü dolap yüklük, içi boşalınca geceleri hamam ederdi büyükler. Hep bir arada yer sırt sırta ya da başlı kışlı yatardık biz bebeler.

Bu günün çocukları nasihat istemedikleri gibi o günlerin yokluk anılarını da duymak istemiyor yaşandığına gerçek olduğuna inanmıyorlar. Babalarımız ya savaş malulü gazilerin ya da şehitlerin çocuğuydular. Dedelerimizin bizlerden çok daha zor şartlarda yaşadıklarını biliyoruz. Savaş, kıtlık illet yüzünden genç neslin yok denecek kadar azaldığını, bu sebeple nüfus artsın diye devletin vatandaşını teşvik ederek bazı vergilerden muaf tuttuğunu ve çocuk başına pirim verdiğini biliyoruz. Onun içindir çok çocuklu aileden gelmiş oluşumuz ve de fakirliğimiz.

Mahalle bakkalımız Ahmet, mal almaya şehre gittiğinde, babası Ali dede geçirdi kasanın başına. seksen seksen beş yaşlarında kilolu geniş alınlı, iri gözlü sakallı bir adamdı. Aslında pek ermez akıllı alış verişe. Bakkal Ahmet bizi tembihlerdi yardımcı olun çocuklar diye, biz de yardım ederdik Ali dedeye. Ali dede bize aman çocuklar gözünüzün önüne bakın okuyun adam olun der, galiba nasihat yerine geçsin diye arada bir askerlik anılarını da anlatırdı. Unutamadığım bir anısı var ki, yeri geldiğinde defalarca anlatmışımdır.

Ali dede doksan üç harbine nefer olarak katıldığını, o yılların kıtlık yılları olduğunu söylüyordu. Günde bir adet, tayin hakkımız vardı o da yumruk büyüklüğünde. Onunla bir gün idare etmek zorundaydık, bu bir emirdi emre itaatsizlik eden cezalandırılırdı. Genç güçlü kuvvetliydik. Bir tayin ekmek dişimizin kovuğuna yetmez, on tayin ekmek verseler doyamazdık, ama çaremiz de yoktu ki.

Bir gün çarık yapmamız için her birimize sığır derisinden kösele dağıtıldı. Kollarını kaldırıp kucaklayacakmış gibi işte böyle bir kucak büyüklüğü kadardı dedi. Akşamdan sığır gönü derimizi suda ıslattık, sabah kalktığımızda yumuşamış olsun ki, kesip biçip dikip çarık yapalım diye. İri yapılı olduğumdan verilen tayin doyurmuyordu, açtım bir türlü de uyuyamıyordum. Şeytan dürttü kalk ıslattığın çarıklık deriyi ye diye. Gözüm hiçbir şeyi görmüyordu aklım kösele deydi, İlla ki yiyecektim kafaya koymuştum bir kere. Ses çıkartmadan, ot yatağın altından kasatura mı, suyun içinden de kösele mi çıkardım. Battaniyenin altında bir güzel, kasaturayla parçalayıp afiyetle yedim.

Biz çocukların, gözlerimizin içine teker teker bakarak iyi de çocuklar doymadım ki dedi. Şeytan aklıma üst ranzada yatan Maraş'lı Bektaş'ın derisini de ye diyordu. Sağıma döndüm ve lahavle dedim unutmaya çalıştım unutamadım, sağıma soluma döndüm bir türlü aklımdan çıkartamadım. Bir cesaretle yerimden kalkıp Bektaş'ın kösesini de yedim. Ertesi sabah arkadaşlar yumuşayan köselelerinden çarıklarını yapmaya başladılar. Takım çavuşu ben ve bektaş'ın kıvrandığını görünce yanımıza geldi, nere de sizin köseleleriniz diye sordu. Hazır ol' a geçip selam durduk ve künyemizi okuduktan sonra inkar ederek çalmışlar kumandanım dedim. Zavallı Bektaş boynunu bükerek çalmışlar kumandanım dedi. Kumandan bölük çavuşuna dönerek tüm bölüğü falakaya yatırır askerliğinizi yakarım, size bir saat mühlet bulup getir karşıma o hırsız iti dedi ve gitti. Açlık susuzluk yetmiyormuş gibi bir de falakaya yatırılmak ha. Bir yanım söyle, bir yanım inkara devam diyordu. O verilen mühlet doldu zaten kimse üzerine alınmamıştı. Önce beni falakaya yatırdı iki nefer çıplak ayaklarımı bileklerimden tuttular, Çavuş yirmi değnek bir ayağıma yirmi değnek ötekine vurdu. Bayılmıştım ayıldığımda çavuş henüz bektaş'ı falakaya yatırmamıştı, tokatlayarak sorguluyor, Bektaş da ağlayarak kimin çaldığını bilmediğini söylüyordu. Ölümü göze almıştım zaten yarı ölüydüm. Bektaşın ağıt figanına dayanamayıp, dur vurma çavuşum diye çığlık

attım. Köseleleri ben yedim, açtım dayanamadım dedim. Allah' dan falakaya yatırmadı ertesi gün Bektaş'ın yerine yediğim falakadan dolayı ayak tabanlarım davul gibi şişti bir hafta yere basamadım. ayrıca hırsızlık yaptığım için bir hafta hücre hapsi verdi. Ya işte böyle çocuklar,o yıllarda biz de gençtik, sırtımız açık karnımız açtı.

Neden bunları bilmek istemez şimdiki gençler. Neden bu gün ki imkanları beğenmezler. Biz yeniye hasretken neden yeni olan pantolonlarının her tarafını yırtar, yırtık pırtık gezerler anlamış değilim. Biz utanırdık yırtık giymekten, temiz ve yamalıydı giydiklerimiz. Çayda yunakta, kazan da ısıtılan sodalı suyla tokaçlanarak yunurdu çamaşırlarımız. Sırtımız yeni elbise, ayakkabı görmedi ki hiç. Şimdilerde eskilere ikinci el diyorlar o yıllarda her şey müstamel di.

On beşli, on altılı yaşlarımız çok afacan olduğumuz yıllardı. Dağ taş demez gezer koşuştururduk, ayakkabılarımız erirdi sanki ayaklarımızın altında. Pantolonlarımız dizlerden, ceketlerimiz kol dirseklerinden yamalıydı. Ayakkabılarımızın altı dağa taşaya dayansın altı eriyip delinmesin diye kamyon lastiğinden sıyırma get lastikle pençelerle çivilenip kaplanırdı. Bu sefer de ayakkabılarımızın altını değil üstünü eskitirdi ayaklarımız.

060315 mcicek

Mahir Çiçek

Bizde Çocukluk

bir zamanlar biz de çocukluk
bilmezdik kavgada sopa vurmaya
bizim sopamız kiraz çeliğindendi
iki taş üzerine konan
çomağa takıp hoplatmaktı
hedeflenen noktaya
en uzağa ta uzağa fırlatmaktı
bir zamanlar biz de çocukluk
bilmezdik rep i metalikayı
bizim türkülerimiz vardı
ayrı ağızlardan çalınıp çığırılan
ağıttı bozlaktı uzun havaydı
bir zamanlar biz de çocukluk
belletmediler cam kırmayı talanı
ateşe verip ortalığı yakıp yıkmayı
bizim kırdığımız top oyunundandı
bir zamanlar biz de çocukluk
bilmezdik sokakları ateşe vermeyi
bizim yaktığımız ateş nevruzdandı
ferfene oyununda pilav pişirmek
üzerinden atlayıp baharı kutlamaktı
bir zamanlar biz de çocukluk
bilmezdik dağa çıkıp eşkiya olmayı
bizim dağa çıkışımız
kenger otundan sakız kaynatmak
kuru yavşan geven kesip ipe dizmekti
ipi omuza vurup ıslık çalarak sürümek
bizim için tandırda yakmak bazlama yemektir
bir zamanlar biz de çocukluk
bizim silahımız tahtadandı
bilmezdik silahla adam vurmaya
vurmamız vurulmamız bile yalancıklandı
ko men leyip kuf lamak oyundandı
bir zamanlar biz de çocukluk
gün geldi büyüdük askere çağrıldık
en büyük asker bizim asker coşkusuyla
vatan borcunu ödemeye uğurlandık
borcumuz namusdu onurdu şerefti
gururla imanla savunduk
kimimiz şahadet şerbeti içti
şehit olduk albayrağımıza sarıldık
atamızın başını eğdirmedik gururlandırdık
tekbir sesleri eşliğinde uğurlandık
bir zamanlar biz de çocukluk büyüdük
bize adam gibi adam olmayı bellettiler
öğretmediler hainliği kallesliği
bilemediler ki tembihlesinler
hainle oyun oynanmaz çıkar kahbeliği. 070912mcicek

Mahir Çiçek

Bizim Ele Gidin Turnalar B

Uçuşun yüksektir gidişin nere
Uğra bizim ele hakkı seversen
Halimi arz edem sana bir kere
Al götür selamım hakkı seversen

Erciyes'ten yüksel doğrult kaleyi
Benim için ziyaret et sılayı
Turnam sever isen kadir Mevla'yı
Uğra bizim ele hakkı seversen

Turnam şen değilsin yaslısın neden
Korkma tüfeğim yok sakınma benden
Köprü'nün başında buz gibi sudan
Bir yudum su iç hakkı seversen

Kesmesin yaradan senden nazarı
Geç kalma yol vermez dağların karı
Bizim elin cuma günü pazarı
Cumada orada ol hakkı seversen

Sorarsan Yeşilhisar'ın bağları düzde
Gelirsin baharda gidersin güzde
Bir mevsim misafir kalman mı bizde
Yay senin sazlık senin hakkı seversen. Şair Mehmet çiçek

Mahir Çiçek

Böyle Bil B

Kesilmez fidanın yeşeren dalı
Çiçekten getirir arılar balı
İşte böyle kızım dünyanın halı
Geçen yıllar ömürdendir böyle bil

Biçerler haftaya yeşil çimeni
Kendine dikkat et avlarlar seni
Ancak Allah alır verdiği canı
Taktir Allahtan'dır böyle bil

Tahminim doğruysa yaşın elli
Kendini genç sayma şahsından belli
Bir zamanlar kız idin incecik belli
Gençlik gider mazi olur böyle bil. Şair Mehmet Çiçek 2006

* (B) Babama ait

Mahir Çiçek

Bu Muhitin Güzelleri- B

Tenhalarda gezmek ister
İnci mercan dizmek ister
Gözlerini süzmek ister
Bu muhitin güzelleri

Saçlarında gazileri
Anasının kuzuları
Kader kısmet yazıları
Arar arar bulur bir gün

Fistan giyer pembe rengi
Arayan bulur dengi
Aydan örnek almış rengi
Bu muhitin güzelleri

Entarisi kıstırmalı
Zülüfleri kestirmeli
Seher yeli estirmeli
Zülûf tene değsin diye

Şair Mehmet delimisin
Esen seher yelimisin
Bir güzelin kulumusun
Ne dolanırsın kirmen gibi
Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Cumbalı Evlerim

dalmışım efkarıma
sanki zaman tünelindeyim
köşe başındaki zümrüt sokağını
çukur kahvehaneyi yanında ki şen berberi
asmalı güllük hamamını ömür bakkaliyesini
güçük minareli taş mescidi
çeşme başında su satan deli bekiri
mırgıcın ören yerinde
hayat bulan salkım söğüdünü
ahşap pencerelerde rengarenk
hayat bulup açan sardunya çiçeklerini
ah o günlerden beri hiç değişmeyen
kadersiz sokak kedi ve köpeklerini
daha ne varsa hepsini
anı pencereden bakarken anımsıyorum

.....
o günlerin hatırına bu günlere
ayakta kalmayı başarmış
çürüyen direklere mahkum
dokunsan yıkılacak
geleceğe engelli gazi evlerim
geçmişim sokağını yitirmiş örenlerim
onlar aşı boyalı cumbalı evlerim
o evlerden birinde kaldı çocukluğum
saklı kaldı körebe oyunum o mutlu günlerim. 2718mcicek

Mahir Çiçek

Çiçek Sensin Be Osman

gün bulup gün yatan
güçlü kuvvetli bir amele Osman
sordum bu gün sevgililer günü
ne aldın sevgiline Osman
dedi ki. ! henüz almadım beyim
ev yolunda alacağım bulursam
hoş gör merakımı söylermisin
ne alacaksın sevgiline Osman

.....
buruk tebessüm
mahcup bakışıyla
süzdü beni Osman
dedi ki !
çiçek ekmek beyim
bir daha söyleyeyim mi
çiçek ekmek..!
çiçeğiyle aşkımızı
ekmeğiyle karnımızı
doyuruyoruz dedi
beni utandırdı

.....
çiçekler seni kıskansın
çiçek sensin be OSMAN. 140208 mcicek

Mahir Çiçek

Çocuk ve Uçurtması

kaçan uçurtması ardından koşan
bir çocuk düşmüş ağlıyordu
dizi yaralanmış habersizdi akan kanından
hüzünlü gözleri uçurtmasını arıyordu
parçalanarak gelen annesi
kaldırdı düştüğü yerden oda ağlıyordu
çocuk salya sümük burnunu çekerken
uçurtmam kaçtı anne diye ağlıyordu.

.....
uzun yıllar sonra hüzünlü bir adam
düştüğü yerde dizleri üzerine çökmüş
yüzü elleri arasında hayli düşünceli
dalmıştı gözleri uzaklara
sanki bir şeyleri arıyordu

.....
tebessümle dudaklarından döküldü
ah bir daha çocuk olsam
uçurtma ipini bilerek zağlatsam
kaçan uçurtmamı götürse rüzgar
ağlayarak ardından bir daha koşsam
dizlerim üzerine düşüp kanatsam
avazımın çıktığı kadar bağırip
uçurtmam kaçtı anne diye ağlasam
çiglık çiglığa koşarak gelse
düştüğüm yerden beni bir daha kaldırsa
yanağıyla göz yaşlarımı silip bağrına bassa
ben de !
uçurtmam bahaneydi anne
seni özledim diyebilsem, dedi
tebessümü göz yaşına boğuldu
buruk yüreğine aktı aktı

.....
uzun yıllar sonra düştüğü yerde
dizleri üzerine çökmüş bir adam
kaçan uçurtması ardından giden
bir daha asla geri dönmeyen
kaybettiği meleğini annesini arıyordu. 010607mcicek

Mahir Çiçek

Çocuklumuz Bizde Kalsın

ne güzeldi her ağıdın ardından gülmek
katıla katıla gülerken ağlamak
ne güzeldi bir tatlı söze aldanıp unutmak
dolaplar dolusu oyuncaklarla oynayıp
kırıp döküp ortalığı dağıtmak
ne güzeldi duru aklımızla çocuk olmak
büyüklerimize imrenip
kimimiz annemize benzemek için
yüzümüzü gözümüzü boyamak
incik boncuk takıp takıştırmak
kimimiz babamıza benzemek için
boya kalemiyle sakal bıyık yapıp
pabuçlarını ters giyerek sürüklemek
ne güzeldi duru aklımızla baba olmak
ah ne güzeldi.....

.....
para için oyunlarımıza hile kattınız
plastik tank tüfek mumdan asker yaptınız
geleceğimizi düşünmediniz şiddet kattınız
çizgi roman dediniz emellerinizi ezberletip
go- men oyununda yalancılıktan vurulmayı
kuf kuf layarak öldürmeyi öğrettiniz
büyüyünce anladık oyuna getirildiğimizi
meğer go-men oyunu göstermelikmiş
verdiğiniz oyuncaklar naylondanmış ama değilmiş

.....
dünün o çocukları biz büyümüşüz
sahici tanklarla oynamayı öğrenmişiz
go- men demiyor vuruyoruz artık

.....
hani siz büyükler biz çocukları severdiniz
madem ki seviyordunuz
neden pekiyi neden
paylaşmayı adam gibi yaşamayı
öğreten oyuncaklar vermediniz. 180714 mcicek

Mahir Çiçek

Dediler

onun da baharı kısa olur bak gör
su vermez sevenleri dediler bildiler
sabah işe geldiklerinde neşeleri kaçtı
temize havale etmişler
geceden göçürmüşler dediler
başka birini oturtmuşlardı yerine
yallılar verse de ışığını suyunu
yakında sararır her ot gibi
onun da günü az olur dediler
vallahi bildiler
riyalı gülücüklere aldanır da
bir gün göçürüleceğini bilemez dediler
vallahi bildiler
acımazdı zaten ara gazı verenler
bilerek şişirdiler balon misali
patladı ortalık temizlendi dediler

.....
bir başkasını oturtular yerine
o gecenin sabahında işe gelenler
aynı senaryoyu tekerrür ettirirler
bunu da temize havale ederler
dediler vallahi bildiler. 160712 mcicek

Mahir Çiçek

Deniz ve Esin

ay gecenin karanlığında iz peşinde
yakamozları parlayan gümüş
suya saçılmış param parça inci inci
ışıl ışıl kıpır kıpır darmadağın
sanki denizle esinin açığını arıyor
oysa bilmiyor ki her gece
esinle deniz bir o yana bir bu yana
salınarak mehtaba karşı aşk yaşıyor
çılgin aşıklara kızmış belli ki ay
dolun olmuş met ceziri hatırlatıyor

.....
sahilde kumlar üzerinde mutlu bir çift
ay gecenin karanlığında iz peşinde
yakamozlar parlayan gümüş
suya saçılmış param parça inci inci
ışıl ışıl kıpır kıpır darmadağın 10127 m.çiçek

Mahir Çiçek

Derdim Hicran Yarası

içimde fırtınalar kopmadan
çılgın umutlarım uçup gitmeden
hayal dünyam ışığım batmadan
gel bebeğim canım meleğim
keyfim yok derdim hicran yarası
sevdiğime pişmanım başım belası

huzurlu yaşam sürmeden
gidermiyim veda etmeden
silinmez aşk inkar etmeden
git desende gidemem meleğim
keyfim yok derdim hicran yarası
sevdiğime pişmanım başım belası.280610

Mahir Çiçek

Derdime Derman Sen Olursun B

İnce giymiş takmış kola burmayı
Onda gördüm ısrarında durmayı
Zeytin göze ip incecik sürmeyi
Çeken eli ağrı sızı görmesin

Bülbül aşık olurmuş bir güle
Yüzüm süreyim tuttuğum ele
Ne kadar yazsam da bitmez bu çile
Derdimin dermanı gelsin o olsun

Mevla yaratırken özenmiş ona
Gözler badem ak ellerde al kına
Kul mehmet garip gitsin kime
Derdinin dermanı getirin o olsun

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Diğeri Sen Gibi

bana anlat da
ne anlatırsan anlat
ama hüznün içermesin sözlerin
bulamıyorsan anlatacak bir şey
gir gözlerimden içeri
dal uzun uzun
gördüğün seni anlat
tatlı yemiş suya doymuş
mutluluğa kanmış gibi

.....
görüyorum bak
kıpırdıyor dudakların
sanki mutluyum der gibi
birazdan açılıp saçılırsın
gül yaprağı dökmüş
nar tanesi saçmış gibi

.....
ben istedim daldın gözlerime
neden suçlandın öyle
süt dökmüş kedi gibi
iste dalayım gözlerine
doğsun bebeklerimiz de resmimiz
biri sen diğeri ben gibi. mcicek 010816

Mahir Çiçek

Divane Ediyor Aşk

bir daha diyor seviyorsa yüreğin
bırak dudak aralığında fısıldasın
şelale olup oluk oluk dökülsün aşk
şöyle ağız dolusu gürleyerek
seviyorum desin delicesine
coşkun akan sevda seli gibi
peşinden sürüklesin gözlerini
atlı karınca gibi dönsün başın
gönül aralığında doğsun aşk
aydınlığında erisin yok olsun hüznün
vyslata ersin arşa değsin başın

İyi düşün ey sevda yolcusu yürek
bir ömür boyu sürmüyor
kopuyor bir yerlerinden
yollara düşürüyor mecnun gibi
kahrediyor divane ediyor aşk. 13308 mcicek

Mahir Çiçek

Diyemedim

bir sokak başında gördüm yıllar sonra
usulca yaklaşip merhaba dedim
donmuştu gözlerimde ela gözleri
soramadım neden ayrılmıştık
söylermisin diyemedim

.....
o an içimde yıkıldı duvarlar
enkaz olup çöktü yüreğime
canlandı birden maziden anılar
soramadım neden ayrılmıştık
söylermisin diyemedim

.....
ne güzeldi ah o mutlu günlerimiz
bazen dargın bazen kumrular gibi
soramadım varmıydı nedenlerimiz
söylermisin neydi diyemedim
uzatım bak tut diye ellerimi
hadi sende uzat tut ellerimi
gidelim buralardan diyemedim. 280507 mcicek

Mahir Çiçek

Doğduğumuz Günün Hikayesi

beyaz kanatlı bir melek dünyaya inip
bizi kır çiçekleri arasına bırakmış
uzun bacaklı bir leylek ise
takmış gagasını kundağımıza
oda bacasından içeri atıp gitmiş
bize öyle anlattılar bizde inandık
sonra sonra anladık ki
masum tatlı bir yalanmış anlatılan

.....
kafamıza taktık bir kere sormaya başladık
ne meleği kim bulmuş leyleği
annemize sorduk babanıza sorun dedi
babamıza sorduk annenize sorun dedi
fazla steleyince vakti gelince anlatırız dediler
anlatmayarak bir güzel geiştirdiler
sorularımızın ardı arkası hiç kesilmedi
biz de az değildik hani
dayanamadılar kıvrırma yoluna gittiler
döndü dolaştı söz babamızda kaldı

.....
biz istedik siz doğdunuz işte
anladınız mı şimdi kaldı mı soracağınız
Çocukluk buya birazda i güdüsel hani...
nasıl doğduk pek anlamadık
biraz daha aarmısınız dedik yani...
gök gürledi yer yerinden oynadı
o kuzu babamız oldu sanki bir aslan
bak gryormusun beş kardeşi
ee yeter artık gelmeyin üzerimize dedi ulan

.....
biz gerçeği öğreninceye kadar
melekle leylek hiç durmamış çalışmışlar
anladık ki bizimkiler bebek getirsin diye
melekle leyleğe iş çıkartmışlar. 021207 mcicek

Mahir iek

Doktor Bey

Yalvarırım hele beni bir dinle
Yaşım seksen iki gideyim kime
hanıma bana vur bir zehirli iğne
Sürünmekdense ölek doktor bey

Gelen hastaların paralı zengin
Ücret yüz dedin çatladı benzim
Tadımız yok kadın hayattan bezgin
Kurtar bizi bu dertten doktor bey

Dört oğlumun on para yok katkısı
Hanım hep hasta hastalık hastası
Canı çeker ister Antep tatlısı
Param yok ki yedireyim doktor bey

Bu gördüğün altı çocuk anası
Entarisi bir ama yoktur yaması
Aynı dertten öldü merhum anası
İlacı yazda biz gidelim doktor bey

Öğlen oldu acıktık cepte yok para
Görmemiş soruyor burası nere
Yalvarırım koyma bizi avara
İlacı yazda biz gidelim doktor bey

Bildiğin tek şey paraya tuzak
Ne umuyorsun ki şu halime bak
Et muayeneni yolumuz irak
Korkma veririm paranı doktor bey

Sora sora buldum düven önünü
Yol çatalladı şaşırdım yönümü
Diyorlar adamın hasta hanımı
Yürümeye mecali yok doktor bey

Bir değil beş değil benim derdim
Sattım kilimi de hasırı serdim
Aldığım parayı hep sana virdim
Vakit öğlen karnımız aç doktor bey

Epeyidir yatar istiyor gezme
Acı haber verip de beni üzme
Yaz reçeteme kürek ile kazma
Ben bilirim ilacım odur doktor bey

Büyük oğlan Ankara da odacı
Görsen acırsın dökülmüş saçı
Yirmi beş yıldır çalışır ne acı
Dertlerim depreşti deşme doktor bey

Gadan alam doktor yaz ilaç buna
Dert çekmesin geldi ömrün sonuna

Hastaya getirsem acaba kuma
Ona nispet dirilir mi doktor bey

Şair Mehmet derler mahallem köşktür
Bu devirde doğruyu söylemek suçtur
Sokağa girerken evimiz baştır
Ev hanımın benim değil doktor bey.

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Dolar Gözlerim

ne zaman h z nlensem
dolar gözlerim ağlarım
harabeye çevirir beni
içimdeki fırtınalarım
Öyle bakma ben buyum
değişemem değişsem de
ilk darbeyi vurur anılarım
efkarım var g lemem
gözlerim bulut bulut
dokunmayın depresmesin
sakın dertlerim ağlarım 130906

Mahir iek

Dostlarım B

Yaşlı küheylanı sürerler dağa
Pazara çıkartsan etmez bir paha
Gelirsem dünyaya eğer bir daha
Taşı taş üstüne koymam dostlarım

Göze batar ihtiyarın boğazı
Tutamaz kafada söylenen sözü
Gözüne bakarlar oğlu ve kızı
Bir an evvel göçsün diye dostlarım

Duymaz kulakları durmaz çenesi
Bir asır geçiyor tek bir senesi
Tek bir boğazı var başka var nesi
Her kulun başına gelir dostlarım

Maziden anlatır tüm avarayı
Emsali kalmaz bekler sırayı
Eşiyle dostuyla açar arayı
Ne çare ki elde değil dostlarım

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Düşte Gör

şimşekler çakınca gözünde
görürsün o zaman hanyayı konyayı
hele bi düşte gör
tutmazlar elinden dibindikiler
bırak tutmayı basar geçer
üstüne üstlük birde ezerler
sonra anlarsın hanyanın konyanın
ne demek olduğunu

.....
hele bi düşte gör
gösterirler sana dünyanın
kaç bucak olduğunu
tepe taklak olmanın
ne demek olduğunu
hele bi düşte gör

.....
vel hasıl
düşmenin istiharesine yat
hele bi düş'ünde gör
ayak altında ezilip yok olmanın
ne menem şey olduğunu. 060514 mcicek

Mahir Çiçek

E Kalp

ne sevdalar yandı kül oldu içinde
ne kavruk leylalar tüttü bacandan
bazen hırçınlaştın okyanus gibi
ne aşk gemileri battı fırtınandan
kıyıya vurmadın ama kızağa düştün
akıbetindi iniltin geldi kuytu limandan

.....
sırlarınla sır küpüne dönüştün
kahırlandın doldun taştın
ne derdini paylaştın ne de bölüştün
çatlayan çanağını kendin sep'ledin
sırlarını sızdırmamaya inat ettin
amma....
seni gidi et yumağı e kalp
sakladıkların sana ihanet etti
sirkeleşip sep'ini deldi sızdırdı
sonunda olacağı buydu
küpüne zarar verdin. 310314 mcicek

Mahir Çiçek

Ecel Malı Neylesin - B

Oturup yanına kendini öveni
Geçmişini karalayıp kahredeni
Şükretmeyip niğmete küfredeni
Boş gelip boş gideni neylesin

Asıldan değil sonradan göreni
Dünya hırsına kendini veren
Bu günden yarını düşünmeyeni
Bahtına çatıp duranı neylesin

Şair mehmet düşün Allah aşkına
İraden eldeyken düşme şaşkına
Malını mülkünü dağıt hayrına
Ecel cana gelir malı neylesin. 2006 Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Eller Sarıyor B

Sene kırk altı gençlik çağım
Evim viran oldu körlüktür bağım
Suçum ne idi ki benim Allahım
Kalbim yaralıdır içim yanıyor
Aldılar yarimi eller sarıyor

Önü çarşı sonu kuyu dileği
Genç kızlar giyer yünden yeleği
Yaradan mevla'nın sanki meleği
Baktıkça gözüne içim yanıyor
Kader böyle imiş eller kınıyor

Efkar sardı yine aldım kalemi
Dünür saldım anam ile halamı
Anası akrep babası kıraç yılanı
Vermediler ondan içim kanıyor
Kopardılar yarı içim yanıyor

Çeşmeye gidiyor elinde kova
Zehir katsa içerim verdiği suya
Varsın öleyim uğruna aşk buya
Seveni bilmezler mi herkes biliyor
Elleri neyleyeyim içim yanıyor

Ağlıyorum göz yaşlarım dinmiyor
Yanıyor içim kimseler bilmiyor
Ben vazgeçsemde gönül vazgeçmiyor
Ne çare derdim var bağrım yanıyor
Kime anlatsam derdimi kınıyor

Sarp kayaya yuva yapmış kekliğim
Yarım kurban olam nedir çektiğim
Yıllardır kapında boyun büktüğüm
Kalbimi yaraladın içim yanıyor
Derdimi söylesem eller kınıyor

Şu dünyada yüzüm gülmedi
Dertli şair muradına ermedi
Zalim baban fakir diye vermedi
Oku yüreğimde içim kanıyor
Sevdiğim yarimi eller sarıyor. 1946 Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Erciyes B

Erciyes yaylası güzeller yurdu
Önü Yeşilhisar Kayseri ardı
Bütün güzellerin sendedir derdi
Kokar burcu burcu gülün Erciyes

Davardır türkmenin yüzünün ağı
Soğuk vurdu bu yıl bahçeyi bağı
sana önder olmuş evliya dağı
Erir hazin hazin karın Erciyes

Boğaz obanın dumanı tüter
Evliya dağının kekliği öter
Koca Şeyhşabana su senden gider
Akar boz bulanık suyun Erciyes

Erciyes'te her dereden su akar
Sümbülü lalesi amansız kokar
Toros dağlarına selama kalkar
Eksilmez dumanın yazın Erciyes

Kulpak köyü aşiretin göç yeri
Sultan sazı Şeyhşaban'dan az beri
Kızık köyü Erciyesin rehberi
Develi öper eteğini Erciyes

Yedi ahır derlerde yedi akar suyu
Köylerinde vardır sarnıç ve kuyu
Ötüyor göğsünde ördeği toyu
Havan serin suyun soğuk Erciyes

Dille tarif edilmez yoğurdu yağı
Sana sırt veriyor evliya dağı
Ne yaz ne kış gider saçının ağı
Görenler maşallah diyor Erciyes. 27121950
Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Eskici - Öykü

Sabah ezanı okunmadan yatağından kalktı abdest aldı, kale içerisinde bulunan dükkanını açmak için yola koyuldu. Ekmek kapım dediği dükkanına vardığında ezan okunmak üzereydi. Dükkanın biraz ilerisinde bulunan camiye gitti cemaatle birlikte sabah namazını kıldıktan sonra dükkanına döndü, sabahın aydınlığında dükkanın önünü sulayıp çalı süpürgesiyle süpürdü.

Komşuları ile selamlaştıktan sonra bol kazançlar dileyip dükkanına girdi.

Bismillah diyerek dükkanın dip köşesinde bulunan üzeri halı kaplı çekmeceli küçük tezgahın ardında bulunan iskemleye oturdu, her zaman olduğu gibi mutlak bereket duasını okudu. Avcı yeleğinin sol cebinden çıkardığı anahtarla ya Allah dedi çekmecenin kilidini açtı. Kendi kendine hayırlı kazançlar diledi, para gözüne sifrah olsun diye akşamdan hazırladığı bir adet bozuk parayı koydu. Sifrah benden bereket Allah'tan dedi.

Oturduğu yerden başını kaldırdı, ki duvar arasına yerleştirilmiş üç çeyrek su borusuna asılı çeşitli

bedenlerde az giyilmiş elbiselere şöyle bir göz attı. Yerinden kalktı elbise indirme çatalını eline aldı, elbiselerden en önde bulunan elbiseye

çatalı takarak aşağı indirdi, müşteri gibi tavır alarak elbisenin fiyatını fısıltılı bir eda ile sordu;

- Selamünaleyküm emmi, elbise alacaktım da acaba şu elinde bulunan elbise kaç lira?
- Yeğenim sana yüz lira olur.
- Doksan dokuz lira olmaz mı emmi !
- Olmaz ağzını yediğim yeğenim, kanaatin olsun kurtarmaz.

Aynı cümleleri tekrarlayarak baştan sona tüm elbiseleri kafasına göre fiyatlandırdı. Tezgahına oturup pusuya yatan aç kurt gibi avının gelmesini bekledi.

.....

Başkaya'dan Sarıların Köşker Mehmet o gün erken

kalktı. Ahırda süt sağan hanımı Hacca'ya seslendi "gız hacca oğlanı

kaldır diye seslendi ama hacca ahırda hayvanlara yem vermeye inmişti duymadı. Köşker üzerini giyinerek ahıra indi. Hacca pazarda satılacak neyin varsa denkle, okullar açılmaya az vakit kaldı bir şeyler almam lazım. Satılacak neyin varsa hazırla da pazarda satayım çabuk otobüs kalkmadan yetişeyim bari" dedi.

Köşker Mehmet, şehirde satacağı nevaleleri burunlu köy otobüsünün damına yükletti. Ayaklarından çitilediği iki tavuk iki horozu da yanına alarak,

oğlu pısrık Ali ile birlikte otobüse bindiler. Oğlana yol boyunca tekrar tekrar tembihledi;

- Bak Şimdi Ali, malları sattıktan sonra, sana elbise almaya elbiseci ye gideceğiz, diyeceğim ki bu veled

komŐumun oğlu, elini öper, babası sizlere ömür yetim diyeceğim. Okullar açılacak ya hayırma bi elbise alayım da sevindireyim bari diye düşünüm de getirdiydim diyecem.Tamam mı, he mi oğlum. sakın unutma sen benim komŐumun oğlusun.

-Tamam baba dediğin gibi hiç konuşmam susarım dedi pısrık Ali.

Şehir'e vardıklarında Köşker Mehmet, köy garajından at arabasına yüklerini yükleyip satmak için kale içine götürdü. pısrık Ali yüklerin başında beklerken parça parça getirdiği malları pazar

esnaflarına satıp paraya çevirdi. Kale içi batı tarafı sur dibinde bulunan sıra sıra salaş barakalarda eski elbise satıcılarına doğru yürüdüler.

Uyanık müşteri edasında müstamel elbise satan barakalardan birine girdi.

- Tesadüfen sabah ki esnafın barakasına girmişti. Selamınaleyküm hacı emmi, hayırlı işler olsun.

Aleykümselam yeğenim buyur ne istemiştin.

- Emmi, Başkaya'dan muhtar Mustafa'nın selamını getirdim.

- Mektepler açılacak ya hayırma Şu yetime boyuna uygun elbise alıyım dediydim.

Delikanlı komŐumun oğlu olur yetim anlayacağın. Bizim köyün muhtarı, benim selamımı söyle sana yardımcı olur dediydi.

- Kolay yeğenim onu düşünme, hele köyde ne var ne yok biraz hatır soralım hasbıhal edelim.

- Ee muhtar Mustafane yapıyor, oğlu askerden geldi mi

- Emmi muhtarın oğlu yok kızı var.

- Ee kızı everdi mi bari!

- Emmi kızı daha küçük orta mektebe gidiyor.

- Amanın tövbe tövbe iyice karıştı kafam yahu karıştırdım her halde.

Her neyse sende ona benim selamımı söyle.

Eskici baktı iş uzayacak yönünü çocuğa çevirdi

- Söyle bakalım delikanlı nasıl bir Şey istersin.

Çocuk tembihli olduğundan ses vermedi, baba devreye girdi.

- Emmi o ne bilsin, ben göstereyim, baştan birinci elbiseyi indiriver hele.

Eskici eline aldığı çatalı elbiseye taktı indirdi, yerde serili gazete kağıdını çocuğa göstererek giyin evladım dedi. Çocuk gönülsüz, önce pantolonu ardından ceketi giydi.

Yaklaşık kırk beden giyiniyor olmasına rağmen, kırk altı beden elbise giydirdi. Çocuğun elbiseyi beğenmediği yüzünden belliydi. Zira pantolonun paçası,

ceketin kolu bir karış uzundu içinde kaybolmuştu.

Eskici çocuğu razı etmek için ne diller döktü.

- Bak yeğenim, seni getiren emmin terziye götürür,

pantolonun paçasını, cekedin kolunu büktürür, birazda yanlardan içine

aldırır, üzerinde mih gibi oturur. Bakarmısın emmisi sanki üstüne dikilmiş gibi dedi.

Çocuğun söz hakkı yoktu, mecburen boynunu büktü,

babasına masumane bir bakış attı, gözlerini olur dercesine kırıştırdı.

Köşker Mehmet eskiciye dönerek,

- Borcumuz ne olur acep emmi.

- Muhtarın ve bu çocuğa yaptığın iyiliğin hatırına,

yüz lira versen yeter yeğenim.

- Emmi Kurbanın olayım biraz ikram et de senin de

hayrına olsun.

- "Günahın vebalin boynuma olsun evlat, sabah doksan dokuz lira verdiler vermedim.

Köşker Mehmet diyecek laf bulamadı, elbiseyi yüz liraya aldı.

Eskici, elbiseyi gazete kağıdına sarıp, Köşgerin koltuğunun altına yerleştirdi.

- Eğer köyde terzi yoksa, üç dükkan aşağıda terzi Murtaza tamiratını yapar, selamımı

söyle üç beş kuruşa büker daraltır dedi.

Köşker Mehmet dükkandan çıkar çıkmaz arkasına bakmadan gözden kaybolurken

kendi kendine mırıldandı.

- Muhtarın selamıyla yediğim kazık yetmedi, senin selamınla bir de terzi Murtaza'dan da mı. Yürü oğlum yürü anan terziden iyi büker.

Köşker Mehmet köy durağına doğru yol aldı.

Eskici, Köşkerin arkasından bakarken o da mırıldanıyordu.

- Vay kösnük vay, kırk yıllık eskiciye oğlunu yetim diye
yutturacak, yemem bu numaraları dedi. 060315 mcicek

Mahir Çiçek

Ettiğimi Buldum Diyesin - B

Eyüp peygambere dert veren Allah
Sana da dert vere buldum diyesin
Çare bulunmadık çora düşüp de
Önılmaz dertden öldüm diyesin

Kara kaşın kirpiklerin dökülsün
Yaraların göz göz olsun delinsin
Nüzul insin elin kolun çalınsın
Ettim ettiğimi buldum diyesin

Felek hasım kıla tatlı canına
Kara leke düşe nazik tenine
Kimsecikler uğramaya yanına
Bir duvar dibinde kaldım diyesin

Doktorun derdine ilaç vermeye
Allah'tan dilerim yüzün gülmeye
Dilin varsın çekiyorum demeye
Ahının narına yandım diyesin.

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Eyler Bu Güzel B

Kaşları hilal kirpiği asma
Üzerine giymiş yeşilden basma
Kahpenin kızı anadan yosma
Derdimin dermanı olmaz bu güzel

Onu alan kıymetini bilmemiş
Benim gibi onunda yüzü gülmemiş
Ne yazık çektiği çile dolmamış
İstemez çekeyim yerine bu güzel

Akar akar durulmaz çay gibi
Ela göz üstü kaşları yay gibi
Sandım karşımda duran ay gibi
Nur olup içime akmaz bu güzel

Levhi kalemde yazgısı bambaşka
Uyuyan gönlümü düşürdü aşka
Ben onu görmeseydim keşke
Rezil etti kahretti beni bu güzel

Yeter şair yeter dertmi sana derdi
Uğruna mecnun afitap namı diğerdi
Ar etmedi ne var ne yok ortaya serdi
Kahrı hicran oldu üzdü seni bu güzel.

Şair Mehmet Çiçek(1948)

Mahir Çiçek

Farkında Olmaktır

hayatı fark etmeli insan
ömür dediğin bir gündür
ne yarın yarın nede dün dündür
ömür dediğin nefes aldığın bu gündür
tanımaktır bilmektir gidişin
farkında olmaktır farkındalığın
hep aynı sebeple yaradılışın
farkında olmaktır salt mantığın
tezgaha düşen bir zerre bir damlanın
ana rahmi ortamında var olmanın
yaşam için karın darlığına sığmanın
günü gelip tezgahtan düşüldüğünde
neden ilk nefes alışında ağlamanın
farkında olmaktır insan olmanın
farkında olmaktır iki metrelik çukurda
üç metrelik kaput bezine sarılmanın
velhasıl

.....
yaşarken sevgiden gayri
değmediğini bilmektir hayatın
farkında olmaktır insan olmanın
sevmenin sevilmenin nefes almanın. 140211mcicek

Mahir Çiçek

Fotoğraf Hatıratı

bir zamanlar vesikalık fotoğraf çeken
seyyar şipşakçılar vardı
şimdi ki gibi anında çekip görmek nere
sıra almak bir dert fotoğraf çektirmek olaydı
üç ayak sehpa üzerinde kurulu idi makinesi
vardı tepesinde koyu camlı dikiz penceresi
ahşap kutu arkasında siyah bezdendi kolçağı
üç adım önünde çivi de asılı idi
kanaviçe işlenmiş kara bezdendi fonçağı
sanırdın duvara çalınmış katran karası
çiçekler arasında yazardı (s) si (b) si ters
askerlik yada İstanbul hatırası. 210308mcicek

Mahir Çiçek

Geceler

yorgan dağ üzerimde
çakıl torbası sanki yastığım
anılar gelir ah hüzünlenirim
kasvet çöker döner başım
uykumu çalar hırsız geceler
tan ağarır sabah olmak bilmez
uzar gider içimde ki karanlık
gözlerimi hükümler geceler
rüya görmek gönlümden geçer
karanlığını düşürür gri perdesine
aklıma ziyan olur geceler
oynar da görünmez gönül hikayelerim
uykuyu unuttu alıştı gözlerim
dün yordu bugün hasta etti
uykumu gözlerime gömen geceler. 030208 mcicek

Mahir Çiçek

Gelirmisin

gök kubbe altında güneş düşmeden üzerimize
ay somurtmadan kara bulutlar çatmadan kaşını
gözlerimizde şimşekler çakmadan
gönülden gönüle hasret sular seller gibi akmadan
hadi tut ellerimi gidelim buralardan desem
ardına bakmadan gelirmisin
dirilmeden uyuyan kuşku ve ürkekliğimiz
hüzün sînsice içimize ağısını akıtmadan
karanlığa sızan ışığın aydınlığına umutlanıp
hadi ver elini gidelim buralardan desem
ardına bakmadan gelirmisin.

.....
bilirim bu fırtınalar birazdan diner
yorgunluktan düşer gözlerine uyku hali
rüyalara teslim düyuna kalır yine gidişimiz
bir daha ki uyanışına kalır hayal ve umutlarımız
uyanınca hadi tut ellerimi
gidelim buralardan desem
ardına bakmadan gelirmisin. 24127mcicek

Mahir Çiçek

Gelirmisin

gök kubbe altında
güneş doğmadan üzerimize
geceleri ay somurtmadan
gündüzleri kara bulutlar çatmadan kaşını
gözlerimizde şimşekler çakmadan
gönülden gönüle hasret
sular seller gibi akmadan
haydi tut ellerimi
gidelim buralardan desem
ardına bakmadan gelirmisin
dirilmeden uyuyan kuşku ve ürkekliğimiz
hüzün sınıca içimize ağısını akıtmadan
karanlığa sızan ışığın aydınlığına umutlanıp
hadi ver elini gidelim buralardan desem
ardına bakmadan gelirmisin.

.....
bilirim bu fırtınalar diner birazdan
yorgunluktan düşer gözlerine uyku hali
rüyalara teslim dünyaya kalır yine gidişimiz
kalır bir daha ki uyanışa dek
hayallerimiz ve umutlarımız
uyanınca bir daha ver elini
gidelim buralardan desem
uyku sersemi mahmur bakışım
ardına bakmadan gelirmisin. 24127

Mahir Çiçek

Gerilerde Kaldınız

tay, tay dururken
kağnıcak sürdüğüm günler
ah o günler çok gerilerde kaldınız
paytak, paytak yürürken
babamın pabuçlarımı ters giydiğim günler
ah o günler çok gerilerde kaldınız
telden araba taştan kayrak
çatal lastik daldan çelik çomak
sümüklü hasan toşka ömer yoluk hacca
saklambaç oynadığımız günler
ah o günler çok gerilerde kaldınız
ilk mektebe başladığım ilk günler
rahmetli anneannemin sınıfa gelip
hoca efendi sabah bir şey yemedi
yufka arası sokum getirdim dediği
necati öğretmenimin müsaadesi ile
alaylı bakışlar üzerimdeyken
pahla sokumunu yediğim günler
ah o günler çok gerilerde kaldınız
kolasız ütüsüz buruşuk yaka
geçmiş yıllardan kalma eski dar önlük
cizlavut ayakkabı yamalı çorap
paçamdan aşağı alay geçildiği günler
ah o günler çok gerilerde kaldınız
ne çocukluğum ne gençliğim
çok uzaklarda gurbette kaldınız
ah o günler çok gerilerde kaldınız. 040906mcicek

Mahir Çiçek

Gideceğim

belli kafaya koymuş gidecek
gitsin gide bildiği yere kadar
dur demiyeceğim
giderse dönmesi zor olacak
yolun nihayetinde kalması da
ama biliyorum dönecek bir gün
tükenmiş ve bitkin olarak
tutup ellerinden yine ben kaldıracığım
hüzünle bağırma basıp kucaklayacağım
gözlerine bakmam kolay olmayacak
biliyorum baktıkça içim kanayacak
nefret duygularım kabaracak
hırpalayıp onu üzene küfredeceğim
ar namus dümdüz gideceğim
biliyorum yüreğimin biteviye acıyacağını
biliyorum ömür boyu bu acının katlanacağını
bu sebeple aşkımı sevdami alıp başımı
bir gün batımı alaca karanlığında
bir daha geri dönmek üzere
ardıma bakmadan gideceğim. 18407mcicek

Mahir Çiçek

Gitmi Desem Gitme Kalmı Desem

iki yol görünüyor çıkan falında
biri seni alıp uzaklara götürecektir
gidecek mutlu olacaksın da
sonu hicran mı desem hüsrân mı desem
ne diyeyim bilmem ki
git mi desem gitme kal mı desem
bir diğere yol kısmetin daha var
önünde halı gibi serili
para şöhret aşk
ne ararsan hepsi var
fincandan tabağa kabarmış taşmış
bir yanda İhtirasların öbek öbek
öbür yanda yüreğin kabarmış mı...
desem ne diyeyim bilmem ki
git mi desem gitme kal mı desem
sanki bir yol kısmetin daha var gibi
üç yakın zaman da alıp seni uzaklara götürecektir
üç gün mü desem üç ay mı desem
ne diyeyim bilmem ki
git mi desem gitme kal mı desem. 09117 mcicek

Mahir Çiçek

Gönlüm Bahar Olmayınca

yine yokluğun düştü hecelerime
yine çaresizlik deldi yüreğimi
çözülür elbet vuslat prangaları
karanlığın ızdırabı yıldızların neyine
sanki onlar parlayan ışıldaklar
karanlığa mahkum değiller mi
başka aydınlıklar düşmüyormu üstlerine
hangi mevsimde yansırşa yansısın ışığı
bilerek ziyasına kanacağım inan
alıp benden uzaklara götürsede aşkıımı

.....
bir benmi kaldım durgunlukları oynayan
vuslata çatıp isyan bayrağı açamam ki
gözyaşın ıslatsa gözüm gibi baktığım hayallerimi
umut ışığı kurutsun diye göğe asarım
hasret perdelerinde icralanmış hüznüm
süründükçe üzerimde acır ağlar yüreğim
neyleyim içimdeki ağının yalancı tadını
neyleyim bağrıma çöreklenen efkar türkülerini
neyleyim vuslat sonbaharını
neyleyim gönlüm bahar olmayınca. 81211 mahir çiçek

Mahir Çiçek

Gönül Bu..

platonik aşk hikayesidir bu
gönül ferman dinlermi hiç
kimi uçağın kuyruğuna pankart astırır
göklerde ilanı aşk eder
kimi de aşkını duvarlara yazar
gelip geçene sevdiğini ifşa eder

.....
bu işler aşkla meşkle başlarda
hiç öyle sürüp gitmez
gün gelir onlarda anlarlar
dünyanın kaç bucak olduğunu
gönül denen meretin
ota da bota da konduğunu. 8117

Mahir Çiçek

Göreyim Anne - B

Bir ulu çınarsın sararmış yaprakların
Sonbaharda bir yel bekliyon anne
Sığındık gölgende bu geçen zaman
Devrilmiş halini gösterme anne

Tipiye borana kışa sırt verdin
Hayat verdin gıda verdin süt verdin
Dört mevsimde ağızımıza tat verdin
Yıkılmış halini görmeyim anne

Evin yakışığısın bellidir yerin
sensin sahibi yaptığın eserin
Ecel sana vursa balta kederim
Bana o halini gösterme anne

Yeşersin dalların bir hayli zaman
Dökme yaprağını zamansız anne
Gölgende yeşerdik nice bir zaman
Hep bu halinle kal göreyim anne.

Şair Mehmet Çiçek 1960

Mahir Çiçek

Gözü Doymaz Hasedin B

Bıçak gibi keser hasedin gözü
Kov gıybet etmektir en büyük özü
Ömründe göremez bini binbeş yüzü
Cebi delik olur zügürt hasedin

Ne kendisi onar nede ondurur
Atar palavrayı seni kandırır
Dikkatli bakarsa o an öldürür
Ömrünce tok olmaz karnı hasedin

Besmeleyi bilmez vakitli kalkmaz
İşi gücü kovdur Allah'tan korkmaz
Hör görür kişiyi iyi gözle bakmaz
Yemeye ekmeği olmaz hasedin

Aç kurt gibi gözün diker malına
Ya ayaline kasti ya canına
Alır bıçağını vurur bağrına
Ömrünce huzuru olmaz hasedin

Eğer kaptırırsan birden yakayı
Çalışayım demez sıkıp tokayı
kolayı bulursa döner köşeyi
Ömrünce gözü doymaz hasedin

Şair memet ne anladın bu sözden
Kimi vurur topuktan kimi dizden
Kabirde yatanın yarısı gözden
Toprak dolsun gözlerine hasedin

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Gülebilsen B

Çıkmadı bir zaman günüm buluttan
Darıldım da gittim doğduğum yurttan
Ne farkım varmış yeşeren ottan
Orakla o otu ah yolabilsem
Ne olur ben de biraz gülebilsen

Seksen yıl yaşadım gördüm gerçeği
Kuruttum dalında açan çiçeği
Ecelin belinden pala bıçağı
Kıvırıp elinden ah alabilsem
Ne olur bende biraz gülebilsen

Allah ömür verdi çokça yaşadım
Çok fazla çalıştım çıktı haşadım
Ben şairliğe otuzun da başladım
Ozan gibi çalıp söyleyebilsem
Ne olur bende biraz gülebilsen.

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Gölmek Lazım

öyle böyle olmuyor inan bu gidişler
bir yerinden tutup yürötmek lazım
gitti gidiyor derken bozuldu işler
ağıt yakmakla gönöl derdi bitmiyor
onarıp durduğı yerden başlatmak lazım
muhabbetle gönöl bağına girmemeli
meyve memnu ise iştah ile yememeli
bağı seniñ değıl ise elin meyvası neyine
kendi bağına fideyi dikmen lazım

.....
sevda şarkıları çökertir içime hüzün
severim kasımpatını oda açar güzün
neyine başkasının sözü güftesi
kendi sazını çalıp çığırtman lazım

.....
anladım ki gözlerin ele veriyor ağılıyorsan haline
eldeki bulguru harcar gidersen midyat'a pirince
sana elle nanik yapıp gölmek lazım. 140307mcicek

Mahir Çiçek

Gülsüm - Öykü

O yıllarda şehirler, sayılı mahallelerden müteşekkil evler iç içe dar sokaklarda sırt sırta yapışık toprak damlı geniş avlulu, avlunun etrafı yüksek duvarlarla çevriliydi. Evler bitişik olmasına rağmen komşu komşuyu avlu duvarlarının yüksek oluşundan bir birilerini göremezlerdi. O yıllar öyle yıllardı. Eşkiyanın arsızın ursuzun kol gezdiği yıllardı.

Musa Efendinin konağı bu mahallelerden birindeydi ama o evlerden değildi, benzemiyordu, onun evi bir konaktı. Musa efendi seksen küsur yaşlarında, muhitinde sözü dinlenen, ilmiyle hoş sohbetiyle itibar gören, mahallenin ileri gelen eşraflarından birisiydi. Asmalı sokağın köşe başında bulunan cumbalı konağında, kalabalık ailesiyle birlikte yaşıyordu.

Musa efendinin konağı asmalı sokağa cepheliydi ama, diğer evlerin tersine avlusu ve bahçesi konağın arkasında ve yüksekçe taş duvarla çevriliydi. Avlunun biraz ötesindeki bahçede korunaklı ve bakraçlı derin su kuyusu, sol tarafında zer zeminli kileri, konağın fazla eşyalarının saklandığı bir de salaş deposu vardı. Avlunun sağ tarafında halayıkların yaşadığı müstemilatı, bahçenin sonlarına doğrudan evin ihtiyacını karşılayan büyük baş, küçükbaş hayvanların ahır ve samanlığı mevcuttu.

Musa efendi konağında evli oğullarıyla birlikte yaşıyordu. Kızları özel günlerde ziyaretine geliyor, el öpüp hayır dualarını alırlardı. Musa efendi böyle davranmalarının gerekli olduğunu düşünenlerdendi. Kızların evlendikten sonra sık sık baba evine gelmelerinin pek doğru olmadığını söylerdi.. Gözleri gönülleri yuvalarında olsun ister ayrıca tembihlerdi de. Sizi yalnız bırakmam ara sıra ziyaretinize gelir torunlarımı sever varsa ihtiyacınız hallederiz tamam mı yavrularım der onları kırmaz gönüllerini alır evlerini sahiplenmelerini isterdi. Hiç bir zaman damatların yanında, kızlarına ve torunlarına bahşış dışında, maddi yardımda bulunmazdı. Damatlar yüz bulup alışkanlık haline getirmesinler diye.

Musa efendi, bir bayram arifesinin sabahında halayıklardan Ali ve Davut ağalara, küfelerini yanlarına almalarını söyledi. Bayrama birkaç gün kalmıştı. Konağın ihtiyaçlarını temin etmek için beraberce kapalı çarşının yolunu tuttular. Kapalı çarşı ve bedestenden küfe dolusu erzaklar aldılar. Gün batımına yakın, geldikleri gibi yine o dar sokaklardan Musa efendi önde ellerini arkadan bağlamış vaziyette yürürken ağalar sırtlarında lebalep dolu küfeleriyle Musa efendiyi takip ederek konağın yolunu tuttular. Asmalı Sokağın iki sokak aşağısında bulunan, Serinyer Sokağının ortaların vardıklarında, o avlusu önde olan evlerden birinde çocuk ağıtı ile karışık inleyen bir kadın sesi duyar gibi oldular. Musa efendi olduğu yerde durdu ellerini arkasından çözerek, ağıdın geldiği yöne doğru dönüp, sağ elini kulağına götürdü. Halayıklarına işmar ederek sizde duyuyor musunuz dedi. Halayıklar evet duyuyoruz çocuk sesine karışan sanki inilti bir kadın ağıdına benziyor dediler.

Musa efendi halayıklarına hele bir yükünüzü indirin soluklanın ağalar dedi. Sesin geldiği yöne doğru yürüdü. Kerpiç duvarda eğreti duran yıpranmış, büyükçe ahşap deve kapısının önünde durdu. Emin olmak için kapıya kulağını dayadı. Halayıklarına dönerek evet sesler bu evden dedi. Kapının at nalına benzer dövme demirden yapılmış halkalı tokmağına birkaç kez vurdu. İçeriden gelen ağıt seslerinin bir an kesildiğini duydu ısrarla kapının açılması için tekrarladı. Avludan kapıya doğru ilerleyen biri kim o diye ses verdi, bu ses bir kadın sesiydi. Büyükçe kapının üzerinde bulunan küçük kapının sürgüsünün açma sesi duyuldu. Hafiften kapı aralandığından, ağızını yaşmağı ile kapayan gözleri ağlamaktan kızarmış biteviye burnunu çeken genç bir gelin birini mi aramıştınız dedi.

Birini aramıyorum kızım bu evden ağıt sesi duydum beni yolumdan etti. Gidemedim bir türlü, ağlayan senmisin evladım dedi. Yok dede ben değildim bilmem ki kimdi dedi. Musa efendi gelinin gözlerine baktı o olduğundan emindi, ağlamaktan gözü kan çanağına dönmüştü zira. Israrla; - Evladım saklama, ağlayan sendin bundan eminim dedi. Ben değilim dediyse de gözlerine hâkim olmadı. Sanki hazırda bekliyordu yağmur gibi boşaldı gözlerinden yaşlar.

- Senin deden sayılırim, benim torunumdan da küçüksün. Hadi nedir derdin söyle evladım. Söylenmezsen ilahi huzurda iki elim yakanda olur aç kapıyı da derdini anlat dedi. Sokak kapısı olan büyükçe deve kapısının üzerinde bulunan küçük servis kapısı içeri doğru açıldı. Musa efendi halayıklarıyla içeri girdi. Genç kadın ürkek çekingen boynunu bükmüş ağlıyor titriyordu. Geniş avlunun ardında bulunan tek katlı salaş evin eşiğinde oturan dört ila altı yaşlarında gözleri ağlamaktan kızarmış sümüklü iki kız çocuğu yerinden kalkarak analarına doğru yürüdüler.

- Bu çocuklar niye ağladılar da gözleri kızardı peki söylersin evladım diye sordu genç kadına.

- Genç kadın, babaları yemenden dönmedi yetim kaldılar, bize göz kulak olacak kimsemizde yok. Devlet yardım edecek dediler ama ne arayan oldu nede soran, çocukları doyuramıyorum dedi.

- Musa efendi ileride tüten ocağı gördü. Üzerinde dışı isli bakır tencereye doğru yürüdü. Tencerenin kapağını açtı, buharı dağıldıktan sonra gördüklerine inanamadı, tencerede patates ile soğan haşlanıyordu.

- Kızım, bu o ocakta kaynattığın ne diye sordu!

- Patates ile soğan haşlıyorum ama yemiyorlar, un olmadığı için ekmek yapamıyorum, anne ekmek istiyorum diye ağlıyorlar. Büyük olanı ekmek istiyorum anne diye ağlayınca küçüğü de ona uyup ağlıyor.

Musa efendinin gözleri doldu, belli etmemek için elinin tersi ile gözyaşlarını sildi, halayıklarına,

- Küfenin içerisinde ne varsa girin içeri hanım evladımın göstereceği yere boşaltın bakayım haydi aslanlarım dedi.

- Genç kadın ağlayarak ama dede ben hak etmedim ki nasıl kabul ederim

- Hak ettin evladım hem de fazlasıyla,

- Adını söylersin kızım dedi Musa efendi genç kadına

- Adım Gülsüm efendim dedi genç kadın

- Gülsüm evladım, şu andan itibaren Allah'ın huzurunda yemin ederim ki sen benim öz evladımsın. Şimdi beni iyi dinle, çocuklarını da al çarşıya gidiyoruz.

- Musa efendi halayıklarına dönerek, ağalar bizi takip edin kızım ve torunlarımla çarşıya gidiyoruz dedi.

Gülsüm ve çocuklarının ne ihtiyaçları varsa fazlasıyla alındı. Dönüş yolunda yine o dar sokaklardan geçip, Serinyer sokağında ki, Gülsümün evinin önüne geldiler. Musa efendi, hafiften sırtını yan dönerek avcı yeleğinin koyun cebinden beş sarı lira çıkardı Gülsüm' e dönerek bir ihtiyacın olursa harcaysın al kızım dedi.

- Zaman zaman bu Ali ve Davut ağabeylerini sana göndereceğim, onlar senin ve çocuklarının ne ihtiyacı varsa temin edecekler. Yine tekrarlıyorum sıkıntın olur da saklar söylemez isen, İlahi huzurda senden davacı olacağımı bilesin, bu sözlerimi unutma. Hadi şimdilik Allah'a emanet ol, dedi. Huzur içinde halayıkları ile birlikte konağının yolunu tuttu.

Gülsüm bu sefer mutluluktan ağlıyor, hey yüce Mevla'm sen nelere kadirsin sabah neye ağlıyordum şimdi neye ağlıyorum diye şükretti. Efendi dedesi evliya gibi yetişmişti imdadına, onun bu âlicenaplığı için ellerini duaya açıp onun için yakardı.

Bu böyle devam ededururken, Musa efendinin tavsiyesi üzerine Gülsüm halayık Davut ağanın oğlu Zabıt ile evlendirildi. İki erkek çocuğu dünyaya getirdi. Büyük olanın adını Musa, küçük olanın adını da Davut koydular. Musa efendi, halayık Davut ağanın ölümünden sonra boşalan yerine oğlu Zabiti halayık olarak aldı. Aynı konakta uzun yıllar beraber yaşadılar. Gülsüm, Musa efendi için hep aynı duayı niyaz etti.

Yirminci asrın ilk çeyreği yani cumhuriyetin ilanından sonraki yıllarda devrimlerin etkisiyle kahve haneler de modernize olmuş kıraat hanelere dönüşmüştü. Hane kelimesi yerine salon kelimesi kullanılıyordu. Daha sonraları bu kıraat salonlarının bir tarafında günlük gazeteler ya da kitaplar okunuyor, diğer tarafında yeşil çuha kaplı masalarda, renkli topları deliklere tıkmak için isteka denen sopalarla oynanan bilardo oynanıyordu. Gençler bu düzene bayılmışlardı, bilardo masası başında arada bir istekalarının ucunu çivit mavisi küp tebeşire sürerlerken bilmiş havalarında duruşlarına diyecek yoktu.

Mahalle meydanına açılan sokağın başında açılan kıraat haneyi, Gülsümün büyük oğlu Musa dan olma torunu Mahmut çalıştırıyordu. Kıraat hanenin çay ocağına yakın olan yer de duvarda sırmalı çerçevesi, Atanın mareşal üniformalı yağlı boya resmi asılıydı. Hemen altında Mahmut beyin çalışma masası, masanın önüne serilmiş küçük bir halı. Karşılıklı konulmuş üzeri geyik postuyla kaplı iki adet kollu tahta koltuklar vardı. Çay ocağının diğer yan tarafında kıraat salonu, kıraat hanenin diğer yarı kısmında da üç adet bilardo masası, oyunu seyredenler için çepeçevre dizilmiş seyirci iskemleleri vardı.

Çalışma masası önünde kollu iskemle koltuklardan birine oturmuş yaşlı ama dinç görümlü, temiz giyimli saç sakalı ağarmış nur yüzlü bir adam açık çayını hüpürdeterek içiyordu. Arada bir kıraat hanenin sahibi Mahmut, yaşlı nur yüzlü adamın yanına geliyor hatırını soruyor açık çayını tazeliyordu.

Bir ara kıraat hanenin kapısı açıldı. İçeri saç sakalı ağarmış ileri yaşlarda bastonla ilerleyen iki ihtiyar girdi şöyle bir etrafi süzdüler çalışma masasının önünde kollu iskemle koltukta oturan yaşlı nur yüzlü adama doğru ilerlediler. Sırayla yaşlı adamın elini öptüler. Selamlaşıp bayramlaştılar. Nur yüzlü yaşlı adam, piri ihtiyarlara hayır dualar etti, behudar olun evlatlarım dedi. Köstekli saatinin gümüş zincirinin sarktığı avcı yeleğinin koyun cebinden iki adet Reşat altınını çıkartıp onlara verdi. Kıraathane sahibi Mahmut ihtiyarlara çay ikram ederken verilen altınları görmüştü. Nur yüzlü yaşlı adama dönüp dedem benim, hakkım bakimi dedi, nur yüzlü yaşlı adam elbette evladım senin hakkın elbette baki dedi.

Bilardo oynayan gençler olan biteni an be an izlemişlerdi. İçlerinden külhanbeyi görümlü olan, kollu iskemle koltukta oturan nur yüzlü yaşlı adama doğru ilerleyerek;

- Utanmıyorsun be adam, baban yaşındaki bu beli bükülmüş ihtiyarlara elini öptürmeye, üstüne üstlük bir de bayram haçlığı veriyorsun.
- Nur yüzlü yaşlı adam, evladım neyine gerek git sen oyununu oyna dedi.
- Külhanbeyi kılıklı genç, bak utanacağı yerde hala ukalalık edip konuşuyor, yaşlı adama vurmak için elindeki istekayı kaldırdı. El öpen yaşlı adamlardan biri

külhanbeyi gencin kolunu tutarak vurmasını engelledi.

- Ne yapıyorsun be evladım o gördüğün adam bizim dedemiz.
- İnanmıyorum benimle dalgamı geçiyorsun dedi külhanbeyi.

Torun Mahmut, gençlere doğru ilerleyerek evet delikanlı dedi. Bu gördüğünüz adam benim baba dedem. Eli öpülen benim dedemdir, dedemin ilk elini öpen ihtiyar benim babam, diğer yaşlı ihtiyar da amcam olurlar anladınız mı şimdi dedi. Gençler hayret bakıştılar ve bilardo masalarına doğru ilerlediler. Mahmut önce dedesinin sonra baba ve amcasının elini öptü.

Gençler oyunlarını bitirdiler, hesap öderken, Mahmut Ağabey anlattıkların pek inandırıcı gelmedi vallahi aklımız karıştı. Dedem dediğin adam baban ve amcadan kat kat genç neredeyse senin ağabeyin gibi duruyor, bir gün bize gerçeği anlattırısın inşallah dediler ve kiraathaneden çıkıp gittiler.

Mahmut, bu hikayeyi gençlere başından sonuna kadar ne biliyorsa anlattı. Rahmetli babaannem Gülsüm Hanım biz torunlarına şöyle anlattı." Tarifi mümkün olmayan zor günlerimde bana ve halalarınız küçücük çocukken onlara hızır gibi yetişen, bize atalık eden, bizi öz evlatlarından ayırmayan Musa efendi dedenizi sakın ola ihmal etmeyin hatırını kırmayın. Eğer ben ondan önce hakkın rahmetine kavuşursam, koruyun sahip çıkın. Eğer ki ihmal eder ona sahip çıkıp korumazsanız huzuru mahşerde iki elim yakanızda olur bilesiniz. Ben, Musa efendi dedenizi tanıdığım ilk günden beri beş vakit namazlarımda duamı eksik etmedim. Dualarımın kabulü için binlerce kez niyazda bulundum.dedi" Nasıl bir duaydı diye sorduğum babaanneme;

"Allah'ım Musa kulun bana ve evlatlarıma atalık etti ondan razı ol, onun bize yaptığı iyiliğe karşılık, öyle bir sağlıklı ömür ver ki torunlarım elini öpsün. 250915 mcicek

Mahir Çiçek

Günahkar Olma - B

İleri gitme deki buymuş yazgı
Kaderin üstüne çekme ha çizgi
Mevla verir anca kuluna rızkı
İsyankâr olupta günahkâr olma

Beyaza ak deme aynı kelime
Yaşın ilerledi bak şu haline
Çare buldu mu lokman ölüme
Haline şükreyle günahkâr olma

Seneler geçtikçe yaşın ilerler
Yaşadığın müddet görürsün neler
Şöyle bir kez düşün var idi kimler
Nefsine zulmeyle günahkâr olma

Azıksız çıkarsan şu uzun yola
Kimine kul olursun kimine köle
Sevdiğin malların gider bir pula
Rızkına şükreyle tamahkâr olma

Bir tek dostun varsa yaratan Mevla
Dert verir de sınar sevdiği kula
Hak'ı hak bilip gelmezsen yola
Tövbekâr ol günahkâr olma

Getirin düzen vereyim sazıma
İyi dinle dikkat eyle sözüme
Paha biçilmez kaşla gözüne
Kibirle bakıp günahkâr olma

Şair Mehmet kucakladın dünyayı
Bazen ok oldun bazen gerdin yayı
Günün gelince silerler künyeyi
Akıbetin topraktır inkârcı olma.

Şair Mehmet çiçek

Mahir Çiçek

Güzel Bir Adam - Öykü

Dünyanın dört bir yanında yatırımları, yatları katları olan zengin bir adam, şehrin ileri gelenleri arasında itibarlı biriydi. Taahhüdünde devam eden işlerin, paye kapmış zevatları aydan aya gelir bilgi sızdırarak işin akışını teminde kolaylıklar sağlayacaklarını vaat ederler, elden cebe hediyelerini alır, emellerine nail olduktan sonra arzı endam ederek boş gelip dolu giderlerdi. Şirketlerinde çalışanlarda bol keseden maaşlarını aldıkları gibi cabadan ayrıca yılda iki kez maaşları kadar pirim adı altında ikramiye alıyorlardı. Etrafında fır dönenler bu saltanatın gidişatından keyif alıyor memnunluk duyuyorlardı.

İş görüşmeleri için yurt dışı seyahatleri hiç eksik olmuyor sık, sık mahiyetindeki elemanlarıyla gidip geliyordu. Yine böyle bir yurt dışı iş toplantısında, bu kadar yoğun çalışma ve strese kalbi dayanamadı, kendini kötü hissettiğini söyleyerek en yakın sağlık merkezine, oradan da tam teşekküllü özel bir hastaneye kaldırıldı. Gerekli tetkikler sonucunda doktorları anjiyo olması gerekli dediler. Anjiyo sonuç vermediği için ameliyat olmasına karar verdiler. Bypass ameliyatı başarıyla yapıldı, yoğun bakımdan çıktıktan sonra bir kaç gün hastanede yattıktan sonra taburcu edildi.

Yakın dost ve iş arkadaşları, hasta ziyaretini bahane ederek yurt dışını görme arzusuyla yanıp tutuşuyorlardı. Adamın şirketlerinden birisini aracı kılarak uçak biletlerini aldirdılar, en güzel kıyafetlerini giyindiler hayatında hiç uçağa binmeyenler uçağa binip güle oynaya yurt dışına uçtular.

Hastaneye en yakın çiçekçiden, daha evvel sekreteryasından öğrendikleri, hastanın en çok sevdiği çiçeklerden buketler yaptırdılar. Hepsinin yüzünde ağlayan adam maskesi vardı, oysa maskenin ardında sırıtıyorlardı. Heyecanla hastaneye girdiler. Danışmanın vermiş olduğu refakatçi eşliğinde hastanın yattığı odaya geldiler. Poliklinik hemşiresi kısa süreli görüşe izin verdi. İkişer ikişer olmak üzere hastayı ziyaret etmiş olmak adına hastaya görünüp, geçmiş olsun dileklerini sundular. Hastanın karşısında timsah gözyaşları döktüler. İltifat ve pof poflara alışık olan adam vaziyetten pekte memnundu. Ne çok sevenim varmış diye düşündü içinden. Adamlarına talimat verdi. Ziyarettime gelenleri, şehrin gezilecek yerlerini gezdirin, hediyelerini alın diye.

Adam, kısa sürede sağlığına kavuşup yurda döndüğünde, yine aynı evaneler hava alanında çiçeklerle karşıladılar. Adam, yine eskisi gibi hayatına kaldığı yerden devam etti. İş seyahatlerini bahane ederek evine arada bir uğrar oldu. Sevgililer edindiği onlara ayrı semtlerde evler açtığı söylentileri ayyuka çıktı. Ne yazık ki evdekiler bu dedikodudan habersizdiler.

Adamın yaşlı annesi, yaşlı gözlerle her akşam geç saatlere kadar oğlunun dönüşünü bekliyor geldiğini görünce de huzur içerisinde uyuyordu. Sabah namazından sonra gün doğana dek, Allahım, oğlumu kötülüklerden vefasız dostlardan onların şerrinden uzak tut diye de hayır dualar ediyordu. Eve geldiği bir günün sabahı, anası ona, oğlum evini ihmal ediyorsun, çocuklarınla ilgilenmiyorsun, bu çaban nereye kadar neyine yetmiyor kazandıkların dedi. Adam, anacığım işlerin akışı öyle. Kahretsin bu günde gitmem lazım dedi. Eşinin yanağından anasının ellerinden öpüp vedalaştı.

Evden çıkar çıkmaz sevgililerinden birine seyahatten döndüğünü telefon ederek bildirdi. Akşam dostlarımızla birlikte rıhtımda ki balıkçı lokantasında yemek yiyeceğiz ona göre giyin ve hazır ol dedi. Oysa eşini böyle bir yemeğe yılda belki bir kez götürmüştü. Yıllarca böyle evi ve sevgilileri arasında birbirlerinden habersiz devam etti gitti.

Eğlence ve gece hayatının esiri olan Adam, eskisi gibi şirketleri ile ilgilenmiyor, yönetim toplantılarına katılmıyordu. Sevgililerini belli oranda şirketlerine ortak ederek, yönetimde onlara yetkiler verdi. Her geçen gün şirketler batağa doğru sürükleniyor, kaynaklar masrafları karşılamıyordu. Olup bitenleri umursamıyordu bile, sorumsuzca yaşamına devam ediyordu.

Kamuda devam eden işlerden birinin, baş yetkilisi zaman zaman, ziyarete geliyor, doğacak yeni işler konusunda bilgi aktarıyor, ardından kibarca yardım adı altında hediye isteğini tavırları ile belli ediyordu. İşlerin sürekliliği için, baş belası yetkilinin istemeyerek de olsa isteklerini karşılıyordu. Viskiler açılıyor, zoraki hoş sohbetler ediliyor, karşılıklı ödünler, üstü kapalı vaatlerde bulunuluyordu.

Baş yetkili, son ziyaretinde hak ettiği yardımı istedi. Ayağına gelen baş yetkilinin yakın zamanda görevden alınacağını, onun da bir üst yetkilisinden öğrenmişti. Bu nedenle istediği hediyeyi ona vermek istemedi bahanelerle geçiştirdi. Baş yetkili, gözlerinin içine delercesine bakarak, kinayeli bir şekilde pekâlâ öyle olsun görüşürüz dedi baş yetkili, kapıyı çarparak uzaklaştı.

Umduğunu alamadığı için kinlenen baş yetkili, Adam hangi bankadan kredi kullanmışsa o bankanın müdürlerini, malzeme aldığı iş yerlerinin patronlarını, yetmedi bir de yaptıkları işlerden alacaklı olan yüklenici ve taşeronları da aradı. Durumunun kötü olduğunu batmak üzere olduğunu, adamın tüm alacaklılarına duyurdu. Baş yetkilinin bu davranışı yüzünden, alacaklarının üzerine temlik konulmasına sebep oldu. Alacaklıların alacaklarını ödeyemez duruma düştü. Baş yetkilinin iftirası yüzünden iflasın eşiğine kadar geldi. Şahsına ait mal varlıklarının dahi haczedilmesine sebep oldu. Bu sonuçtan doğan zarardan dost bildikleri de etkilendi. Sevgili değirmenin suyu kesilir kesilmez terk ettiler. Önünde ceketlerini ilikleyen, sahte tavırlarla saygı gösteren adamları da hep birlikte tavır koydular. Diğer çalışanlarından aşçıları ve hizmetkarları, tazminat alacakları için dava açtılar.

Daha evvel, iflasa doğru sürükleneceğini hisseden mali müşavirleri tarafından adamın karısı uyarılmış, onları anlaşmalı boşanmaya ikna etmişlerdi. Karısının üzerinde bulunan mülk, gayri mülk ve mücevherlerini kurtarması için. Evini ihmal ettiği gerekçesi ile adama boşanma davası açıldı. Adam ve karısı, hakimın boşanmak istiyor musunuz sorusuna karşılık evet diyerek boşanmayı kabul edip bir celsede boşandılar. Boşanır boşanmaz kadın çocukları ile birlikte evden ayrılarak izini kaybetti.

Yanında uzun yıllar çalışan emektar, Melez kalfa ile hanımı Hayriye hanım, onu terk etmediler, gelecekleri ve kaybettikleri konusunda hiç bir talepte bulunmadılar. Zira bu duruma çok üzdüklerini tavırlarıyla belli ediyorlardı.

Adam kırk beş yaşında idi ilk kez böyle bir duruma düşmüştü, üzüntüsünden bir kaç hafta içerisinde şakaklarında beliren ağarma tüm saçlarını bürümüştü. Melez kalfa, trafik kazasında ölen oğluna çok benzediği için, adamı evladı gibi seviyordu. Üstelik oğlunu kaybettikten sonra, adam melez kalfanın dul kalan gelinini maaşa bağlamış, on yedi yaşında lisede okuyan kızının üniversite dahil eğitim masraflarını karşılaması için banka hesabı açtırılması talimatını vermişti. Ayrıca ihtiyaçlarını karşılamaları için para yardımı yapmıştı, nasıl unutturdu bunları. yüzüne baktıkça oğluna olan hasretini dindiriyordu. Bu durumda iken yalnız bırakamazdı. Anca beraber kanca beraber bu yolda beraberiz dedi.

Adam bu yaşlı çiftin durumunun kendi durumundan daha vahim olduğunu,

dışarıda zor günler geçireceklerini biliyordu. Kara gün için bir kenara ayırdığı gizli fondaki paradan bir kısmını ayırdı ve onlara haber vermeden, küçük bir ev almayı kafasına koydu, en kısa zamanda da o mütevazî evi onlara alarak yerleşmelerini sağladı. Onların mutluluk gözyaşları sanki adamın göz pınarlarından akıyordu, gözlerinden akan yaşları ellerinin tersi ile silerken gizleyemedi. Onlarla vedalaştı ellerini öpüp hayır dualarını alarak yanlarından uzaklaştı. Yol boyunca kendi kendine mırıldanıyor, yaptığım hiç bir hayır beni bu kadar mutlu etmedi diyordu. Zor durumdayken bile yardımlaşmak ne güzel, şimdi kafama koyduğum köyüme dönebilmek için hazırlıklara başlamalıyım dedi.

Bir kaç gün içerisinde toparlandı, yaşlı anasını da yanına alarak köyün yolunu tuttu. Bir zamanlar anasına, köyde bulunan şu para etmez malları sat dediği aklına geldi. Otobüs kasabaya doğru yol alırken camdan dışarıyı seyreden anasına iyi ki beni dinleyip satmadın ana bak şimdi toprağımıza evimize dönüyoruz dedi. Anası, ne oldum değil ne olacağım demeli oğul dedi. Ben bu hayatta neler gördüm neler, Allah kimseyi dara düşürmesin, bak şimdi köyümüze toprağımıza dönüyoruz dedi. Anasına dönerek köyümüzde değirmenli bahçemizden gayri neyiz var söyler misin ana dedi.

Ana köyün yamacında beş dönüm bakımsızlıktan ören yerine dönmüş bahçe, bahçenin yamaç tarafında harabeye dönmüş dolabı parçalanmış değirmen, yanında virane olmuş iki katlı kerpiç ev, yıllarca kimin ekip biçtiği bilinmeyen köyün çıkışında yirmi dönüm ahlattı taşlı tarla hepsi bu oğul dedi.

Kasabaya varır varmaz hareket etmek üzere olan köyün burunlu otobüsüne bindiler. Başını öne eğerek, ana sen haklıydın hatalarımı görüp seni dinlemeliydim, ama yapamadım. Nefsim beni işimden evimden yurdumdan etti dedi. Dert etme oğul başa gelen çekilir bu sana ders olsun. Bundan böyle her gördüğünü dost belleme, dost dediğin zor günlerde belli olur, etrafında el pençe duranlar şimdi yoklar bak dedi.

Yorucu bir yolculuktan sonra, bozkırın ortasında sırtını yamaç dağa dayamış köylerine vardılar. Kamyondan bozma burunlu otobüs köy meydanında durdu. Yolcularını indirdikten sonra, otobüs şoförüne kimlerdensin hiç yabancı gelmedin oğul dedi ana. Şoför kendisini tanıttı, ana ile akraba olduklarını söyledi. Şoför ananın hatırina onları yükleriyle birlikte yamaçta ki evlerine kadar götürdü.. Ana, biz köyden kimi çağırırız evin temizlenmesi lazım a şoför oğlum dedi. Şoför köye yeni gelen göçmenler var, bu işleri yapıyorlar. Ben şimdi gider söylerim, merak etmeyin birazdan gelirler dedi ve gitti. Eve girdiklerinde her yer yıkık dökük eşyalar tozlanmış viran haldeydi. Göçmen kadınlar geldiler ve hemen işe koyuldular. Akşama kadar oturulacak hale getirdiler. Ana ve oğlunun odasına yataklarını da sermeyi ihmal etmediler. Ayrılırken geç oldu yarın sabah erkenden gelir ince temizliğe girişir mutfağı da temizler yerleştiririz dediler ve gittiler. Ertesi gün de geri kalan işleri tamamlayıp iki günlük yevmiyelerini aldılar. Giderken, ana ihtiyacın olursa yolun başında karaların evinde oturuyoruz, haber gönder bir çırpıda geliriz dediler. Temizlik işlerinden sonra akraba ve komşular hoş geldin ziyaretine geldiler.

Artık işin ucundan tutma vakti gelmişti. Söyle ana işe nereden başlayayım dedi. Ana, su dolabı, çarkı, taşı tamir edilecek ki değirmen çalışsın. Sonra evin onarımını yaptır oğul dedi. Şammal ustayı bul o her işin üstesinden gelir. Rahmetli babanın dayısının oğlu ve de can dostudur. İki eli kanda olsa gelir yapar, yapamıyorsa adamını bulur yaptırır. Suyun özüne gidip su arkının dökülmesi için söyle amele bulsun. Damda yuvağımız vardı. Damı ot bürümüşür, ot tiremi gevşetir, otlarının yolunup yuvaklanması sıkıştırılması lazım. Çörtlenleri çürümüş kış gelmeden yerine yenisini

koymak lazım. Şammal emmin Hıdır Ali'yi bulsun, traktörle tarlayı sürsün. Yeğenim hacca akrabadan kimi bulursa toplaşıp bahçeyi belletsin, ağaçların kuruyan dallarını ve kuruyanları kessinler. Bu işleri yoluna koy da şu ahir ömrümde evlat günü göreyim, hadi bakiyim koçum yiğit oğlum benim, işin rast gele dedi.

Adam anacığının dediklerini kısa sürede harfiyen yerine getirdi. Rahmetli babasının yıllar evvel elinin altında bulunsun diye değirmenin deposuna koyduğu bir çift yedek öğütme taşı, çarkını, dolap tahtalarını, lazım olacak alet edevat ne varsa hepsini, baba dostu Şammal emmiye teslim etti. Şammal emmi, önce değirmeni çalışır hale getirip suyunu bağladı, evin damındaki otları temizledi. Kabaran tirem toprağı ıslattırıp taş yuvakla yuvakladı. Çürüyen çörtlenlerin yerine yenisini taktı. Evi onararak oturulacak hale getirdi.

Yeğen Hacca akrabadan kim varsa bulup getirdi. Bahçeyi bir güzel belleterek ayırık otlarını temizletti. Ağaçların kuruyan dallarını ayıkladılar. Bahçe duvarında açılan gedikleri kuru dallarla tıkayarak onardılar. Bu işler için verilen parayı kabul etmediler, ama ana her birine haşlık olarak kabul edin diyerek kabul ettirdi. onlar da teşekkür ederek gittiler.

Şammal emmi, yaz günlerinde un öğütmeye değirmene gelenler soluklansın, kış günlerinde zahire taşıyan hayvanlar yağmurdan, kardan soğuktan korunsunlar diye. su dolabı ve evin tamirinden artan tahta ve kalaslarla değirmenin önünde bulunan gölgelik, asmalı çardağı onardı. Şammal emmi, emeği karşılığı teklif edilen parayı kabul etmeyerek, hey evlat senin baban rahmetli halamın oğluydu, biz dayı hala çocuğuyuz el gibi değiliz, aileden gelen bir hukukumuz var, senden para almam olur mu hiç. değirmende iki kıl çuval buğdayımı öğütürüm ödeşiriz dedi. Adam Şammal emminin elini öptü ve selamete dedi ve uğurladı.

Hıdır Ali, traktörü ile tarlayı sürdü, emeğine karşılık ananın teklif etmiş olduğu parayı kabul etmedi. Hıdır ali anaya, traktörün yaktığı mazota karşılık, armutlarının olgunlaşmış bir sepet armut toplarım helalleşiriz lafımı olur dedi.

Yeğen hacca bahçeyi akraba kızlarıyla üç günde toparlayıp tertemiz ettiler. Gedik tamirinden artan kuru dalları otları çalı çırpı yapıp bahçenin ayakucunda boş bir havuzda yaktılar. Ateş yanarken de etrafında bir güzel oynayarak kurtlarını döktüler. Sebze havuzlarının ağızlarını açarak suyun girişini sağladılar. Değirmenden gelen avara suyu havuzlara salarak sebze ekilecek toprağı kanıncaya kadar suladılar. Su içen ve dibi bellenen kaysı, elma, kiraz ve diğer meyve ağaçları yaz ortaları olmasına rağmen sanki birden canlandı. Had da bazıları şaşırıp güz çiçeği bile açtılar. Yılların bakımsızlığını susuzluğunu unutup sanki taze gelin gibi salım, salım sallandılar.

Ağustosun sonlarına doğru köylü hasadını kaldırdı, samanlık çoktan samanla dolduruldu. Güz gelmişti. Mevsimin son ürünleri de ambarlarda yerini aldı. Köylülerden kimileri salça, bulgur, pekmez kaynatırken, kimileride bu işleri bitirmiş imece usulü kişlik yufka ekmek yapmaya başlamıştı.

Adam da, işlerini toparlamış köy kahvesinde, edindiği akraba ve ahbablarıyla sohbet ediyor, oyun oynuyor, ince belli bardaktan demli çayını içiyor keyifleniyordu. Sohbetlerde bulunan, köyün en yaşlısı Himmet Emmi, adama bakarak, yahu arkadaş baban rahmetli ala burs tıraşı, elinde fötr şapkası, sırtında geniş omuzlu çizgili lacivert ceket, içinde beyaz yakasız mintanı, ceketin kumaşından duble paçalı pantolonu, ayakta el yapımı gıcırdayan iskarpiyle, köyün en yakışıklı delikanlısıydı. Köyün en güzel kızını da o almıştı. Bayramlarda anan Rabia hanımı koluna takar bayramcı

gezerdi. Ne güzel adamdı be, bir bakan bir daha dönüp bakardı. Biz o ana kadar kadınlarımızı hiç kolumuza takmaz hep arkamızdan gelmelerini tembihlerdik. Rahmetli baban bize örnek oldu, bizde baban gibi hanımlarımızı kolumuza takar olduk. Bayramlarda onun gibi giyinme yarışına girerdik. Unuttum söylemeyi sen köye ilk geldiğinde inan olsun seni baban sandımdı. Ne kadar çok benziyorsun baban rahmetliye dedi.

Himmet emminin, o kalabalıkta babası hakkında söyledikleri, adamı gururlandırmıştı. Demek babama çok benziyorum. Sohbetin hitamında, Himmet emmiye dönerek çay paraları benden, keşke çaylar gelmeden önce anlatsaydın hepinize kahve söyledim, müsaade ederseniz evin yolunu tutayım dedi. Kafasına koymuştu ilk işi o elbiseyi bulup giymekti. Evin en mutena yeri olan yüklük evinde, beyaz hümayundan oya işlemeli örtü içinde, anasının yıllarca sakladığı elbiseyi ve fötr şapkaıyla mintanını çıkardı. Geniş omuzlu, şal yakalı kravüze ceketli takım elbisenin modası geçmiş olmasına rağmen aldırma bile, bir çırpıda giyindi. Sanki ölçülerime göre dikilmiş gibi dedi. Kendi kendine, hey rahmetli koca bey babam, bak oğlun tıpkı sen. Fötr şapkayı da başına geçirdi. Anasının gençken kullandığı oyma ağaç çerçeveli yarım boy aynanın karşısına geçip şöyle bir bakındı. Dondu kaldı, aman Allah'ım dedi. Fötr şapkanın altından şakaklarının ağardığını fark etmişti. Gözleri doldu. Nereden nereye hey gidi günler dedi...

Anası Rabia hanımın hüzünle mutluluk arası baygın bakışlarla izlediğini gördü. Tıpkı babana benzemişsin oğul, rahmetli baban seni bu halinle görseydi seninle gurur duyardı dedi.

Rabia hanım ve oğlu köylerinde mütevazı yaşamlarını sürdürürlerken, yıllar su gibi akıp gitmişti. Büyük şehirde bıraktığı hakkında açılan davaların çoğu sonuçlanmış, tüm malvarlığı alacaklılara olan borçlarını karşılamış dahi artan yüklüce bir miktar meblağ muhasebeci tarafından hesabına yatırılmıştı.

Geçmiş, hayal perdesinde programlanmış iki perdelik bir oyun gibiydi sanki. Kendi kendine mırıldanarak oyun oynandı perde kapandı dedi. Hesabına yatırılan paranın bir kısmıyla, babasının adına köye modern bir okul yaptırmaya karar verdi. Durumu muhtara anlattı, muhtar da bu kararına sevindi teşekkür etti ve durumu İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne iletti. Milli Eğitim Müdürlüğü Bakanlıktan gerekli müsaadeyi aldı. Köylüler bu habere çok sevindiler ve köy kahve hanesinde bu haberi çay kahve ile kutladılar.

Değirmenin ayakucunda bulunan bahçenin bir kısmı tapudan ifrazı yapılarak, Milli Eğitim Müdürlüğüne devredildi. Arsanın üzerine bakanlığın vermiş olduğu tip projeye göre on derslikli okul inşaatına başlandı. Köylülerinde imece usulü çalışmaları ve malzeme temininde ve nakliye işlerinde yardımcı olmaları sayesinde okul inşaatı bir yaz sezonda tamamlanarak öğretime hazır hale getirildi. Milli Eğitimin ders araç gereçlerini tamamlaması üzerine, açılış törenine vali, kaymakam, protokolde bulunan umum zevat çağrıldı. Bey İlkokulu ismi adı altında hizmete açıldı. Atanan öğretmenler köye birer, birer geldiler.

Adam atmış yaşına basmıştı. Anası ise seksenin üzerindeydi. Büyük şehirden ayrılalı on beş yılı aşmış olmasına rağmen ne anasını nede kendisini o güne kadar arayıp soran olmamıştı. O zor yıllarında bir celsede boşandığı eşi ve iki çocuğu geçen zaman içerisinde bir kez olsun aramamışlardı. Köye dönüş kararına esas, eşinin başka biri ile evlenerek yurt dışına yerleşmiş olmasıydı, bu acıyı gizlemiş anasına dahi

söylememiştir. Muhasebecisinden duymuştu, evlendiği eşinin işinin yurt dışında olması sebebiyle oraya yerleştiklerini. Bu acıyı yıllarca içinde saklayarak yaşamıştı zira çocuklarına olan hasreti her geçen yılda çığ gibi büyüyordu. Bazen gözleri doluyor anasına belli etmemek için elinin tersiyle gözlerini siliyordu, anası neden ağlıyorsun oğul demesin diye.

Geceleri yatağa girdiğinde hep aynı şeyleri düşünüyor aynı şeyleri hayal ediyordu. Büyük olan oğlu küçük olan kızındı. Neden babalarını aramıyorlardı, acaba annelerimi unutturmuştu. Çocuklara babalarının iflasından sonra kahrından öldüğünü söylemiş olabilir mi idi acaba, onun için mi aramıyorlardı ki, mırıldanarak belki de dedi. Aklına düştükçe belli etmiyordu ama evlat hasretiyle yanıp tutuşuyordu. Oğlu ile kızı da otuz yaşın üzerindeydiler. Evlenip çoluk çocuğa karışmış olabileceklerini hayal etti. Kızımın çocukluğuna benzeyen lüle lüle kıvırcık saçlı sarışın kız torunum varmı acaba, kızımın çocukluğuna benziyor muydu. Oğlumun çocukları bana benziyorlar mı ki acaba diye düşündü. Ellerini başının üzerine kadar kaldırarak, ne zor durumdayım bana yardımını esirgeme Allah'ım diye dua etti. Gözyaşlarını elinin tersiyle sildi.

Okul öğretim yılının ikinci yarısına başlayalı bir ayı geçmişti bahçede ağaçlar tomurcuklarını hazırlamış cemrenin toprağa düşmesi bekleniyordu. Köylüler bahar temizliğine ahırdan başlamışlar, ahırın tabanında bulunan çığnenmekle sıkışmış hayvan gübrelərini yerinden söküp kasnakla kemre dökerek dışarıda kurumaya bırakmışlardı. Ortalık mayıs kokuyordu, derin bir nefes alarak köy havasını içine çekti..

Ana, oğluna ey oğul okulda öğretmenler kermes düzenlemişler haber geldi bizi davet ettiler, bi çırpı gidip geliverelim dedi. Anasının hatırını kırmadı. Babası adına yapılan okul yakındı zaten. Babasından kalma lacivert takım elbiseyi giyindi. Ana ile birlikte okulun yolunu tuttular. Okula vardıklarında, okul hademesi beklendiklerini söyledi. Öğretmenler, veliler ve bir kısım el işi yapan köy kadınları sınıfta bekliyorlardı. Tahta çivili iskarpinini gıcırdatarak sınıfa doğru yürüdü. İçeri girdiğinde ayakta alkışlayarak karşıladılar. İçlerinden biri hariç zira o engelli bir bayandı, tekerlekli sandalyesinde oturuyordu. Göz göze geldiler, o ana kadar köyde öylesine bakımlı ay yüzlü bakışlarıyla güven veren bir hanımefendi görmemiştir. o an etkilendiğini fark etti. Hanım efendi tavriyla tekerlekli sandalyesini el yordamıyla hafiften döndürüp, yaklaşıyormuş gibi yaparak başıyla adamı selamladı. Adam da, hafiften eğilip tebessüm ederek onu selamladı. Lösemili çocuklar yararına yapılan bu kermeste, köy kadınlarının örmüş oldukları örgüler, el emeği göz nuru dantela işlemler, köy ürünlerinden yapılmış yiyecekler okul sıraları üzerinde pazarlanıyordu. Ana lösemili çocuklar yararına el işi bir kaç şeyler aldı. Adam kermes yararına para bağışında bulundu. Yol boyunca tekerlekli sandalyede oturan o hüzünlü hanımefendide kalmıştı aklı, acaba kim di diye düşündü.

Adam, ertesi gün değirmenin yedek taşına özel yiv açma keseriyle yiv açıyor bir taraftan da boynunda bulunan havlu ile de arada bir alınının terini siliyordu ki başını kaldırıp ensesini havlu ile kurularken bahçenin berisinde okul penceresinden, o tekerlekli sandalyede oturan hanımefendinin kendisini seyrettiğini gördü. Hüzünlü bakışlarıyla onu o güne kadar böylesine etkileyen olmamıştı. Dalgalı saçlı sarışın, güzel temiz yüzlü bu kadın kim di acaba bunu öğrenmeliydi. Hiç görmemiş gibi yine işine devam etti, bir müddet sonra yine alınının terini bahane ederek baktığında göremedi pencereden uzaklaşmıştı.

Ertesi günlerde bir sabah okulun hademesi, değirmene öğütme için bir çuval buğday getirdi. Adam, hademenin ağzından laf almak uğruna öğütme işini hafiften aldı. Konuyu nasıl tekerlekli sandalyede oturan hanımefendiye getireceğini

düşünüyordu hep. Onun kim olduğunu nereden geldiğini, öğrenmeliydi. Hademe çin gibiydi, sorgulandığını bilmiyormuş gibi davrandı. Adamın örtülü sorgularına olduğu gibi cevap vererek bildiği her şeyi anlattı. O hanımefendinin öğretmen olduğunu, üniversiteyi yurt dışında okuduğunu, endüstri mühendisi olduğunu söyledi. Yurt dışında trafik kazası geçirip sakat kaldığını, eşi ile kazadan sonra uyum sağlayamayıp eşinden ayrıldığını, Yurda döndüğünde iş bulamadığını. Öğretmenlik formasyonu alarak bu köye öğretmen olarak atanmasına kadar hakkında ne varsa hepsini bir bir anlattı. Adam, hademeye belli etmedi. Ama duyguları onunla tanışmalısın diyordu. Gördüğü ilk andan beri içinde zapt edilemez bir duygu dolup taşıyordu. Okul, bahçeye bitişikti nasıl olsa, her an görebilirdi. Ama niyeti onunla tanışmak tarifsiz duygularını yaşamak, gözlerine doya doya bakmaktı.

Tekerlekli sandalyede oturan hanım öğretmende etkilenmişti. kültürlü düzgün bir adam olduğunu anlamıştı. Kim olduğunu, nereden geldiğini, hakkında detaylı bilgiyi o da okulun hademesinden öğrendi. Hademe anlattıkça, öğretmen hanıma bir haller oluyor, renkten renge giriyordu. Arada bir, iki dudağının arasından fısıltılı bir şekilde, olamaz hayır olamaz, olamaz diye mırıldanıyordu. Neden olmasın, insan beşer şaşar, belki o değildir dedi kendi kendine. hademe bu kadarını anlamamıştı. Öğretmen hanımın adam hakkında bu kadar bilgi topladığına anlamıştı zira ikisi de benzer soruları sormuşlardı. ancak Öğretmen hanımın fısıltıyla karışık hayretini İyi ki anlamamıştı, anlasaydı cümle âleme, birin yanına bin katarak anlatırdı.

Öğretmen hanım, fırsatını bulup konuşmalıyım onunla dedi içinden. Anlamıştı onun kim olduğunu. Arada bir gözleri dalıyor ısrarla olamaz olamaz diyordu. O hafta sonu, bir bahaneyle değirmene geldi. Değirmende iş olmayınca yukarıdan dolaba gelen suyun ağzı boş kanala çevriliyor, su boşa akmasın diye sulama suyu olarak bahçelerde kullanılıyordu. Adam da öyle yaptı suyu boşa aldı. Değirmenin önündeki kamelyanın altındaki küçük masasında oturmuş kitabını okuyordu. Günaydın dedi kadın öğretmen, kekeleyerek günaydın dedi Adam. Hoş sohbetten sonra kadın öğretmen, siz Melez kalfa isminde birini tanıyor musunuz diye sordu. Adam, hayretle nereden icabet etti pek anlayamadım dedi. Hanım Öğretmen, hiç öylesine sordum, sizi birisine benzettim galiba unuttun lütfen dedi. Adam bir müddet dondu kaldı. Hanım öğretmenin gözlerinin içine bakarak evet tanırım, benim değer verdiğim yakınımıdır niye sordunuz dedi. Hanım Öğretmen, ben Melez Kalfanın torunu Duygu'yum bilmem hatırladınız mı, Ailem sizin sayenizde ayakta durdu yıllarca. Beni hiç görmediniz, Dedemin anlattığına göre, yapmış olduğunuz yardımla tahsilimi sayenizde tamamladım. Üniversiteyi Yurt dışında okudum dedi. Adam, Hanım Öğretmene dönerek beni size çeken bir şeyin olduğunu biliyordum dedi.. Dedeniz Melez Kalfa, babaanneniz Hayriye teyze ve anneniz hanım efendi nasıllar diye sordu. Duygu öğretmen, hepsi de hakkın rahmetine kavuştular. Siz Lakap olarak Melez Kalfa dersiniz de, Göbek adı Rahim di biz ona rahim dede derdik. Daha çok yeni beş hafta oldu hakkın rahmetine kavuşalı. bir sabah yatağında uykuda yakalanmış bir daha uyanmadı uykusundan dedi.

Günler geçtikçe bir birlerine daha da yakınlaştılar. Adam, Duygu Öğretmeni anasıyla tanıştırdı. Duygu otuz beşinde adam atmışındaydı. Adam evlenme teklif etti, Duygu Öğretmen adamın evlenme teklifini memnuniyetle kabul etti zira ondan hoşlanıyordu. Kısa sürede mütevazı bir törenle evlendiler.

Evliliklerinin üzerinden iki yıl geçmişti. Vilayete teftiş için bir bakanın geleceği şayiası duyuldu. O gün geldi çattı, zira bakan gelmişti. Vali bey bakan beye brifing verdi. Şehirde Lüzumlu teftişler ziyaretler yapıldı. Vali bey bakan beye vilayet misafir hanesinde o akşam akşam yemeği ikramında bulundu. Yemekten sonra dinlenme

salonunda kahvelerini içerlerken bakan bey vali beye bir köyü sordu, köyden de bir adamı. Vali emriniz olur sayın bakanım o köylüyü bulup getirtiriz efendim dedi. Bakan bey hayır ben o beyefendiyi yerinde göreceğim, yerini bulup bildirsinler yeter dedi. Aman efendim olur mu biz onu bulur getiririz dediyse de bakan bey hayır ben yerinde göreceğim dedi.

Bakanın arabası koruma aracı eşliğinde ardında oluşan konvoyla birlikte köye girdi. Bakanı köy muhtarı ve azaları karşıladı, davul zurna eşliğinde. Köy meydanı hiç bu kadar vasıta ve kalabalık görmemişti. gelen araçlar park yeri bulmakta zorlandılar. Misafirlerin çoğu arabalarını köyün dışında bırakıp yürüyerek köy meydanına geldiler. Muhtar değirmenli bahçenin sahibi adama haber gönderdi bakan gelecek hazır olsun diye. Adam, koskoca bakanın kendisini görmeye gelişine bir anlam veremedi. Acaba yaptığım işlerde bir sıkıntı mı var da beni görmek mi istiyor ki dedi kendi kendine. Muhtarın gönderdiği aracıyı umursamadı bile, gelirse gelsin benim bakanla ne işim olur bu saatten sonra dedi. Muhtarın gönderdiği kişi adamın umursamazlığını görünce yol boyunca senin ayağına bakan gelecek sen yerinden kıpramayacaksın tövbe tövbe dedi.

Bakan, köylüye köy meydanında konuşma yaptı. Köyün ihtiyaçları dile getirildi. Bakandan söz alındı. Muhtar bakan beye mihmandarlık yaptı. bakan ve vali bey ile gelen zevatı okulun arkasında bulunan değirmenli bahçeye götürdü. Değirmenli bahçenin giriş kapısı sonuna kadar açılmış hazırda bekleniyordu. Bakan arabası bahçeden içeri girdi kamelyanın yanındaki dut ağacının yanında durdu. Adam kamelyadan çıkarak bakan beye doğru yürüdü. Göz göze geldiler, bakan adamın gözünün içine bakarak selam verdi. Buyurun bakan bey hoş geldiniz dedi adam. Oturmaları için bakan ve vali beyi kamelyada bulunan ahşap kanepeyi göstererek buyu etti. bakan teşekkür ederim Arif bey dedi. Adam hayretler içinde kaldı koskoca bakan ismimi nerden duymuş oysa buralarda lakapla anılır insanlar diye hayretler içinde kaldı.

Kamelyanın altındaki tahta masanın üzerinde el oyası işlemeli örtü üzerinde ayran sürahi ve bardaklar, masanın iki uzun kenarına yerleştirilmiş tahta kanepelerin üzerine el işi işlemeli minderler ve arkalık halı yastıkları konmuştu. Misafirlere yer gösterildi oturmaları için. Bakan, Arif beyi konuşturmak için ona söz yöneltiyor, konuşurken hayran, hayran gözlerinin içine tebessümle bakıyor onu can kulağıyla dinliyordu.

Adam bakan gelecek diye daha evvel gözleme ve ayran hazırlattırmıştı afiyetle yenildi içildi. Evden bir uğultu koptu, orta yaşta bir kadın, yaşlı bir kadının elini tutmuş kamelyaya gelmesi için rica ediyor, korumalar içerisi yeteri kadar dolu lütfen ısrar etmeyin diye rica ediyordu. Yaşlı kadın, ben bu değirmenin sahibi orada konuşan adamın anasıyım bırakın beni dedi yüksek sesle. Bakan, kamelyaya doğru ilerlemeye çalışan, korumaların müsaade etmediği yaşlı kadını görür görmez tanıdı ve gözleri doldu. Daha fazla dayanamayıp yerinden kalktı, hızla yaşlı kadına doğru yürüdü. Orada bulunan zevat ne olduğunu bir türlü anlayamadı. Babaannem, babaannem benim dedi ellerini defalarca öptü bağına basarak kucakladı. Yaşlı kadın ne olduğunu anlayamadı, bir taraftan ağlıyor, bir taraftan da bakanı öpüp kucaklıyordu. Adamın dili tutuldu sen, sen, sen benim, benim oğlum oğlumsun ha. Sen Ahmetsin Ahmedimsin öylemi diyor, hüngür hüngür ağlıyordu. Cümle zevat gözyaşlarını gizleyemediler onlarda ağladılar.

Bakan Ahmet, bir kaç gün değirmende kaybettiğini sandığı ailesi ile hasret giderdi. Babasının eşi, cici anne Duygunun çocukluk arkadaşı olduğunu öğrendi. Tesadüflere şaşır kaldı.

Babasına, iki erkek bir kız olmak üzere üç çocuğunun olduğunu, eşinin, doçent doktor olarak üniversite hastanesinde kalp uzmanı olarak çalıştığını, ablasının uluslar arası bir şirkette avukat olarak çalıştığını, bir mühendisle evli ve dünya tatlısı iki kızının olduğunu, söyledi. Velhasıl kalabalık bir ailen var baba dedi.

Adam, daha fazla dayanamayıp annen nerde diye sordu Bakan Ahmet'te. Annem esasında senden boşandıktan sonra hiç evlenmedi baba, nasıl yani dedi Adam. Cici annem Duygunun dedesi Kemal dayı var ya, yani Melez Kalfa annem o sıkıntılı günlerinizde akıl almak için ona gitmiş. Melez Kalfa avukat yeğeni Zeki beye götürmüş annemi.

Cici anne Duygu, Zeki dayım mı diye hayrettendi. Ee dedi Adam, Avukat Zeki bey şirket mali müşaviri ile bir senaryo yazmışlar. Zeki bey, anneme derhal boşanma davasının açılmasını, bir yıl bekledikten sonra kâğıt üzerinde kendisi ile evlenmesini, birkaç ay sonra da boşanmasını söylemiş. Elinde kalan para ve mal varlıklarınla hayatını yurt dışında devam ettirirsin bu iflastan da zarar görmez, çocukların tahsilini yaptırırısın demiş. Aynen öyle oldu baba. Annem seni hiç unutmadı bize de unutturmadi, baba sevgisine hasret kaldık ama hiç unutmadık. Bir ara anneme aşırı yüklenmiştik, illaki babamızı görmek istiyoruz yurdumuza dönelim diye, bir gün böyle bir istekte bulunacağımıza hazırlıklıydı galiba, annem. O yıllarda bir iş adamı boğaz köprüsünden atlayarak intihar etmiş, isim ve soyadı senin ki ile aynen tutuyordu, sakladığı gazeteyi önümüze atarak çocuklar babanız öldü unutun demişti. Size söylemek istemezdim ama beni mecbur ettiniz dedi.

Biz de o tarihten sonra kabullendik yani. aradan yıllar geçti yurda döndüğümde bir müddet üniversitede hocalık yaptım. siyasete atıldım kısmetmiş vekil oldum şu an hükümette bakanım. çok zaman geçtikten sonra aklıma çocukluğumuzun Melez Kalfasını aratmak geldi. Resmi kayıtlardan aratarak sonunda bulduk. Aileden kimsemizin kalmadığını tahmin ediyorduk. Seni bulmamız yine Melez Kalfa sayesinde oldu. Melez kalfa senin ölmediğini babaannemle köye taşındığını söylemişti. onu da buraya getirecektim kısmet değilmiş baba. Onun da geçen ay vefat ettiğini öğrendim dedi.

Bakan, bir kaç günün sonunda yeniden kavuştuğu ailesi ile vedalaştı. Makam arabası Başkente doğru hareket etmeden önce arabasının camını indirip, baba sana bir gün sürpriz yapacağım unutma dedi. Konvoyuyla birlikte köyün tozlu yolunda gözden kayboldu.

Bakan gideli aylar olmuştu, haftada birkaç kez babaannesini, babasını aradı, torunlarıyla konuştu. Ablasını da alıp bir gün sürpriz yapacağını söyledi, ama çocukların okulu, işlerin durumu ve hepsini bir araya getirememesi bahane oldu bir türlü dedelerine çocuklarını kavuşturamadı. Hep, baba en kısa zamanda geleceğiz dedi ve babasını teselli etti.

Bu arada cici anne bir kız çocuğu dünyaya getirdi. Adını ipek koydu babaannesini.

Adam, kıvrıcık saçlı torunlarını hayal ederken kendi kıvrıcık saçlı kızı ile oynadı. Bu arada ipek bebek bir yaşını doldurdu.

Bir bahar günü kuşluk vakti dört kişilik aile, kamelyada kahvaltılarını yaparlarken aniden bir motor gürültüsü etrafı toz dumana katarak yaklaştı. Cici anne Duygu tahta beşikte uyuyan ipek bebeğin yüzünü tülbentle örttü tozdan etkilenmesin

diye. Büyükçe bir karavan bahçeden içeri girdi, karavandan önce Bakan Ahmet, eşi ile üç çocuğu, ardından Adamın kızı ve eşi ile dünya tatlısı ikiz kızları indi, sıraya girdiler.

Bakan Ahmet yol boyunca öğütlemiş hepside rollerini ezberlemiştir. sıraya girdiler. Bakan yönünü karavana çevirdi, sıradakilerde yönlerini karavana çevirdiler. Bakan dikkat komutu verdi.

Karavandan beyaz saçlı nur yüzlü bir kadın indi. Kamelyaya doğru ilerleyip önce kayın validesinin elini öptü hasretle defalarca kucaklaştılar. Hal hatırdan sonra sevdiği adamı da yanağından hasretle öptü. Ardından cici anne Duyguyu kucakladı. Gözü İpek bebeği aradı, nerede benim küçük bebeğim dedi, beşikteki İpek bebek uyanmıştı, onu kucağına aldı. Geçmiş günlerin hasretine öptü öptü.

Bakan Ahmedin beyaz saçlı nur yüzlü annesi, sırada bekleyenlere döndü, sırayla damat ve gelin sonra torunlar haydi.

Önce Büyük Babaannenizin ardından, şu Güzel Bir Adamın elini öpün bakayım. Allah Bir daha bizi ayırmasın dedi. 260814mcicek

Mahir Çiçek

Güzelim -1- B

Söyle dedin arzularım söyledim
Şahin oldun pençe vurdun avladın
Mahkum ettin elim kolum bağladın
Köle ettin kapında beni güzelim

Sana gönül verdim emeğim boşa
Neler bilirim de vuramam dışa
Ömrün uzun olsun mihnetle yaşa
Taç olsan başıma giymem güzelim

Kul mehmet ismimdir zamanım ahir
Kabahat kendimde feleğe kahır
İçerdim elinden verseydin zehir
Şimdi vakit çok geç içmem güzelim
Şair Mehmet Çiçek 1945

Mahir Çiçek

Güzelim2 B

Giysin sadedir yakışmış bence
Bülbülün arzusu kırmızı gülde
Herkesin yıldızı doğduğu günde
Yıldızın sönükmüş senin güzelim

Her renk urba giyer sever beyazı
Kimseler çekmez ondaki nazı
Kaşları hilalde fındıktır ağzı
Yaratan özenmiş sana güzelim

Koç ederler önde giden tokluyu
Anca hakim ayırt eder haklıyı
Salınıyor yedi dağın kekliği
Avcı pusu kurar vurur güzelim

Öylesine girilmez kader başına
Bakıp da gerinme toros dağına
Oku da yat döndür yönün sağına
Melekler yoldaşın olsun güzelim

Siyah eteğe beyaz bluz üzeri
Kötü olur güzellerin kaderi
İbret için yaratmış sen güzeli
Mağrurlanma sonun toprak güzelim

Şair Mehmet bu yazdığın nasihat
Vermeden suali geçilmez sırat
Dünya güzelliği sanki elinde berat
Unutma yatacağın kara toprak güzelim. Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Ha Bu Dünyada Yok Gibi

kimi var
kasvetli akşamın ertesi
berbat geçen bir gece gibi
kimi var
her gecenin sabahında
yeni doğmuş güneş
mutluluğa uçan kuş gibi
kimi var
enginle dalga geçer
ay ile raks eder
ışıl ışıl ışıldar gözleri
yanar döner yakamoz gibi
kimi var
fırtınaya bile bile kapılır
derya ile durduk yerde boğuşur
hayatını mahveder batan sal gibi

.....
kimi de var ki
bir gözü karanlığa
diğer gözü toprağa bakar
ha bu dünyada var
ha bu dünyada yok gibi. 121212 mcicek

Mahir Çiçek

Hala Dimdik Başımız

bir zamanlar bu şehrin en alımlısı
en heybetlisi bizler, nazarla anılırdık
çatılarımız alaturka kiremit kırmızısına
kimimiz saman sarısına kimimiz çivit'e boyanırdık
göklere uzanır çeker indirirdik bulutları
yağmur, bazende lapa lapa kar yağdırırdık
saçaklarımızdan sünerdi mutluluk damlaları.
pencerelerimizi örterdi kınalı ellerin örgüsü
göz nuru oya işlemeli dantel perdeler.
düğün olur dernek olur zelzele olur
zangır zangır sallanırdık da yıkılmazdık
hatimler indirilir löküz ışığında nurlanırdık.
kaç gelin geldi süslü odalarımızda sır oldu
kaç bebek doğdu büyüdü kimileri sünnet oldu
onlar da yaşadılar yaşlandılar birer birer öldüler
avlularımızda toplaşıp ağlaştı yakın komşu akrabalar
teneşirden musallaya salacaktan mezara
son kez vedalaşıp dualarla gömüldüler
akan su gibi gitti nice anılar bitti sevinçler hüzünler

.....
günler ayları mevsimler yılları devirdi
gün oldu mutluluktan bacalarımızdan tüten
gün oldu hüzüdü akan çörlenlerimizden
gün oldu dolduk taşık düğünden ölümden
her şey gibi bizimde sonumuz geldi
önce terkedildik sonra yıkılmaya alıştırdık.

.....
şimdilerde çoğu yerimize yaptılar dikine çok katlı dam
heybetli yapıları öğrendik ki adı apartman
bakmayın bu yıkık halimize
yaşandı her ne varsa, kaldı içimizde
bittiğine üzülmelik yaşandı diye sevindik
bir zamanlar bizimde göklerdeydi çatımız
yıkılsak da ayaktayız hala dimdik başımız. 251014mcicek

Mahir Çiçek

Hani Bir Zamanlar Fakirdik Ama

Hani biz fakirdik ama, Memleket de fakirdi. Öyle her çocuğa bir oda hemi de alasından. Yedikleri önlerinde yemedikleri arkalarında. Önlerinde beş kap yemek, masada bir kuşun sütü eksik, Nerede! Yoktu ki gani gani yensin paylaşılın. Altı çocuğu olan on kişilik bir ailede ekmek yetiştirmek ne mümkün, yetiştirmekse marifetdi. O günlerde yer sofrasında ortada bir kaptan yerdik yemeğimizi, yüklükte yıkanır, bir oda da, yer yatağında sırt sırta yatardık.

Bu gün ki çocuklar nasihat istemedikleri gibi o günlerin yokluk anılarını da duymak istemediklerini biliyoruz. Ama yaşandı gerçek bunlar. Biz değil ama babalarımızın ataları, savaş artığı özürlü gazilerin yada şehitlerin çocuğuydular. Bizlerden, çok daha zor şartlarda yaşadılar. Nüfus artsın diye vergiden muaf tutuldular.

Çok çocuklu aileden gelmiş oluşumuzun sebebi fakirlikti. Vita yağı, gaz yağı, şeker, çay karne ile alınır gıdım gıdım harcanırdı. Büyükler çayını şekerle, küçükler pekmeze tatlandırırdı.

Mahalle bakkalı Ahmet amca, mal almaya şehre gittiğinde, babası Ali Dede otururdu kasanın başına. Yetmiş Yetmiş beş yaşlarında irice ve kilolu, geniş alınlı, irice gözleri olan sakallı bir adamdı. Akli pek ermezdi alış verişe. Ahmet amca tembihlerdi yamak durur yardım et diye, bizde birkaç arkadaş yardım ederdik dedeye. Ali dede bize nasihat eder, arada bir askerlik anılarını anlatırdı. Hiç unutamadığım bir anısı var ki, yeri geldiğinde defalarca anlatmışımdır.

Ali dede doksan üç harbine katıldığını, o yılların aynı zamanda kıtlık yıllı olduğunu söylüyordu. Günde bir adet, tayin hakkımız vardı o da yumruk büyüklüğünde. Onunla bir gün idare etmek zorundaydık, bu bir emirdi emre itaatsizlik eden cezalandırılırdı. Gençtik, diri vücutluyduk, bir tahin ekmek dişimizin kovuğuna yetmez, on tahin ekmek verseler doyamazdık ki, ama çaremizde yoktu.

Bir gün çarık yapmamız için her birimize sıgır derisinden kösele dağıttılar. Kollarını doksan derece kaldırıp kucak lama duruşunu göstererek, işte şöyle bir kucak büyüklüğü kadar dedi. Akşamdan suda ıslattık, sabah kalktığımızda yumuşamış olsun, kesip biçip dikip çarık yapalım diye. Karnım açtı bir türlü uyuyamıyordum. Şeytan dürttü kalk deriyi ye diye. Gözüm hiçbir şeyi görmüyordu aklım kösele deydi, İlla ki yiyecektim kafaya koymuştum bir kere. Ses çıkartmadan, ot yatağın altından kasatura mı, suyun içinden de köseleyi çıkardım. Battaniyenin altında bir güzel, afiyetle yedim. İyi de yeğenim doymadım ki. Şeytan aklıma üst ranzada yatan Maraş'lı Velinin derisini de ye diyordu. Sağıma döndüm unutamadım, soluma döndüm bir türlü aklımdan çıkartamadım. Bi cesaretle Velinin kösesini de yedim. Ertesi sabah arkadaşlar yumuşayan köselelerinden çarıklarını yapmaya başladılar. Çavuş ben ve Velinin kıvrandığımızı görünce yanımıza geldi, nerede sizin köseleleriniz diye sordu. Hazır ola geçip selam durdum ve künyemi okuduktan sonra küllen inkar ederek, diğer bölüğün neferleri çalmış kumandanım dedim. Zavallı Veli Boynunu Bükmüştü, o da çalmışlar kumandanım dedi. Tüm bölüğü falakaya yatırır askerliğinizi yakarım. Size bir saat mühlet bulup getirin karşıma dedi ve gitti. Açlık susuzluk yetmiyormuş gibi bir de falakaya yatırılmak ha. Bir yarım söyle, bir yarım inçkara devam diyordu. O verilen mühlet doldu zaten kimse üzerine de alınmamıştı. Önce beni falakaya yatırdı iki nefer çıplak ayaklarımı bileklerimden tuttular kumandan çavuş otuz değnek birine otuz değnek birine vurdu. Bayılmışım ayıldığımda Kumandan Henüz Veliyi Falakaya yatırmamış ama tokatlıyarak sorguluyor, Veli ağlayarak bilmediğini söylüyordu. Ölümü göze almıştım zaten yarı ölüydüm. Velinin ağıt figanına dayanamayıp, Vurma kumandanım dur diye çığlık attım. Köseleleri ben yedim açtım dayanamadım dedim. Yediğim falakadan dolayı ayak tabanlarım davul gibi şişmişti bir hafta yere basamadım. Tekrar falakaya yatırmadı bir hafta hücre hapsi verdi.

Neden bunları bilmek istemez şimdiki gençler. Neden pantolonlarının her tarafını yırtar, yırtık yırtık gezerler anlamış değilim. Biz utanır yırtık hiçbir şeyi giyemezdik. Temiz ve yamalıydı giydiklerimiz. Analarımız iki güne bir çamaşırlarımızı

yıkar, yırtıklarını yamar öyle giyindirirdi. Çayda, Yunakta, kazanda ısıtılan sodalı suda tokaçla yunurdu çamaşır ve elbiselerimiz. Sırtımız hiç yeni elbise, ayakkabı görmezdi ki. Şimdilerde ikinci el diyorlar o yıllarda her şey müstamel di.

On beşli, on altılı yaşlarımız çok afacan olduğumuz yaşlardı. dağ taş demez gezer koşuştururduk. Ayakkabılarımız erirdi sanki ayaklarımızın altında. Pantolonlarımızın diz kapağı, ceketlerimizin kol dirsekleri, koşup düşmekten yamalıydı. Kamyon lastiğinden sıyrılmaya get lastik kapaklanıp, çivilenirdi, eriyip eskimesin diye. Bu seferde altını değil üstünü eskitirdi ayakkabılarımız.060315 mcicek

Mahir Çiçek

Hasan'a mektup B -2

Mektup-2

Uyanınca Almanya rüyam bitti
Ne güzel öptüm hasretliğim gitti
Oğlum bu ayrılık canıma yetti
Vatanın cennet dön be Hasan

Abin Recai alır ona satar elliye
Öğrensin istermi kimse belleye
Anya değil itibar kaynana Güllüye
Sanki o doğurdu büyüttü be Hasan

Ankara'dakini on aydır görmem
İşi rast gitsin kötü olsun istemem
Oğlumdur darda kalsın demem
Baba yarısıdır bunu bil Hasan

Bazen ilham gelir yazar bozarım
Ne kov eder ne kimseye nazarım
Kahrederim uyumsuza kızarım
Haksızlarla işim olmaz be Hasan

Daha bu yazacağımın yarısı
Terk etti amcanı acar karısı
Gelecek mektuba kalsın gerisi
Melmekette havadis bu be Hasan

Gittiğinden beri sayarım gün ayı
Şöylemem inan gördüğüm rüyayı
Ömür olmaz ise nidem dünyayı
Gidersem gelemem bir daha Hasan

İçerim yana yana bunları yazdım
Afrika Almanya Kıbrıs'ı gezdim
Feleğin girdabında yeleksiz yüzdüm
Boğulmadım boğamadı be Hasan

Benden geçti Allah sizi korusun
Ablan çocukların gününü görsün
Enişten Zeki bir koysun bin bulsun
Baba duası tutarmış be Hasan

Gayri yeter bu mektubu bağladım
Hasret kor yüreğimi dağladım
Helal olsun hakkım sana evladım
Geldiğinde ayak ucumda ol Hasan

Adım Mehmet'dir de soyadım Çiçek
Doğumum gibi ölümümde gerçek
Yaradan Mevla'dan dileğim bir tek
Cümle alem ömürlü olsun be Hasan. 12.07.2003 Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Hasan'a Mektup B-1

Mektup -1

Anan hasta dizleri hiç tutmuyor
Doktorun verdiği hâpı yutmuyor
Yaşım ilerledi çilem bitmiyor
Emsallerim göçüyorlar be Hasan

Meyveleri soğuk vurdu dalında
Zengin ilerliyor işi yolunda
Ölenler, hastalar çoğaldı burda
Ne diyeyim bilmem ki be Hasan

Bu yıl kurak gitti mahsul kurudu
Memleket seçimde piyasa durdu
Ecevit barajın altında kaldı
Hükümeti AKPi kurdu be Hasan

Ağabeyin satıyor mağirus dolmuş
Rızkını arayıp Uğurlu'da bulmuş
Yatakta yatıyor amcan Durmuş
Bi o kaldı bi ben be Hasan

Kaplan gibi oldu koyduğun kedi
Her sabah haşlanmış yumurta yedi
Nüfus kâğıdında kırpık ya adı
Bi görseñ bağına basan be Hasan

Derebağ vadide karşı yay gölü
Çiftçi komada ne yaşar ne ölü
Şehrin güzelleri bir yaban gölü
Bekârlığa elveda de be Hasan

Çiçek açtı mayısta çalılar
Kokuyor mis gibi bahçeler bağlar
Kuzular meleşiyor inliyor dağlar
Sensiz olmuyor buralar be Hasan

Emniyette müdür oldu haceli
Faullerine inmiş başının keli
Şahsından bellidir tam yaşı elli
Emekli olmam diyor be hasan

Mahir abin tayin oldu Konya'dan
Yaşı olmuş elli haberi yok dünyadan
Anil İzmir'deydi evlendi oradan
Hayırlı olsun ne diyelim be Hasan

Ömer abini sorarsan bazen dalıyor
Modeli düşük araba alıp satıyor
Sanayide ustaları tanıyor
Toplatıp pazara sürüyor be Hasan.

Devamı var...

09.06 2003 Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Hasana Mektup-B

Hasana Mektup -1

Anan hasta dizleri hiç tutmuyor
Doktorun verdiği hapi yutmuyor
Yaşım ilerledi çilem bitmiyor
Emsallerim göçüyorlar be Hasan

Meyveleri soğuk vurdu dalında
Zengin ilerliyor işi yolunda
Ölenler, hastalar çoğaldı burda
Ne diyeyim bilmem ki be Hasan

Sene kurak gitti mahsul kurudu
Memleket seçimde piyasa durdu
Ecevit barajın altında kaldı
Hükümeti Ak parti kurdu be Hasan

Ağabeyin satıyor mağirus dolmuş
Rızkını arayıp uğurluda bulmuş
Yatakta yatıyor amcan Durmuş
Bi o kaldı bi ben kaldım be Hasan

Kaplan gibi oldu koyduğun kedi
Her sabah haşlanmış yumurta yedi
Nüfus kâğıdında kırpıktır adı
Bir görseñ bağına basan be Hasan

Derebağ vadide karşı yay gölü
çiftçi hasta ne yaşıyor ne ölü
Şehrin güzelleri bir yaban gölü
Bekârlığınaveda et be Hasan

Çiçek açtı hazıranda çalılar
Kokuyor mis gibi bahçeler bağlar
Kuzular meleşiyor inliyor dağlar
Buralar sensiz çekilmiyor be Hasan

Emniyette müdür oldu hacı ali
Faullerine inmiş başının keli
Şahsından bellidir tam yaşı elli
Geldi emeklisi olmam diyor be hasan

Yine ağabeyin tayin oldu Konya'dan
Yaşı oldu elli haberi yok dünyadan
Torun İzmir'deymiş evlenmiş oradan
Akıbeti hayır olsun nediye be Hasan

Sorarsan Ömer abini bazen dalıyor
Modeli düşük araba bulup alıyor
Sanayide ustaları tanıyor
Toplatıp pazara sürüyor be Hasan.

Devamı var... 09.06 2003 Şair Mehmet Çiçek
Mahir Çiçek

Hayal Masası

ışınlarım kendimi vasıta zaman kaybı olmadan
göz açıp kapamaya istediğim yere giderim
kanlıcadan temaşa ederim boğazı mesela
ince belli bardaktan yudumlarken çayımı
veziriazam isterim selam dursun önümde
sadarettten davet aldığıımı söyletirim
beylerin beyi olup saltanat kayığı emrimde
saray merdiveninde sultanı bekletirim
mehteranı has durdururum inerken kayığımdan

.....
neyine şimdi senin beylerin beyi olmak
öde hesabıda hayal masasından gidelim
ince belli bardaktan bakınca boğaz kanlıca

.....
hey mühendis hayalilerin sınırı buraya kadar
işine bak devir için çerağandasın
bir büro bir misafirhane üç ambar
bir de hünkar kapısı
hesabına koymayı unutmayasın. 2159mcicek

Mahir Çiçek

Hüzün Seli

o eller benim için uzanmıştı derken
yıllar sende de yavaş yavaş tükenecek

.....
yağmurun beklediği kasvetli bir günde
saçları ağarmış yaşam yorgunu olarak
tekerlekli sandalyende salınırken
mazine geçmiş anılarına dalacaksın
tut diye uzanmıştı bana o eller diyecek
yüreğini esirgediğine hayıflanacaksın
bir kez daha uzandığını
sımsıkı tuttuğunu hayal edecek
kuşlar gibi kanatlanıp sevinçten uçacaksın
gök gürültüsü bitirecek düşlerini
yağmurda üşüdüğünü hissedeceksin
ıslatmadan sağanak yağmur anılarını
yalnızlığını paylaştığın odana doğru
sandalyenin dönecek tekerlekleri
kapı aralığında bir an duraksayıp
bir mısralık ağıt
"ölesiye sevdim diyemedim"
ezgi olarak dökülecek dudaklarından
çise çise yağın yağmur gözlerin
coşkun hüzün seline kapılmadan
bir daha karanlık dünyana döneceksin. 220507mcicek

Mahir Çiçek

İssız Geceler B

Usulca yatarım düşünce basar
Felek verdi bana gençlikte hasar
Ellere yar verdi bağına basar
Biter mi gurbette yarsız geceler

Gurbet yollarında giderken sessiz
Yüreğim yaralı bezginim keyfsiz
Var mı ki şu dünyada acep dertsiz
Garibe geçmiyor ıssız geceler

Yar vermez fakir diye ölesiler
Gönül elif beden elif heceler
Ah ettikçe yaralarım tazeler
Yalnız geçmiyor sessiz geceler

Ay ışığı düşer odam camına
İnsaf eyle felek acı canıma
Garibim kimseler gelmez yanıma
Garibi efkara boğar geceler

Şair mehmet gören gülsün haline
İstedin düştün gurbetin eline
İssız ölsen kimse gelmez ölüne
Devasız dertlere salar geceler.01021955
Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

İçimdeki Hüzün

ne cümbüşün nede udun sesine benziyor
olsa olsa bu ses yaylı tamburdandır
içimde bir hüzün bu acılar niye büyüyor
hazanla yüzleştim sebebi ahındandır
şimdi yorgunum hastayım biraz
söyleyen gitti çalan sükuta erdi mızrap mahzun
söz ve güfte öksüz kaldı kahrından kırıldı saz
geride ne uşşak kaldı ne hüzzam nede hicaz. 7126

Mahir Çiçek

İki Değer

Hikmeti Hüdanın verdiği
düşerse değer eğer
sürüm sürüm süründürür
yada birden öldürür
alemi beşerin verdiği
düşerse değer eğer
dilden dile düşürür
yada kahırdan öldürür

.....
ilki beden değeridir
ilmi tababetten tıbdan
tetbir elden bırakılmazsa eğer
evel Allah çaresi Hüdadan
ikincisi ahlak değeridir
bozuxsa yükselmez değeri
ayar tutmaz zira naturadan
battıkça batır dibe vurur
çektığı kibirden gururdan. 060614mcicek

Mahir Çiçek

İkinci Bahar

güz
sam yelleri soldurdu renkleri
ağaçlar son demimiz dediler
rüzgarın uğultusuna aldanıp
hüzün şarkılarıyla salındılar
her bir yaprak düştü dalından
uçuşup gitti teker teker
aç kurt gibiydi acımasız kara kış
kar örttü gazellerin üzerini
bir daha ki bahara kadar

.....
koskoca bir yıl böyle geçti
akıllarda iki mevsim kaldı
biri ilk diğeri son bahardı
ilki gönül bahçesinde çiçek açtıran
abrilde gebe mayısta doğuran
diğeri eylül son mevsim hazandı
olsun güz yalanlarıyla aldatsada
yaşlı gönüllerde umut ikinci bahardı. 121107mcicek

Mahir Çiçek

İnan Senin Gibi

kokun bir de güzelliğine hasret
kızıl zambak nilüfer daha nicelerini
seni koklarcasına kokladım
inan senin gibi kokmadılar
sanki gönül koymuş kıskanmışlardı
amber paçuli mimoza absolesini
gardenya manolya vetiver
güzelliğin sembolü orkidenin
kayboldu oryantaliteleri birer birer
kokun bahaneydi kıskandılar
güzelliğine dayanamayıp sarardılar
goncalarını açmadan döktüler. 957

Mahir Çiçek

Kadının Günlüğü - Öykü

Anamın adı, kadın

Soyadı Sultan.

Ben kadının küçük kızı Meryem.

Anam okuma yazma bilmez, sadece parmak basmasını bilir.

Anamın dediklerini kafamda tutar günlüğünü ben yazarım.

Anam şimdi yattığı yerden göz kaş işmarı yapıyor.

Hadi Yaz kızım Meryem dediklerimi aynen yaz.

-Bu gün benim günümdü;

-Ben sarıların Hüsnünün karısı Kadın.

Bu gün yol altı bağımızda, sebze havuzunu bellerken küreğin dipçığı kırıldı.

Ondan sonra da küreğin demiri bıçak gibi ökçe mi kesti.

Akan kanı kesemedim.Yan tarafta bağ komşumuza seslendim. Komşumuz Fadime imdadıma yetişti.

-Abo kız Kadın ne ettin böyle.Allah canını almasın. Küçük oğlu Ali ye,

-İlşe lan Kadın halayın yarasının üzerine dedi. çocuk utandı ise da işedi.

-Yaram biraz yandıysa da pek iyi geldi.

Fadime başındaki yazmayı yırttı yaramı sıkı sıkı sardı.Çalıya bağlı boz eşeği çözüp beni bindirdi. Boz eşekte yolda huysuzlanmaz mı zıngırdadı durdu, eve kendimi zor attım.

Hüsnü işten gelince ne pişirdin kız demeden sağlam ayağımın üzerine basıp yaralı

ayağımı da askıya alarak, ancak bulgur çorbası yapabildim,içsin karnını doyursun diye. Şimdi biraz uzandım da dinleniyorum.

-Televizyon söylüyordu bu gün kadınlar günümüymüş neymiş!

-Ne kadını kı benim mi günümmüş

-Tövbe tövbe

-Şu aksiliğe bak hele, kör şeytan bula bula bu günümü buldun.

-Tüh yapılacak daha dünya kadar işim vardı. 080315mcicek

Mahir Çiçek

Kahroldunmu Hiç

geleceği umutla beklerken
hayallerle aldatıldın mı hiç
yüreğin alev alev yandı da
acısı içini dağladımı hiç
yuvadan atılmış kuş gibi
boynu bükük kaldın mı hiç
soğuk bir kış gününde
tipinin önüne katıp götürdüğü
biçare kar tanecikleri gibi
umutsuzca savruldu mu hiç
kirpiklerin donup kitlendi de
ağlayamadığın oldu mu hiç
yüreğini acıtan bir zalimi
affettiğin oldu mu hiç
umutsuz bir sevdanın
adı konmamış bir aşkın
tutsağı oldun mu hiç
umutla yarınları beklerken
vefasız bir gönül çelene
hayallerini kaptırdın mı hiç
sen ahtı vefası olmayan birine
bağlandında kahroldun mu hiç. 2727

Mahir Çiçek

Kalemin İsyanı

neyin var da yazmıyorsun be kalem
yoksa bana karşı sende mi isyanlardsın
ya girersin parmaklarımın arasına
ya da elim de kalemtraş ufaltırım seni
fazla güveniyorsan (2H) iki haşına
acımam basar kırarım ucunu
yeter ki kızdırma buda gelir başına
yaz benden yare selam söyle
bahar bitti yaz bitti gelmedin
eridim bittim yazmaktan
yolunda aşındım bilmedin

.....
istegin oldumu beni yazdıranım
üç parmak arasında kızdıranım
aşk nağmelerini söyleyen sendin
ağıt olarak dökülen bendim
meğer ne zormuş kalem olmak
köreldim traşlandım tekrar köreldim
şimdi söyle benim zorla yazdıranım
sen mi yoksa ben mi isyanlardayım. 9911

Mahir Çiçek

Kapına Geldim B

Tan ağardı doğrudum yataktan
El açıp ecir diledim haktan
Bir damla su idim var ettin yoktan
Kapına hamdolsun demeye geldim

Aldım abdesti koştum divana
Yetiştim camiye durdum kıyama
Uydum Peygambere yüce Kurana
Günahım affı için kapına geldim

Yassının sonunda amene resul
Sevli secde yaparsan gider kusur
Nefsimi şeytana eyleme esir
Tövbe etmeye kapına geldim

Seneler gün gibi günlerse saat
Uzun yaşadım tattırdın bin bir tat
İnsana yakışan selamı salat
Kapına toprağın olmaya geldim. Şair Mehmet Çiçek 2006

Mahir Çiçek

Kara Burcum

gün gelecek ağustos alacası düşecek üzerine
sende olgunlaşır kızaracaksın kara burcum
bilki yıllanmak için hoyrat eller koparacak dalından
ezilecek oluk oluk akıtılacak şıran
derin havuzlarda sumalanacaksın
damak zevki için yıllarca mahzenlerde
efsunlu aşk iksiri olarak saklanacaksın

.....
sofralarda iştahla yenilmek için
umutla bekleyeceksin o günleri
belki de unutulacaksın dâlında
kurda kuşa yem olacaksın
eğer düşmüşse toprağa tanelerin
hazan rüzgarları peşinde sürüklememişse
soğuk kış günlerin gazel altında geçecek
yeşermek bir daha hayata dönmek için
kim bilir belki de ikinci baharı umut edeceksin

.....
ama o beklentin hiç olmayacak gibi inan
çürüyerek bereket vereceksin toprağına
üzerinden nice mevsimler geçecek
mahşere kalacak özlemlerin
bu hayata bir daha dönmeyeceksin kara burcum. 2007mcicek

Mahir Çiçek

Kardan Adam

önce gövdemi sonra başımı
kömürden gözümü kalemde kaşımı
burnumu havuçtan yaptınız
bere ile örttünüz başımı
gözlüğümü mert'ten atkımı ipek'ten aldınız
kötülükleri süpüreyim diye yanıma
süpürgeyi dayamayı unutmadınız
yahu siz ne garip çocuklarsınız
akşam oldu evlerinize gittiniz
boşuna mıydı çabanız hani oynayacaktınız
çok hüznümlendim şimdi çok
iki gözüm bir kolum önüme düştü
ne yaparım şimdi ay ışığında yapayalnız

.....
hey çocuklar ayşe mert ipek deniz
çabuk giyinin yün çoraplarınızı botlarınızı
sarı atkı ile sıkıca burnunuzu ağzınızı
durmuyun koşun hadi karları yuvarlayın
yanıma bir de kar kadın yapmayı unutmayın. mcicek 010208

Mahir Çiçek

Kardan Kadın

önce gövdemi sonra başımı
kömürden gözümü kalemdeñ kaşımı
burnumu havuçtan yaptınız
bere ile örttünüz başımı
gözlüğümü mert'ten atkımı ipek'ten aldınız
kötülükleri süpüreyim diye yanıma
süpürgeyi dayamayı unutmadınız
yahu siz ne garip çocuklarsınız
akşam oldu evlerinize gittiniz
boşuna mıydı çabanız hani oynayacaktınız
çok hüznüldüm şimdi çok
iki gözüm bir kolum önüme düştü
ne yaparım şimdi ay ışığında yapayalnız

.....
hey çocuklar ayşe mert ipek deniz
çabuk giyinin yün çoraplarınızı botlarınızı
sarıñ atkı ile sıkıca burnunuzu ağzınızı
durmayın koşun hadi karları yuvarlayın
yanıma bir de kar kadın yapmayı unutmayın. mcicek 010208

Mahir Çiçek

Keçi Boynuzu - ÖYKÜ

(Bir Hikaye)

Yaşlanınca, çocuklarının onlara bakmayacağını bilen üç oğlan üç kız babası, Hacı Emmi ve Hanife Teyze, evlendirip ev bark sahibi yaptıkları çocuklarını denemek için sırasıyla oğullarında kalmak üzere giderler, üç gelin de anlaşmışlar gibi her biri haftası dolmadan tavırlarını koyarak tedirgin ederler ve iki ihtiyar huzurları bozulmasın diye sabah namazından sonra alaca karanlıkta en son kaldıkları küçük oğullarının evinden ayrılırlar. Sıra kızlarına gelmiştir büyük kızın kapısını çalarlar, ardından ortaca ve küçük kızları derken benzer sebeplerle, bu seferde damatların üçüncü günden sonra tavırları değişir suratları düşer.

Hacı emmi her birinden aynı tavırları göreceğini biliyordu, ancak hanımı Hanife hanımın gönlü kalmasın diye gitmiş göreceğini görmüştü. Hazırlan Hanife hanım göreceğimizi gördük alacağımız dersi aldık vakit gitme zamanı gidiyoruz dedi. Çocuklarının hiç birisi her birinden ayrılışlarında nereye gidiyorsunuz anne baba ne olur kalın demediler. Evlerinde kaldıkları o kısa süre içerisinde hemen hemen her biride, yahu baba hayattayken şu başının belası mallarını dağıt niye vergiyle algıyla, uyarıcıyla, kiracıyla uğraşasın ki. bırak biz uğraşalım. sende paşa paşa hayatını yaşa gitsin, Allah ömür versin her ikinize de dediler. Sanki bir birilerini öğütlemişler gibi.

Hacı emmi evlatlarının hiç birisinin huzur vermiyeceğini bile bile Hanife hanımın ısrarı üzerine gitti göreceğini gördü kısa sürede evine döndü. Hanife hanıma dönerek, hanım Allah sana ömür versin benim canımı senden önce alsın, evlat yetiştirdik zor günlerimiz de baksınlar diye. Ama gördük işte yaşlılığımızda bize bakmaz bunlar dedi. Hacı emminin aklına o an bir fikir gerldi, onlara bir oyun oynamayı kafasına koymuş, ne yapacağını Hanife hanıma dahi söylemeyecekti.

Mahalle kasabından temin ettiği küçük bir keçi boynuzunun içini boşalttıp, kendi el yazısıyla yazdığı bir kağıdı mumlu beze sarıp içine yerleştirdikten sonra bal mumuyla doldurdu, anlaşılmasın diye de üzerine kurşun eritip döktü. Boynuzu zımparaladıktan sonra gomalak mobilya cilasıyla bir güzel cilalayıp iki ucundan saç örgülü ibrişim ipliğe bağlayıp boynuna astı.

Evlatları, babalarının neden böyle yaptığına bir anlam veremediler. ama her biri de eşleriyle durmadan fikir üreterek dedikodusunu yaptılar. Acaba boynuzun içinde ne var diye. Baba ve anneyi paylaşamaz oldular. Aralarında beklentili tatlı bir rekabet oluştu. Biri dedi ki bizde kalacaklar, öbürü dedi ki, hayır bizde kalacaklar. Bir diğeri de dedi ki, sizde çok kaldılar, vallahi olmaz bırakmam bizde kalacaklar dedi. Zira hepside yıllar evvel dedelerinin hazinesinin kayıp olduğunu, bu sebeple hazinenin şifresinin babalarının boynunda asılı boynuzun içerisinde olduğuna kanaat getirdiler. Hacı emmi ve Hanife hanım ömürlerinin geri kalan kısmını gül gibi yaşayarak geçirdiler. Ömür bu ya bir kaç yıl sonra Hanife hanım emmiden önce hakkın rahmetine kavuştu.

Hacının düzeni bozuldu, yaşamaktan zevk almaz oldu, şittirmelerine rağmen ne mallarını dağıttı ne de sırrını hiç bir evladına söylemedi. Tüm evlatları babayı nasıl memnun ederimin gayretine düştüler. Giyiminden kuşamına, temizliğinden beslenmesine kadar kusur etmediler. Vakti geldi Hacı emmi de hakkın rahmetine kavuştu.

Evlatları, cenazenin yedisi çıkmadan malları bölüşümü için toplandılar. bu arada çok merak ettikleri boynuzu kırıp içinden şifre ya da neyse görüp hazineye ulaşmak istediler. Önce boynuzu kırdılar. İçinden mumlu beze sarılmış küçük bir kağıt çıktı. Kağıdı babaları eski Türkçe harflerle yazmıştı okuyamadılar. Okutmak için en emin caminin hocası olduğuna karar verip, hoca efendiyi dua okuması için eve çağırdılar. Hoca efendi geldi duasını yaptı. Hoş muhabbet, çay faslı derken hoca efendiye en büyük Ağabeyleri;

Hocam, babamızın cebinden bir kağıt çıktı, bu kağıt dua ya benziyor da, biz okuyamadık, okur musunuz. Eğer dua değilse müjdeli bir haber ise seni de görürüz hocam dedi. Hoca kağıdı okumak için gözlüğünü cebinden çıkarttı. Yazılanı okurken birden sesi kesildi, bir müddet gözleri kağıdın üzerinde takılı kaldı, ne söyleyeceğini

bilemedi.

Kendi aralarında fısıldaşarak, bak gördünüz mü, hazinenin nerede olduğunu okuyunca hocanın dili tutuldu dediler. Hep bir ağızdan hocam ne yazıyor söylesene dediler. Hoca Efendi, teker teker her birinin gözlerinin içine bakarak, tebessümle süzdü ve dedi ki,

Rahmetlinin yazdığını söylemeyeyim de, sizin anlayacağınız dilde yazıp vereyim dedi. Sağ ol hocam dediler.Hoca efendi bir kenara çekilip, kağıtta yazılanları büyük harflerle yazarak en büyük ağabeylerine katlayıp verdi ve dedi ki. Ben gittikten sonra okuyun. Hacı emmi evlatlarına şunu yazmıştı.

"Sağlığında mal edinip ölmeden evlatlarına dağıtanın bu boynuz!
evlatlarım sizin öğüdünüz üzerine bu boynuz sayesinde tedbirimizi almak zorunda kaldık iyi de oldu. Ömrümüzün son günlerinde annenizi ve beni iyi yaşattınız sağ olun var olun. Bu ders de benden size öğüdüm olsun." 100215.mcicek

Mahir Çiçek

Kendini Özletmelisin

her ayrılışın ardından bir daha
dönecekmiş gibi gitmelisin
içinde dönmek varken
hiç dönmeyecekmişsin gibi
inadına gözlerime bakarak
yalan söylememelisin
dayanamaz bin pişman dönersin
gönlün buruk dudakların suskun
bakışların hüznü ve nemli
yine gözlerin gözlerimde
dokunsam ağlayacak
hırçın esen fırtınam
kavak yelim püsküllü belam
bilirim her ayrılışın ardından
dönmeyecekmişsin gibi kırıp dökerken
bir daha dönecekmişsin gibi gitmelisin
içinde dönmek varken
hiç dönmeyecekmişsin gibi
inadına gözlerime bakarak
yalan söylememelisin
belalim çabuk git....050707mcicek

Mahir Çiçek

Kim Bilir Belki

gönül bu uzaklara gitmek istiyor
hüzünlü anıların unutulup
umutların yaşandığı yere
meltem olup huzur esmek
yanan hasreti söndürmek
o saklı kente gitmek istiyor
özlemlerin yarınlara kalmadığı
hayallerin gerçek olup
çal kapı içeri girdiği
hasretin vuslatı kahırlandığı
tebessümün ışığında günün neşesini
gönül bu görmek istiyor

.....
bilinmez belki bir sabah
umutların yaşandığı
hayallerin gerçek olduğu
o saklı kentte doğar özlemlerim
kim bilir belki de hiç doğmaz
boşuna umutlandırır beni hayallerim. 090609mcicek

Mahir Çiçek

Koşu Bandı

yol çizgileri kovalarcasına
zamanla yarıştık
ömür tükendi yollar tükenmedi
ne yokuşlar devirdik ne virajlar döndük
geçip gitmek çabuk tükenmek için
hemzemin geçitlerde bekletilmedik
yüksüz olmadık hiç bazen keder
bazen mutluluk taşıdık
yükten değil altımızda ki yolda aşındık
dalgalı saçlarımızı kaptırdık rüzgarına
gençlik adımlarımız altından aktı geçti
yaşlı yorgun bir vücutla baş başa kaldık
şimdi zoraki koşu bandındayız
ne yol çizgisi kovalamak ne yokuş çıkmak
yok artık gençliğin rüzgarına saç kaptırmak

.....
dolap beygiri gözlüğü taktık gözlerimize
geriye dönüp bakmak yasak
dönülmez akşamın gurubundayız
sabit hızda onbin adım diyor doktor
kalan inkıta turlarını atmaktayız. 200507 mcicek

Mahir Çiçek

Löküz Lambası

Borazan başlı gramofon ya da iğneli çalar
nerede kaldı alameti farika
sahibinin sesi taş plaklar
onlar çalınca bülbüllerin dahi sustuğu
göz lambalı ahşap radyolar
bu ne sevgi ah yada makber yankılanırken
perde ardında kahrolan sevdalılar
şimdi nerelerdeler nerelere gittiler.

.....
sirt sirta bitişik nizam rengarenk
aşı boyalı cumbalı evler
baca gibi yüreği sevda tüten sevdalılar
mahalle bekçileri bıçkın delikanlılar
ne oldu da birden yok oldular.
hani nerede çadır kumpanyaları
tahta sandalyeli yazlık sinemalar
film afişleriyle tanıtım yapan çığırkanlar
şimdi neredeler nerelere gittiler.
sanki o günler gölge oyunuydu yaşandı ve bitti
sazlar sustu söyleyenler birer birer gitti
sahne aşınan zamandı perde hayaldi
anılar takvim yaprağı peşinde birer birer uçup gitti.

.....
kaldıysa eğer şimdilerde o günlerden
çatı arasında bir kaç yetmiş sekizlik
alameti farika sahibinin sesi alaturka taş plak
yanında boynu bükük iğnesi kör gramofon
babaannenin bir daha açılmayan çeyiz sandığı
onunda annesinden kalma kollu dikiş makinası
dededen kalma takma diş okuma gözlüğü
kemik tarağı kehribar tespihi horozlu aynası
bir köşede cenk çalmış abdest ibriği
üç ayak pompalı paslı gaz ocağı
bir de çinili döküm sobası
en hüznüsü o günleri aydınlatmış
ama şimdi bir gömleğe hasret
çatı mahyasında karanlığa mahkum
anıları ile sönük löküz lambası. 251206 mcicek

Mahir Çiçek

Meczip Hayalin

efkarımı yanıma aldım gidiyorum
cebimde ki bozuk param kadarsın
yolum üzeri gireceğim bir meyhaneye
içip seninle bir güzel eğleneceğim
dolduracağım kadehime hayalini
dudaklarımda ıslanacak düşlerim
efkarımı içip tüketeyeğim
karga tulumba atacaklar meyhaneden
gecenin ayazında sabahlayacağım
rıhtımda bank üzerinde
sızıp kalmamışsa bir ayyaş
uzanacağım üzerine sen diye
kayan yıldızları sayacağım
efkarıma mağlup kahrından içtiğim
berbat gecem meçhulüm
ay ışığı olup gözlerimden
yüregime aksan da
içimde kararacak düşlerin
ne kadar senden kaçsam da
izimi sürecek bilirim meczup hayalin. 2117mcicek

Mahir Çiçek

Mor Beyaz - Öykü

Saha betonu birleşim aralığından çıkan bir meyve fidesi ofise her giriş çıkışında, sanki beni bu daracık alandan kurtar, toprağım, suyum yok gelişemiyorum diyordu. Önünden her geçişimde bu sesi duyar gibi oluyordum.

İçinde bulunduğumuz mevsim yerinden başka bir yere taşımaya müsait değildi. Bulunduğu yerden uygun zamanda kurtarmayı kafama koydum. Geçici olarak etrafının toprakla beslenip sulanması için serviste çalışan işçilere, betonun kırılarak genişletilmesini toprakla doldurulmasını rica ettim.

O gün itina ile etrafının betonu kırıldı. Yamyassı olan gövdesi özgürlüğüne kavuşmuş hafif esen rüzgarda sanki mutluluktan efil efil sallanıyor gibiydi. Kırılan betonun yeri toprakla dolduruldu, sallanmasın diye de gövdesi iyice sıkıştırıldı. Çıtalarla çevresi koruma altına alındı. İçinde bulunduğumuz mevsim yaz ortalarıydı. İleri ki yıl mart ayı sonuna kadar fide yerinde kalmalıydı. Su ve gübre takviyesi ile gövde ve dalları toparlanarak yaz boyunca gözle görülür gelişme kaydetti.

Bir yıl sonra;

Nisan başında, fide bulunduğu yerden sökülüp yemek haneye cepmeli atölye giriş yolunun refüjüne dikildi.

Rüzgarın sürükleyip getirdiği, yada kuşların düşürdüğü dut taneciğinin, saha betonu dar aralığında hayat bulmuş olması mucizeydi. bulunduğu o dar alandan kurtulup toprağı suyu bol, bahçıvan gözetiminde aşılınıp serpileceğini nereden bilebilirdi ki.

O yılın sonunda servis işçilerinden biri, aşı zamanı olduğunu fidenin aşılınmasının gerekli olacağını hatırlattı. Müsaade edilirse iyi cins filiz ile aşılatabileceğini söyledi. O hafta sonu köyünden iki adet dut filizi getirdi ayrı dallara aşıladi. Aşılardan birinin mor diğinin beyaz dut vereceğini söyledi.

Bir yıl sonrasının baharında aşılın göverti sinden yapılan aşılın tuttuğunu gördük. Gövdesinden yükselen dallar, yaz boyunca gelişip serpildiler. Bir kaç yıl sonra dut vereceğe benziyordu. Yaz boyunca gövdesi ile dallarının güçlendiği görülüyordu. Sonbahar da tayinim çıktı. İstemeyerek ayrılmak zorunda kaldım.

Beş yıl sonra;

Emekli olalı bir yıl olmuştu aylardan haziran ortalarıydı. Tayin nedeni ile ayrılmış olduğum iş yerini görmek geldi içimden. Gittim ancak tanıdıklarım ya tayin ya da emekli olmuşlardı. Memurlardan bir kaçını giyaben tanıyordum, ama onlar beni tanımışlardı. Gündüz on iki suları yemek vaktiydi, rahatsız etmemek için onlardan müsaade istedim. Yemek vakti gitmek olur mu yemeğimizi beraber yer öyle gidersiniz dediler. Yemek salonu birinci kattaydı. Fabrikaya bakan cam kenarında bizim için hazırlanan masaya oturduk. Gözüm bir an camekandan dışarı, refüjden yemekhane camekanına, yani bize doğru uzanan dala takıldı. Dalın üzerinde bir elinde kova olan işçinin diğeri eliyle kovaya bir şeyler topladığını gördüm.

Yemeğimizi yedikten sonra, garsonlar masayı temizleyip yeni servis açtılar. Yemekhane şefi elindeki kaseden tabağımıza mor ve beyaz karışımı dut servis etti. Masada sözü dinlenen kıdemli memur, ürün kendi ürünüdür, biraz önce gördüğünüz gibi dalından toplandı. Lütfen buyurun dedi. Dutlar hem tatlı hem de mis

gibi kokuyorlardı afiyetle yedik. Tebessüm ederek, ağacı dikenin, dikilmesine sebep olanın geçmişlerine rahmet diliyorum dedi. amin dedim. Yemek sonrası mesai saati yaklaşmıştı, yemek için teşekkür ederek yanlarından ayrıldım.

Anılarımı tazelemek dut ağacımı yerinde görmek için refüje doğru yürüdüm. Zaten geliş nedenlerimden biri de eski dostumu görmektir, gittim ve gövdesine yaslandım. Geride kalan o hüzünlü günlerini anımsarken bu günün mutluluğunu yaşarken gölgesinde bir müddet soluklandım.

Bir an başımı yukarı kaldırdığımda, dut ağacımın suya, toprağa, güneşe ve özgürlüğe kavuşmuş olmanın mutluluğunu yaşadığını hissettim. Atlas yeşili canlı ve parlak yaprakları arasından sızan ışığın şavkında iri, mor ve beyaz dutlar sanki hakkındır ye bizi der gibi gülümsüyorlardı. 050216mcicek

Mahir Çiçek

Mutluluk Bazen..

mutluluk
çoğu zaman çok bilinmeyenli denklem gibidir
varsayımlarla kuramlarla çözülür
bazen sayısal dört işlem gibidir
bölünmeye gelmez bölündükçe azalır
çarpılmaktan haz duyar zira çoğalır
toplama çıkartma zaten tuzu biberidir
gün olur artar gün olur azalır
mutluluk bazen de cümledeki imla gibidir
ünlemi hele soru işaretini hiç sevmez
virgülü yalana zemin hazırlayıcı olarak bilir
noktalanmaya tahamülsüzdür uzak durur
en çok ayılıp bayıldığı noktalı virgüldür
eee anlat bakalım kimdi o..
dedikoduya açıktır ya yapmasa kudurur.23117

Mahir Çiçek

Mutluluk Oyunu - Öykü

Mutluluk Oyunu

Akşam eve döndüğümde, eşim mutfakta her zaman ki gibi yemek hazırlıyordu, selam verip üzerimi değiştirmek için odamıza geçerken yemekten sonra nasıl söyleyeceğimi düşünüyordum.

Duşumu yaptım ev kıyafetimi giyinip mutfağa döndüm. Yemeğimizi yedik masayı beraber topladık, sabırla bulaşıkları yıkamasını bekledim. Nihayet gelip karşıma oturdu. Seninle önemli bir konuyu konuşmak istiyorum dedim. İçindeki kuşku fırtınasından gözleri yağmaya hazır bulut gibiydi. Bir an kasıldım kaldım, acaba ne söyleyeceğimi tahmin etmişmidir diye. O an dilim kelimeleri döndüremiyor, dudaklarım çıkmazı oynuyordu. Bu akşam muhakkak eşinle konuş demişti bende söz vermiştim iş yerinden ayrılırken sevdiğim kadına.

Düşündüklerimi aynen söze döküp, bir çırpıda söyleyeceklerimi söylemeliydim, senden boşanmak istiyorum demeliydim, diyemedim bir türlü. Cümle kurmakta zorlanıyor, konuyu bir türlü açamıyordum. Eşimin yüz ifadesinden bu bekleyişten sıkıldığı belli oluyordu. Ne söyleyeceksen lütfen çabuk söyle sıkıldım dedi. Uzun süredir şey ! Söyle Allah aşkına ne şeyi. Şey işte bu böyle devam etmemeli, ben senden ayrılmak istiyorum dedim. Dondu kaldı sanki böyle bir kararı beklemiyor gibiydi. Sinirlenmeden başını öne eğerek sadece sebebini sordu, neden! Gözlerinde ki bulut yoğunlaşıp yanaklarından yağmur olup döküldü.

Beklediği makul cevabı bir türlü veremedim, sadece başka birini seviyorum diyebildim. İyi geceler demeden başını öne eğerek yatak odasına doğru yürüdü, kapıyı çarpmadan sessizce kapayıp arkasından kilitleti. Çok derinden hıçkırık sesleri duyuluyordu. İçimden bir ses evliliğimizin iyi gitmediğini, verdiğim kararın doğru olduğunu, boşanmalısınız diyordu. Son zamanlarda onun arzulu bakışları benim için hiçbir şey ifade etmiyordu, aklım öteki sindeydi.

Salona geçip kanepeye uzandım, uyuyamadım uykum kaçmıştı uyuyamadım. O gece, onu anlaşmalı boşanmaya ikna etmek için mal varlığımızdan oturduğumuz evi, arabayı ve şirkettin yarı hissesini ona bırakacağıma dair boşanma taahhüdünü hazırladım.

Sabah kahvaltı yapmadan ayrı ayrı evden çıktık. Gün boyu bir birimizi hiç aramadık. İş dönüşü, belki evde yemek yapmaz diye oğlum dahil üç kişilik hazır yiyecek paketiyle döndüm. Oysa eşim işinden erken çıkmış, mutfakta yemek hazırlamakla meşguldü. İyi akşamlar dileğime cevap bile vermedi. Elimdeki paketleri dolaba koyması için mutfak masasının üzerine koyup odaya çıktım. Oğlum hiç bir şeyden habersiz odasında ders çalışıyordu. Bir müddet sonra yemeğin hazır olduğunu oğlumza seslenerek duyurdu. Yemek masasına oturan oğlum baba yemek hazır sofraya diye seslendi. Sofraya afiyet olsun diyerek oturdum. Tabii ki dışarıdan aldığım hazır yemeklerden hiç bahsetmedim. Yemekten sonra oğlum odasına çekildi. Yine masanın toplanması bulaşıkların yıkanmasını bekledim. Bir gece evvel hazırlayıp gündüz ofiste dikte ettiğim boşanma senedini okuması için verdim, uzun uzun baktı ve okumadan sol tarafındaki sehpanın üzerine yavaşça koydu. Anlaşılan, yirmi yıl hayatımı paylaştığım adam beni hiç tanımamış. Beni tanımış olsaydı böyle bir teklif sunmazdı. Hiç bir şey istemiyorum senden malınla mutlu ol dedi ve yemek masasından kalktı, sessizce yatak odasına doğru yöneldi.

Ona acı çektirdiğimi biliyordum, eskisi gibi olamıyordum elimde değildi. Nasıl eskisi gibi olabilirdim, onun hüznü yüreğimi sızlatmıyor değildi. Çaresizdim kendimi iki duvar arasında sıkışmış hissediyordum. Bağırsa çağırsa kırsa dökse işimi kolaylaştıracak, bunu fırsat bilip bir daha dönmek üzere evi terk edecektim. Planım böyleydi tutmadı. Evliliğimizi kurtarmak için hiçbir çaba göstermemesi beni kuşkulandırıyor rahatsız ediyordu. Kalbi kırılmıştı ama her zaman olduğu gibi olgun davranıp, onurundan kibarlığından ödün vermedi.

Oturduğum koltukta, kendi dünyamla baş başa kalmıştım. Yatak odasının kapısının

açıldığını duydum. Bana doğru geldi karşı koltuğa oturdu gözlerinin ağlamaktan kızardığı belliydi. Bir müddet konuşmadı, sonra gayet sakin kendinden emin tavır ve ses tonuyla, anlaşmalı boşanmayı kabul edeceğim, yalnız bazı şartlarım var dedi. Boşanmamızı bir müddet geciktirip eskisi gibi yaşantımıza devam edeceğiz. Oğlumuz bitirme sınavlarına hazırlanıyor, onu üzecek hiç bir olumsuzluğun yaşanmasını istemiyorum, sen de istemezsin herhalde dedi. Buna hayır diyemedim teklifini kabul ettim. Oğlumun ruh sağlığı, başarısı için elbette dedim. Evlilik yıl dönümümüz yaklaşıyor hiç olumsuzlukların yaşanmamasına müsaade etmeyip geçmiş yıllarda olduğu gibi kutlayalım. Müsait zamanda boşanma davasını ben açacağım. Senden hiç bir şey istemiyorum dedi. Bir ay boyunca oğlumuz ayrı odalarda yattığımızı hissettirmedik. Her sabah daha evvel boğuştuğumuz gibi birlikte yatakta üçlü aile mutluluğu oyununa devam ettik. Önceleri bu oyundan sıkılacağımı düşünmüştüm ama öyle olmadı, ne yalan söyleyeyim hoşuma da gitti.

Günler rüzgarın peşinde sürüklenen hazan yaprakları gibi birer birer uçup gidiyordu. Oğlumuzun anne, baba sizi çok seviyorum diye çığlık atması canımızı acıyordu. Son gün de yine mutluluk oyununu oynadık. Yemekten sonra eşimle kanepeye geçip onun omuzlarına elimi atıp kucakladığımda, oğlumuz tebessümle bizi izliyordu. Eşim gözlerini kapatarak eğilip kulağıma, oğlumuz hissettirmede için teşekkür ederim, beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin dedi. Bende başımı öne eğerek, tebessümle tamam dercesine gözlerimi kırıştırdım. Doğrusu içimdeki acı gittikçe büyüyordu. Ertesi sabah işe gitmek için evden ayrılırken, yatak odası penceresinden beni izlediğini gördüm. Elindeki mendili sanki veda edercesine sallıyordu. Ben de elimi kaldırarak karşılık verdim. Başım önümde duygularına yenik düşmüştüm seni sevmiyorum terk edeceğim dediğim kadın beni duygulandırmış beni ağlatıyordu. Elimin tersiyle gözyaşlarımı sildim, yoluma devam ederken aklım hüznle beni uğurlayan sevgili eşimde kalmıştı.

O sevdiğimi zannettiğim kalbimi çalan kadına, nihayet eşimi sevdiğimi anladığımı ondan kopamayacağımı söylemeye karar verdim. İş yerine varır varmaz İlk işim, ona beraberliğimizi bitirmek istediğimi söylemek oldu. Ortalığı kırdı döktü hakaretler yağdırdı. Oysa acısıyla tatlısıyla yirmi yıl hayatımı paylaştığım kadın, boşanmak istediğimi söylediğimde hiç tepki vermeden dinlemiş makul sebepler sormuştu. Sevdiğimi zannettiğim kadın, eşimin asil bir kadın olduğunu bir kez daha hatırlattı bana. Üzerimden yük kalkmış yüreğim hafiflemişti. O günün mesai bitiminde, kuşlar kadar özgürdüm sanki, uçarcasına evime koştum.

O günün akşamı, ikimizde oynadığımız oyunun sonuna yaklaştığımızın farkındaydık. Eşim başını omzuma yasladığında, uzun zamandır hissetmediğim, kendine has kokusunu, dokunuşundaki sınımsız sevgisini hissettim. Neden bu duyguyu daha evvel fark etmediğime hayıflandım. Evlendiğimiz gün kadar duygulu ve güzeldi. Yavru ceylan gibi titriyordu. Elindeki mendili saklayarak gözyaşlarını sildi. Bu süre içerisinde göz altında çizgilerin oluştuğunu saçlarına ak düştüğünü gördüm. Onu son kez kucığıma alarak yatak odasının kapısına kadar taşıdım, onu taşıırken ilk gün heyecanını yaşadım. Hayatının yirmi yılını veren kadına olan minnet borcumdu. Bu güven ve şefkat duygusu içimde çığ gibi büyüyordu. Kaybettiğim sevgimi yine kaybettiğim yerde bulmuştum çok mutluydum.

O sabah ne giyeceğini sesli düşünürken izledim. Her geçen gün kıyafetlerinin biraz daha bol geldiğini söylüyordu. O an onun ne kadar süzülüğünü kilo verdiğini fark ettim. Demek sabahları daha kolay taşımamın sebebi buydu. Oğlumuzu yanına çağırırdı ona sıkı sıkı sarıldı. Son anda, kararımın vaz geçtiğimi ona dönmek istediğimi söylemek istemiyordum. Evlilik yıl dönümü akşamında sürprizim vardı. Yemekten sonra mum ışığında dans ederken mutlu haberi verecektim.

Gün boyu akşam söyleyeceklerimin tekrarını yapıp durdum. Hayatımdan çok şeylerin eksildiğini geç fark ettim, ne olur beni affet diyecektim. Günüm sabırsızlıkla

geçti, İş çıkışı çiçekçiye uğradım çok sevdiği çiçeklerden bir buket yaptırdım. Üzerine kart iliştip 'hayatımın sonuna kadar seni taşıyacağım' yazdırdım. Yol boyunca mutluluk şarkıları mırıldanarak eve geldim. Oğlum evin bahçesinde arkadaşlarıyla oynuyordu. Beni elimde çiçek buketiyle görünce baba yoksa evlilik yıldönümünüz mü diye takıldı. Çiçek buketiyle yüzümü kapayıp kapının zilini çaldım. Kapı açıldığında ayrılmak istemediğimi deli gibi sevdiğimi söyleyecek milyonlarca kere özür dileyecektim. Kapı açılmadı, belki uyumuş kalmıştır diye kendi anahtarım ile kapıyı açtım, mutfakta ne de salonda yoktu. Yatak odasına doğru yürüdüm kapı kapalıydı. Kapıyı çaldım ses vermeyince bir daha çaldım yine ses yoktu. Usulca kapı kolunu çevirdiğimde kitli değildi ardına kadar açıldı. Yatağında uyuyordu. Elleri göğsünün üzerinde başı hafiften yana düşmüştü, uyandırmak istemedim. Elimdeki buketi bir vazoya yerleştirmek için odadan çıktım. Çok sevdiği seramik vazoyu mutfaktan aldım çiçekleri yerleştirip geri döndüm. Etajerin üzerine vazoyu koyarken zarf gözüme ilişti. Aceleyle zarfı açtığımda içinden bana yazmış olduğu mektubu çıkarttım. Yatağın ayak ucunda bulunan puf üzerine ilişip, yazdıklarını nefes almadan okudum;

Sevgilim,

"Doktorum İleri safhada göğüs kanseri olduğumu, vücudumun her yerine sıçradığını, bu evrede kimyasal tedavinin cevap vermeyeceğini, verse dahi kısa süreli olacağını, birkaç aylık ömrünün kaldığını söylemişti. Hasta olduğumu bilinçli olarak söylemedim. yeter ki sen mutlu ol istediğim için. Sana mutluluklar diliyorum, oğlumuzu iyi bak onu çok çok sevdiğimi söyle. Doktorum, ölüm saati yaklaştığında önce ayaklarımın soğuyacağını söylemişti. Bir kaç gündür ayaklarım uyuşuyordu, bu sabah seni pencereden uğurladığımda, ayaklarımın yavaş yavaş soğumaya başladığını hissettim. Galiba ölümüne çeyrek var diye İş yerime telefon edip izin aldım.

Son günlerde seni bilmeden ihmal ettiğimi geçte olsa anladım. Senin boşluğa düşmene sebep bendim, beni affet. Bu oyunun, esasında sana da bana da iyi geldiğini son haftada anladım. Sabah gidişinden belliydi, akşama bir buket çiçekle döneceğin. Belliydi beni ilk gün sevdiğin gibi sevdiğini söyleyeceğin. Sevenlere malum olur. Şu an başucumda yazdıklarımı okuyorsun. Bana içinden geçenleri gün boyu tekrarlayıp ezberlediklerini söyle, görmesem, duymasam da hissederim.

Getirdiğin çiçekler için teşekkür ederim. Şimdi göç zamanı, sana son kez zahmet vereceğim. Yastığının altına beyaz tülbent koydum onunla yüzümü ört. Sağ tarafımda bulunan etajerin üst gözünde, hastalığımı öğrendiğim gün aldığım cenaze levazımı ile mezar tapum var kendini affettirmek istiyorsan çabuk toparla kendini cenaze işlerini başla. Getirdiğin şu özür çiçeklerini defin işleri tamamlandıktan sonra toprağımın üzerine serpiştir. Vazoya aspirin atmayı unutma çiçekler benim gibi erken solsun istemem. Hoşça kal." (150714 mcicek)

Mahir Çiçek

Ne olur

hayat su gibi akıp geçerken mürden
kimilerine anılar ağan olur akar göl olur
ark olur besler anıldıka akla gıda olur
kimilerine hayat feyezana olur sel olur
ne var ne yok yıkar geçer akla hicran olur

.....
kimileri bahtlı doğar ağzı kapanmaz güler durur
hem hayatı hem anıları yaşar mest olur
kimileri bahtsız doğup hayata küserken
bilir eksildiğini bir yaprağın ömür defterinden

.....
Yıllar tükenmişse ansızın zaman kavramsız
kalan bakayadan kıt kanaat yaşansa ne olur
verse Mevla deryasından malı mülkü hesapsız
Ömür vefa etmez ki karun olsan ne olur. 181014mcicek

Mahir iek

Nerde Kaldı Bilinmez- B

Adem atamızdan bugüne kadar
Kimler geldi geçti mışlı bilinmez
Onca sultanları tahttan indirdi
Bu gidiş asla silsen silinmez

Nice ulemalar nice alimler
Suda gark oldu hain zalimler
Kimine dert verdi derdi ile iniler
Bu dünyanın akıbeti bilinmez

Harun Davut İdris topu orada
Veysel Karani de aynı sırada
Nuh'un gemisi de çıktı karada
Hakkın hikmetinden sual olunmaz

Bizim kitabımız mukaddes kur'an
Onu canla başla okurum her an
Dünya'ya hükmeden Sultan Süleyman
Tahtı tacı nerde kaldı bilinmez.
Şair Mehmet Çiçek 1959

Mahir Çiçek

O Bir Çim Adamdı

o bir çim adamdı masada oturan
kulak ve burnu düğmeli
gözleri bir çift siyah boncuktan
tepesi yeşeren hoş bir adam
öylesine melül öylesine boş bakan

.....
sabahları ilk işi kırılmak olurdu
dertleşmek isterdi sanki çimi kesilirken
bildi bir hayli doyasıya baharı yaşadığını
zamanı geldiğinde o da her ot gibi
önce solup sonra öleceğini biliyordu
çok istediler yaşatmayı odadakiler olmadı
kaderiydi ölüm zahir ömrü o kadardı
işte o sabah işe gelenler toplanmışlardı
masa etrafında hüzün vardı
ten çoraba mahkum başı talaşlı adam
boyunu üzerine yığılmış kalmıştı
ölüm kararı çökmüştü üzerine
iki gözü önüne akmıştı

.....
o çim adam iyi bir sırdaştı
şimdi masa üzerinde yerinde yok artık
çöp kutusunda götürüldü, çöpe gitti
gördükleri boncuk gözlerinde
duydıkları düğme kulaklarında
sonsuz dek sır olarak kaldı. 20207mcicek

Mahir Çiçek

O Kadın

almış kollarının arasına
yaslamış bağına başımı
kucaklayıp sarmış sımsıkı
hem öpüyor hem kokluyordu
öylesine huzurluydu ki
mutluluktan uçuyordu

.....
hey rüyaların sorumlu meleği
ne olur tan ağarmadan
gecem düne kalmadan
kapansın uykuya gözlerim
kalmasın yarıda gördüklerim
aklım o genç kadında kaldı
o kadın yıllar evvel
kaybettiğim gelin anamdı

.....
epey zaman oldu görmeyeli
haydi sorumlu meleğim
o rüyamı bir daha görmeliyim
öpüp koklarken ellerini
yüzümü ellerine sürmeliyim
anne seni özledim demeliyim. 12513mcicek

Mahir Çiçek

Oğlum B

Oğlum
Oku oğlum her Şey olur azimle
Cahil kalıp benim gibi ezilme
Münevver adam ol görem gözümle
Cemiyete hayrın dokunsun oğlum

Kötü olmaz dinle büyük sözünü
YokuŐa tırmanan görür düzünü
Ayırma dersinden kuzum gözünü
Şimdi kaptığını tutarsın oğlum

Sakın kıymet verme gençken paraya
Altınken kendini verme araya
Şimdi denizdesin çıkan karaya
O zaman hatırın sayılır oğlum

Şimdi bakan yoktur Őahsa cemale
Münevver adam ol eriŐ kemale
Kendini kaptırma sakın hayale
Kişiyi yareni azdırır oğlum

ÇalıŐ çokça çalıŐ dersinden yılma
Fen aya çıkıyor sen geri kalma
Ahlaksız olanın yanına varma
Kötüler yanına eŐ arar oğlum

Őükret Allah'ına artsın sıhhatin
Çokça çalıŐ ki artsın bereketin
Őenede hesapla malın zekatın
Kıl namazını Şükür dar ol oğlum

Neye malik olur kullar fakirken
Gülünün aşkına bülbül Őakırken
Diz çöküp ruhuma kuran okurken
Unutma anneni hatırla oğlum

İnsanlıkta gaye düŐkünü koru
Yaşın yirmi iken çekersin zoru
Hiçbir zaman gitmez büyüğün yeri
Ölürsem kıymetim bilinir oğlum.

Adamsın adama kıymet verirsen
Gözetip bastığın yeri görürsen
Yüksek tahsil yapıp adam olursan
O zaman göğsümü kabartın oğlum

Gönlünü alçak tut kimseyi verme
Dostuna dahi sırrını verme
Ben bir baba isem gönlümü kırma
Kırarsan gönlümü yapaman oğlum.

01.01.1955 Şair Mehmet Çiçek

Mahir iek

Olur Biter

göz açıp kapamaya geçer zaman
bir an duracakmış gibi olur
zannedilir ki vakit tamam
bir çare aranır kahrolunur
eyvah, ne etmeli de
kaldığı yerden başlatmalı derken
hasta götürülür para göz birine
kolay pek çok kez başlatım der
böyle duran bir zamanı..
eh hadi başla bari derler
kurcalanır hastanın orası burası
ver neşteri al derken makası
sonunda hurdaya çevirir
sonsuz bağlar zamanı
kibarca kurtaramadık der hastayı
geride kalanlar biçare üzgün
son görev musalla taşı
hazır olun der imam cenaze namazına
hep bir ağızdan Allahu Ekber
duyacağı ses cenazeyi gömelim olur
gömerler olur biter. 190107

Mahir Çiçek

Ömür Draması

ömür dediğin ne ki
iki perdelik bir oyun
doğumla başlar birinci perde
durmadan tekrarlar yürek
ahenkle nihayete kadar
tik tak tik tak
ardından ikinci perde başlar
tikler tekler taklar yavaşlar
gün olur son görünür durur o an
duvar saati sarkacına asılmıştır zaman
can eğreti sanki düştü düşecek
monitörde uzar gider bir çizgi
bitap düşer sükuna erer yürek
sahnede kanatlı onlarca melek
bir yanda nihayete ermiş bir vücut
öte yanda fiğüranların veda çığırtması
bir varmış bir yokmuşla başlar ve biter
hüzünle sonuçlanır ömür draması

.....
kapanır bir daha açılmak üzere perde
yeni bir oyun için yönetmen seslenir
replik hazır oyuncular sahne. mcicek 111207

Mahir Çiçek

Öyle bir Güzel

öyle bir güzel bul getir ki
inci gerdanlığı boğazında olsun
yada öyle bir yer bul göster ki
bağazında inci gerdanlığı olsun
bana öyle bir istan bul getir ki
boğazından hançerleyen
altın boynuzu olsun. 210211mcicek

Mahir Çiçek

Reşat Tepesi

Bulduğum binadan dışarı bakıyorum, gördüğüm hep aynı manzara, küçük bir parktan boylanan çınar

ağaçları, ardında şimdilerde tamamı iş yerlerine dönüşmüş bir zamanların çok katlı apartmanları.

Yıllarca bu pencereden dışarı baktığımda ya, parlak bir yaz günün aydınlığında şehrin iç açan manzarasını, ya göz gözün görmediği sisli bir son bahar gününün esrarına bürünmüş kasvetli bir manzarayı, ya da ayazın kol gezdiği soğuk bir kış gününde lapa lapa

yağan karın beyaza bürüdüğü masum manzarayı gördüm. Günler ayları, mevsimler yılları

izlerken bu pencereden tam kırk yılımın geçtiğini fark ettim.

İşte öyle bir o yaz günüydü, pencereden yine dışarı bakarken ilerde bulunan parktaki ulu çınar

ağacının dağ gibi yeşil görüntüsünün arasında geçmişin hayaline daldı gözlerim.

.....

İş yerime girişimin ilk onuncu yılında bakanlığa görevlendirilmişim. Anadolu'nun çeşitli

İllerinde bulunan kooperatif inşaatlarının denetimi için. Devir teslim işlemlerinden sonra bakanlıkta ki

görevime başlamış, işime ve arkadaşlarıma alışmışım. Zaman zaman taşrada devam eden işlerin hak ediş

ve kontrolü için oluşturulan heyet içerisinde bulunuyordum. Bakanlığa görevlendirilişimin birinci yılını

doldurmuşum. Bir gün ofisimde çalışırken kapım çalındı. İçeriye orta boylu tıknaz yirmi beş otuz

yaşlarında, biri girdi. Mahcup duruşu, ürkek bakışları ardında titreyen ince ses

tonuyla, benimle görüşmek istediğini söyledi. Elimle oturması için karşımdaki koltuğu gösterip buyur

ettim. Koltuğunda sanki emanet oturuyordu. Rahat olmasını söyledim.

Efendim, ben sizin asli iş yerinizde göreve atanalı üç ay oldu. Sizin odanızda ki masanıza şimdilik

oturun denildi hala odanızda emanet oturuyorum. Sizinle hemşehrili olduğumuzu öğrendim, bu sebeple

tanışmak istedim dedi. Sempatik, düzgün birine benziyordu. Kendini tanıttı. Ben Reşat Yıldız, Bünyan

İlçesindenim orta ve lise tahsilimi Kayseri de tamamladım. Amerika'da mühendislik okudum. Vatani görev

için yurduma döndüm. Askerliğimi bitirdikten sonra, içimden bir ses sanki Amerika'ya dönme diyordu.

Ben de gitmemeye karar verdim. Bir müddet özel sektörde çalıştıktan sonra bu göreve atandım. Şu anda

doğu fabrikalarından birinde çalışıyorum dedi. Bir müddet sohbet ettikten sonra gitmek için müsaade

istedi. Biraz beklemesini söyledim, zira eski iş yerimdeki masa ve evrak dolabının anahtarını ona vermek

için çekmecemi açtım ve bu anahtarlar sende kalsın, eşyalarını koyarsın dedim. ama masanızda özel

eşyalarınız olabilir alamam dedi. önemli bir şeyimin olmadığını söyledim. ısrarımı kırmadı bir daha

görüşmek üzere vedalaştık ve gitti.

Birkaç yıl sonra bakanlıktaki görevim sona erdi ve iş yerime döndüm.

Reşat önceleri doğuya pek alışamadığını söylemişti, kalması için ikna yollarını denemiş,

orada tecrübe edineceğini, bu fırsatın merkezde olmadığını söyleyerek onu ikna etmiştim.

Reşat üç yıla yakın doğuda çalıştı. Arada bir Ankara'ya görevli geliyor, işine alıştığını, doğunun havasının

iyi geldiğini, göz ve diğer rahatsızlıklarının gün gün azaldığını sağlığına kavuştuğunu söylüyordu.

O yıl, yatırım programında bulunan üç yeni fabrikanın ihalesi yapılmış, bahis

konusu bu fabrikalarda çalışılacak teknik ve idari personel, diğer fabrikalardan tayin edilerek

tamamlanacaktı. Bu görevlendirmeye, Reşad da dahil edilmişti. Teknik personel listesi makama sunuldu

ve tayinler yapıldı. Oysa Reşat Doğu fabrikasında kalmak, başka bir fabrikaya gitmek

istemiyordu. Tayinini durdurmak için çok uğraştı ama başaramadı. Sızlanıyor,

gözleri doluyor, hırslanıyor, buram buram terliyordu. Nasıl olur yahu herkes doğudan batıya gelmek için torpil ararken, ben doğuda kalmak istiyorum, kabul etmiyorlar bu nasıl iştir yahu diyordu. Genel müdüre çıktığını, Amerika'da kaybettiği sağlığını doğu da bulduğunu, ne olur beni batı ya göndermeyin dediğini ama dinlemediğini söylüyordu. Olmadı anlatamadı bir türlü derdini, mecburen, ağlaya sızlaya tayin olduğu fabrikaya biçare gitti.

Reşat, Anadolu'nun bozkırında yetişmiş, esmer, orta boylu, birazcık tombulca, kumral, dalgalı saçlı, hafiften alnı açık, gözlerinden rahatsız olduğu için ileri derecede kalın camlı gözlük kullanan, hiper tansiyonunun olduğunu söyleyen son derece iyi niyetli sempatik birisiydi.

Söz konusu fabrikanın inşaatına kısa sürede başlandı. Reşat, bilgisi ve çalışkanlığıyla aranan mühendislerden biriydi. Şantiyede, işin kontrolü ve denetimi için bir hayli idarenin mühendisi, bir o kadar da yüklenici firmanın teknik personeli bulunuyordu. Ne var ki, şantiyede işi benimseyip takip eden, oraya bura koşuşturan Reşad dı. Kara yolları, Su işleri, İdarenin

Genel müdürlüğü arasında mekik dokutturulan da oydu. Bir dakikası bile boşa harcanmıyor, pire gibi

oradan oraya koşuşturuluyordu. Bir defasında, Reşat neden hep sen, bırak birazda diğer

arkadaşların koşuşturursunlar dediğimde, yahu hemşehrim, müdürde biliyor ama nedense bu işlere sokmak

istemiyor onları diyordu. Sabahları müdürün odasında toplaşılıyorlar. işleri güçleri hah hah hih hi, zamanım

olmuyor ki iş hazırlamaktan onlara katılayım. Dolayısı ile her işe beni gönderiyor, bende yapamam

diyemiyorum. Doğuda çalışırken turp gibiydim, burada tekrar sağlığım bozuldu. Beni çalışmak değil de

sağlık sorunlarım mahvediyor. Vallahi hemşehrim hanım da şikayetçi bu durumdan, aynı

şeylerden oda şikayetçi ama ne yaparsın. Diyor ki diğer arkadaşların gündüz işinde akşam evinde, enayi

tek sen misin, her işe sen koşturuyorsun, buraya geldin geleli evin yolunu unuttun diyor. Hanım haklı

olmasına haklıda ne söyleyeyim bilmem ki diyordu.

yıllar sonra fabrika inşaatı tamamlandı ancak geride, fabrikanın su teminine esas isale hattı ve

bağlantı detay işleri kaldı. Reşat, İsale hattı projeleri için DSİ, İdare Genel Müdürlükleri arasında mekik

dokuyordu. İşte sonunda olan oldu, o acı haber geldi. Reşat trafik kazasında hayatını kaybetmiş. Kazadan

üç gün sonra öldüğü duyulmuştu.

Şehirler arası sefer yapan otobüs kaza yapmış, üzerinde kimlik çıkmadığı için cenazesi morga kaldırılmıştı. Eşyalar ayıklandığında, siyah evrak çantası içinden çıkan iş yeri kimliğinden, kimliği tespit edilerek, ailesine acı haber verildi.

İdarenin Genel Müdürlüğünden bir kaç kişi haricinde cenazesinde, fabrikasından hiç bir iş

arkadaşı yoktu. Mütevazı bir cenaze töreniyle sessiz sedasız memleketinde cenazesi defnedildi. Geride gözü yaşlı genç bir kadın, yetim iki ufak çocuk kalmıştı.

..... İş arkadaşları Reşat'ı kısa sürede unuttular. O yıl Fabrikaya su bağlantısı yapıldı, ve fabrika işletmeye hazır hale getirildi. Fabrikanın açılışına bilumum

ekabir zevatlar davet edildi. Kurbanlar kesildi, tören ve şenlikler düzenlendi. Kürsüye çıkan

bir zevat yakın gözlüğünü takıp, elindeki kağıdı uzun uzun keyifle okudu ve son cümlesini;

" Bu fabrikanın programa alınmasında büyük emeği geçen memleketimizin bağrında yetişen medarı iftiharımız, mebusumuz, Sn Bahtı Dağışanlı'ya atfen, bu fabrikaya güzide isminin verilmesi uygun görülmüştür vatana millete hayırlı olsun" dedi.

Orada bulunanların alkış ve ıslık sesleri karşı tepelerden aksedip geri dönerek görmez

duymazların kulaklarını gınlattı.

o anda akli selim düşünenlerin akıllarına, Samsun Çarşamba da yapımı devam ederken görev

başında şehit düşen merhum Hasan ve Suat Uğurlular geldi. Reşat dahil üçünü de rahmetle andılar.

.....
O törende bulunan kalabalığın arasında sanki bir an, kıvırcık saçları arasından buram

buram terlemiş, kalınca çerçevesi kemik gözlüğüyle, proje ozalitleri koltuğunun altında " vah hemşehrim vah" dercesine, hüznle tebessüm arası bana bakarken görür gibi oldum.

.....
Uzun yıllar sonra, mezkur fabrikaya, Reşat'ın tamamlayamadan vefat ettiği, sonradan

tamamlanarak hizmete alınan, isale hattının bağlandığı tepede bulunan terfi havuzunun sorun yarattığı

nedeni ile yerinde görmem için görevlendirildim.

görev yerine intikal ettiğimde mutlak ziyaret ve görüşmeleri yaptıktan sonra orada görevli olan yeni

mezun bir mühendisle terfi havuzuna giden yola doğru yöneldim. Bir zamanlar fabrikanın açılış töreninde

alkış ve ıslık seslerinin yansıttığı o tepenin üzerinde kurulan terfi havuzuna giden bu yola vefalı bir

arkadaşı tarafından yön levhasının konulmuş olduğunu gördüm. Zamanla paslanan yön levhanın üzerin de

"Reşat Yıldız Tepesine Gider" yazıyordu. İçim burkuldu bir an gözlerim doldu. Gün batımına yakın bir

saatte tepeye vardığımızda, havuzunun ortasında çelik putreller üzerine oturturulmuş, çelik köprüyle

ulaşılan kamelyanın içerisinde, Reşat'ı koltuğuna kurulmuş, gün batımında kahvesini yudumlarken görür gibi oldum. Her zaman olduğu gibi gülümsüyordu" Yahu hemşerim

şu an ki görevlilerden hiç biri beni bilmiyor tanımıyor, kim bu Reşat Yıldız diyorlar. Geçenlerde

işletmenin müdürü idare amirine, yol üzerinde bulunan yön levhalarını ve havuz

tanıtım levhasını sökün. Havuzun bulunduğu tepe ve havuzun ismi değişecek. Belediye Başkanına söz verildi. Fabrika müdürümüze isim bildirilecek öğrenince size bildireceğim, tabelacıya yazdırır yerine koyarsınız, tamam mı dedi. Hemşehrim doğrusunu sorarsan vallahi üzülmedim. Havuz her ne kadar Hasan Uğurlu Barajı değilse de bu güne kadar Reşat Yıldız Havuzu olarak anıldı. Üzerinde bulunduğum tepe her ne kadar Palandöken dağı değilse de, Reşat Yıldız tepesi olarak bilindi. Günün ömrü batana kadarmış, buna da şükür."diyor gibiydi.

.....

Yanımda bana refakat eden genç mühendis, neden bu kadar uzun uzun kamelyaya daldınız diye sordu. Diyemedim, desem de anlamazdı ki. Onun derdi Tepede bulunan havuzun su kaçağının nasıl önleneceği, nasıl bir tecritle izole edilip onarılacağına takılmıştı. 05.09.2013 mcicek
Mahir Çiçek

Sarı Saçlı İpek Kız

sarı saçlı ipek kızın
bir elinde ısırıldığı yarım elma
diğer elinde yassı çakıl taşı
bak bu taş kaplumbağaya benziyor diyor
belli ki okuldan yeni gelmiş oyun istiyor
çıkartıyorum cep kameramı
bukle bukle sarı saçlı ipek kızın
bir kaç poz resmini çekiyorum
sek sek oynuyor bir şarkı tutturmuş
a de bakıyım a b de bakıyım b
çocuk çok mutlu halinden belli uçuyor
bilmiyor ki o mutlu anını dondurdum
gelecekte yad ile anacak
saf temiz o pembe dünyasından
bir elinde çakıl taşı diğer elinde elması
kurdelaş yakalığı bir de forması
bukle bukle sarı saçları mazide kalacak.120607

Mahir Çiçek

Sen Varya Sen

sen sevda esen meltemim
akıntısına kürek çektiğim
boğazda salınan sandalımsın
sen bebeğim üsküdarım
bir yakınlaşıp bir uzaklaşan
heybelim büyükadamsın
sen göz yaşı sarnıcında
bir damla gözyaşıyla boğan
efsunlum yere batanım
sen varya sen belalımsın. 120708

Mahir Çiçek

Seni Yazdı Güzelim B

Elinde bakracın gidiyon suya
Görünce vuruldum endama boya
Bana seni yazar yaradan buya
Gel yarım ol sev beni güzelim

Andım seni hayalin gözlerimde
Ateş oldun düştün yaran kalbimde
Çare bulamadım gittim hekime
Reçeteme seni yazdı güzelim

Sevda obasına kurdum otamı
Satılmaz pazarda meyvenin hamı
Mevla'yı seversen gel beni tanı
Öldürmek mi meramın beni güzelim

Gayen unutmaksa gel beni yorma
Hasta olsam gelip hatırım sorma
Zaten yaralıyım birde sen vurma
Sözle vurma iflah olmam güzelim.

Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Senin muradın - B

Poyraz acı değer arkası kardır
Aşk değil yığıdi öldüren ardır
Zarar nerde ise dönmesi kardır
Beni tüketmek se söyle meramın

Neyi beğenmedin neyi mi bilmem
Suçum sevmekse bu kusur değil
Seversen mevlayı üzme bu canı
Bittim tükendim oldu muradın

Üstüne gelinmez öldüm diyenin
Feleğe inanıp iflas edenin
Öşürü alınmaz yangın zedenin
Yargısız infazmı senin meramın

Adımı sorarsan mehmet kadersiz
Bir günüm geçmedi gamsız kedersiz
Sevgin yüreğimde duramam sensiz
Köle etmekse eh olsun muradın. ocak1955
Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Seninle Yaşlanacağım

azrail bir günün kaldı dese söz, yapacağım
tüm zamanımı o resme başlamak için durduracağım
sehpa üzerinde tuval bir ellerimde palet bir elimde fırçam
tuvale yansıtacağım her şey mutluluğum sevdam
gün batımı fonu kızıla boyayan bayık güneş
hasretim hüznüm yüreğim buruk acım...
resmedeceğim o anı mutluluğun baharında kalacağım
oturacağım karşısına keyifle tütürecekim cigaramı
o tablonun içinde seninle yaşayıp seninle yaşlanacağım.
2007mcicek

Mahir Çiçek

Sevmesem Öldüm B

Mahbure bakışlı ey huri dilber
Salınma karşımda öldürdün beni
Derdin beni iflah etmez kahreder
Sevsem öldüm sevmesem öldüm

Mevla halk eylemiş sanki gülistan
Yaprağa bezenmiş gonca gül gibi
Kokusu endamı dillere destan
Sevsem öldüm sevmesem öldüm

Boynuna atmış ibrişim atkı
Kirpikleri ok gibi kalbime battı
Cennette huriye benziyor tıpkı
Sevsem öldüm sevmesem öldüm

Bülbül gibi name verdi seherde
Lokmanın yazdığı deva var onda
Ben onun yoluna düştüm bu derde
Sevsem öldüm sevmesemde öldüm

Özenmiş bezenmiş onu yaratan
Gezmeye giderken geçiverse burdan
Vaz geçilirmi hiç onun gibi yardan
Sevsem öldüm sevmesem öldüm

Dertli şair savrulursun zarınan
Bu dünyada işin gücün yarınan
Yaşıyorsun namusunan arınan
Etme yare sitem sen zaten öldün. 30.08.1960
Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Sevmez Olaydım B

Kader dedim aldı vurdu yerlere
Düzen verdim sazımdaki tellere
Başı açık yalın ayak yerlere
Bastığın yola basmaz olaydım

Seher vakti yıldız doğdu karşıdan
Al sat paran varsa pazar çarşıdan
Kızını istedim karşı komşudan
O da olur dedi almaz olaydım

Yaşım yirmibirdi evlenme çağım
onu gördüm şaştı köyüm bucağım
Taranmış beleği zülûf saçağın
O gün düştü gönlüm görmez olaydım

Şöyle baktım endamına boyuna
Çok geçmeden ateş düştü bağrıma
Feda ettim ben bu canı uğruna
Sordum adın nedir sormaz olaydım

Fakirlik benim büyük kusurum
Elleri bağlanmış sanki esirim
Serip oturacak yok ki hasırım
Mihnetle dünyaya gelmez olaydım

Halı sermiş odasına dokuma
Seni gördüm neler geldi aklıma
Ellere sırrını deme sakın ha
Nerden buldum seni bulmaz olaydım

Bu işin sonu yok böylece kalsın
Meyven yetişmeden hırsızlar çalsın
Garipler mezarlığı mekanın olsun
Kölen olam dedim olmaz olaydım

Dil bağladın hayran oldum sözüne
Nice fırsat geçti vurdum dizime
Attı beni aşk ateşinin közüne
Bilerek yandım bilmez olaydım

Şair mehmet evlenmenin tam anı
Kimi saz çalar kimisi kemanı
Aldırma bu kız olmazsa olanı
Al gitsin deme ki sevmez olaydım. Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Seyfu'dur adım - B

Dedem şair ben de onun torunu
Buda yazsın dedi verdi elini
Benden başka tutacak yok yerini
İçimden gelince yazarım şiir
Dedem kasabada bilinir şair

Dededen toruna kalıyor miras
Yazın geldiğini bildirir kiraz
Yeni yeni yazıyorum biraz
Atadan mirastır yazıyorum şiir
Dedem seksen yaşında o bir şair

Hiç durmaz şiir yazar kalemi
Asla tükenmez gamı kederi
Bir de gelin verse bekar halamı
İlham gelir efkarlanır yazar şiir
Sözleri anlamlı alana iksir

Okudum da hep sözleri manalı
Arı gibi topluyor dizelerden balı
Kara günler görmüş bükülmüş beli
Yazdığı şiirlere baktım da şöyle
Tahsili ilk mektep olurmu böyle

Bazen şiir yazarken ağlıyor
İhtiyarlık yüreğini dağlıyor
Her derdini kalemine söylüyor
Geçen günlerini sayıyor nice
Hüzünlenir efkar uyutmaz gece

Yaşım tam on iki soyadım çiçek
Dededen öğütlüyüm yazdım gerçek
Yüce Mevla'dan dileğim bir tek
Atam gibi şair olmak muradım
Sorarsanız söyleyim seyfu'dur adım. Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Sır Kapısı

sıkıntılı bir günümde alıp başımı
çıktım şehrin kale burcuna
oturdum döndüm yönümü şehre
salladım ayaklarımı surdan aşağı
sis çökmüştü üzerine.

.....
bir an duyar gibi oldum
kükrüyordu geçmişten bir ses
"bre densiz bu ne cür'et bu ne kılık
burç başında ne ararsın
bilmezmüsün düşman karşı cenahta
okunu geren de seni ta yüreğinden
vurup bir hiç uğruna ölende"

.....
oysa yoktu ne muhasara ne gaza
ne düşman ne gaipten bir ses
sadece ben vardım
bir de ardımda miyavlayan
yavru bir kedicik
sevimli mi sevimli melez tekircik
başını kaldırmış bekliyordu
elimde olan simitdi derdi
belli ki açtı istiyordu
batan güneşi uğurlarken
kulaklarım hala o ses
hayal kumandanın
gür sesiyle çınliyordu.

.....
hava kararmak üzereydi
güneşin kızılığının loş aydınlığında
sise bürünmüştü şehir
artık evime dönmeliydim
kale kapısından çıkarken
kendimi kale kumandanı sanarak
ardımda bir çeri varmışcasına
yönümü ona dönmek
kaşlarımı çatarak sert bakışlarımla
sesimi gürleştirip
"atıma çabuk eğer vurula
gaza var tez haber duyurula"
demek geldi içimden
başımı bir sağa bir sola sallayıp
hınzırca tebessüm ettim
gök yüzünün kızılığı kararmıştı
oysa çıkış kapısında çeri meri yoktu
kapıya ilişik çağrı butonunu basarak
duraktan taksi çağırdım
gazaya giden kumandan edasıyla
atıma binercesine bindim
gözlerimi sır kapısından ayırırken
hayal dünyamdan uzaklaşıp
önümden su gibi akan yola çevirdim. 270308 mcicek

Mahir iek

Siler Atarım

baba!
ben arzuhalci değilim
elle yazmasına yazdırırım da
benim kalem sanki doğrucu davut
senin istediğini değil
kendi istediğini yazıyor
bilirdim ki benden dürüst
benden iddialısı yok
meğer beteri varmış
tutunamadı zaten o da (benim gibi)
olamadı bir baltaya sap
diyor ki!
yazarsam o yazıyı dağıtırım
çizer boyar bayıltırım
karalar okunmaz ederim
tanımam başkasının dayısını ayısını
yazdıramaz kimse "kart hamili yakınımıdır"
yazmam haksız olan hiç bir şey
alırım silgimin altına
siler atarım

.....
baba!

ne diyorsun yazsın mı.

mcicek 30513

Mahir Çiçek

Sizde Kalsın

verin benim çocukluğumu
istemem büyüklük sizde kalsın
aklım erdikçe anladım yokluğumu
bırakın çocukluğum bende kalsın
mal mülk şan şöhret ne ki
istemem yok öyle bir gailem
size bıraktım aranızda kalsın
olun kiminiz vali kiminiz lortvari
doymayın tıka basa bir birinizi yiyin
değer mi tamah etmeye hırslanmaya
üç günlük dünyada gönül kırmaya
değer mi kalp kırıp horlanmaya
alın büyüklüğünüz sizde kalsın

.....
elimde olsa dönerim çocukluğuma
razıyım o tatsız tuzsuz
kağıt helva için ağlamaya
hiçkırıklara boğularak
tuzlu göz yaşlarımı yutmaya
razıyım ağlarken gülmeye
razıyım gülerken ağlamaya
alın başınıza çalın
sizde kalsın hırs küpünüz
değer mi hiç söyleyin
küp yerine kalp kırmaya. 210814 mcicek

Mahir Çiçek

Sor Halimi Gel Sevgilim B

Beyaz tene siyah tüller
Açmış yanağında güller
Duyan kınar bizi eller
Tenhalara gel sevgilim

Acep nedir senin adın
Balda kaymakta tadın
Göklere çıktı feryadım
Sen halimi bil sevgilim

Hayranım hilal kaşa
Şevdan belaymış başa
Ömürlü ol çokça yaşa
Bak gözüme gül sevgilim

Sen gül olsan bende bülbül
Boyun çiğdem saçın sümbül
Yaptın beni bir ocak kül
Yandım Yandım bil sevgilim

Sevdayı saldın başıma
Hayran oldum genç yaşına
Azrail geçsin karşına
Can vereme kork sevgilim

Acep sende var mı iman
Yaktın beni halin yaman
Yollarına çöksün duman
Gitme bizde kal sevgilim

Yaşlı gözün dertli için
Derdin var demen niçin
Rast gelsin işin gücün
Bir busecik ver sevgilim

Gel bu mehmet'e et himmet
Bilesin ki etmem mihnet
Yap gönlümü ol cennet
Aç kapını girem sevgilim.

Şair Mehmet Çiçek (1960)

Mahir Çiçek

Tek Yoldur Aşk

gönülün adına yürek demişler
haberi bile yok garibin
nereden bilsin aşkı sevdayı
işi devri daim pompası gibi
durmadan çalışmak
güp güp güp
tek derdi bir gün ansızın durmak
ruh var ya ruh ona da gönül demişler
haberi bile yok biçarenin
işi gücü gönül yapmak
onun da korkusu
bir gün gönülden göçmek

.....
birileri sevdaya giden yol boğazdan değil
gönülden geçer demişler doğru söylemişler
zira o yola düşmenin tek yoludur aşk. 200411 mcicek

Mahir Çiçek

Tutkudur Aşk

tutkuya müptela acıya mahkum
ayrı kalmanın verdiği sancıdır aşk
körebe oyununda ebelenme
bile bile sobelenmedir aşk
elde edememenin verdiği hırs
kaybetmeyi kabullenmemedir aşk
sevda üzerine oynanan oyun
yüreği kumarda kaybetmedir aşk
kaybettikçe kazanmaya kapılma
bilerek uçuruma yuvarlanmadır aşk
özlemin dayanılmaz hüznü
yandıkça buram buram tüten
dumanı içe çekildikçe öldüren
kahrolası sevda tütünüdür aşk. 130212mcicek

Mahir Çiçek

Uçup Gittiler

hayaller vardı yaşamdan ırak ama umut dolu
hayaller vardı yaşamın içinde ama umutsuz
bir an fırcanın ucundan akan kışa aldanıp
tipiye kapılmış kar habbecikleri gibi uçup gittiler
kimi zaman meltem kara bulutları getirdi
düşen yağmur çatlayan toprağa hayat verdi
yeşerdi zümrüt misali kırlar bayırlar
kuş cıvıltıları aşk nağmelerine esin oldu
sevdalar yaşandı şiirleri okundu
gök yüzünde süzülen gelinler gibiydi
pamuk beyazı kabaran bulutlar
kah göründüler kah kayboldular
derken balaylar son günlere erdi
gündüzler sıcak geceler ayazdı
sazlıklar kurudu yine çatladı toprak
göçmen kuşlar uzaklara göçüp gittiler
ağaçlar bukalemun gibi birden bozardı
yapraklar rüzgarın peşinden sürüklendiler
umutlar yine resmedilemeden hazana erdi
palette cıvıdı bozarmaya yüz tuttu renkler
sis bulutlarınının yamaçlardan ovalara indiği gibi
yaşam kiri olarak aktı tuvalden hüznler

.....
hayaller vardı yaşamdan ırak ama umut dolu
hayaller vardı yaşamın içinde ama umutsuz
onlar da fırcanın ucunda ki kara kışa aldanıp
tipiye kapılmış kar habbecikleri gibi uçup gittiler.

2669mcicek

Mahir Çiçek

Unuttum Deme Vefasız

ne çabuk unuttun yar o geçen dünleri
mecnun olup leyla diye yandıgın günleri
aşkım uğruna yoluma serdiğın gülleri
unuttum deme sakın seni vefasız

bakınca gözlerine erir biterim derdin
uğrumda çağlar olurdun hani kükrerdin
diz çöker türabın olur tapınırım derdin
unuttunmu yoksa o günleri seni vefasız

.....
şimdi uzaklara giden yolun yolcusuyuz
birleşmez asla gittikçe ıraksar yolumuz
artık küllenmiş sevdanın tozunu tozuyuz
savrulduk diyorsun öylemi seni vefasız. mcicek140414

Mahir Çiçek

Vardı Bizim

Bakmayın öyle fotoğafta dondurulmuş
Yaşanmışlığın siyah beyaz oluşuna.
O gri yoksulluğun solduramadığı
Capcanlı yaşantımız vardı bizim.
Bir yerlerde löküz hayat yaşansada,
Gönül tokluğumuz vardı bizim.
Bir eli balda diğer eli yağda olanların,
Yavan ekmek soğan ekmek yemediği
Mütevazi doyumlu soframız vardı bizim.
Bir zamanlar oyun oynadığımız sokağımız,
Bostandan yetiştirip yediğimiz
Meyvemiz sebzemiz vardı bizim.
Naftalin vanilya lastik kokulu
Mahalle bakkalımız vardı bizim.
Biz çocukların dört gözle beklediği
Arada bir sokağımızı şenlendiren
Dondurmacımız, pamuk şekercimiz
Kağıt helvacımız vardı bizim.
Giy gıyılı gırnatalı biz çocukları coşturan
Gökkuşuğu kadar renkli mis kokulu macunu
Elinde ki çöpe dolayıp biz çocuklara veren
komiklik macuncumuz vardı bizim.

.....
İşte o yaşanmışlık bir perdelik oyunmuş
Bilinmedi ansızın yaşandı ve bitti
Oyuncular evvel zaman içinde
Birer birer sahneyi terk edip gitti
Velhasıl o güzel çocukluk günlerimiz
Komik macuncunun konik kapaklı
Macun tepsisi içinde kaldı bizim. 051118 mcicek

Mahir Çiçek

Vedalıyım

vedalıyım beni üzen enlere
huzursuzluk verenlere
akıl verip kaçanlara vedalıyım
aksiliklerime huysuzluklarıma
dönem dönem küsmelerime
vedalıyım içimi alt üst eden
düzenimi bozan
yüreğimi acıtan hatalarıma
perişanlıklarına vedalıyım..

.....
en doğru zamanda oldu vedalarım
ve de başlangıçlarım
dilimi susturdum gözlerimi bile
konuşmuyor ağlamıyorlar halime
çocuksu yanlarımı da desturladım
sormuyorlar artık tek bir kelime
bu defa kararlıyım kapıyorum
gönlümü benden yana senlere
üç altın kurala uyuyorum
görmemeye duymamaya sevmemeye. 21211mcicek

Mahir Çiçek

Yakan Gözlerin

ne vurgun bakardı
gözlerin var ya
ah o gözlerin
o fettan gözlerin
uyuyordu ne güzel
uyandı artık imkansız
uyumaz yüreğim
vurdu hedeften
gözlerin var ya
o avcı gözlerin
şimdi neden kaçıyor
neden kaık gözlerin
neden alev alev bakmıyor
eskisi gibi neden yakmıyor
ah o gözlerin
perde inesi k r olası
o yakan gözlerin. mcicek110613

Mahir iek

Yaksın Beni - B

Acınır benim halime
Çare yok ki bu ölüme
Musalla taşı önüne
Dostlarım koysun beni

Boyun eğdim kuranına
Şükreyledim her anına
Varacağım divanına
Günahkarım yaksın beni

Kuşlardaki teleklere
Kendi kadir dileklere
Gökyüzünde meleklerle
İnanmazsam yaksın beni

İstemem vermesin fazla mal
Gönlüm tok var bende bir hal
Yediysem haram helal
Varsın yaksın Mevla'm beni

Çok çalıştım düşmedim dile
Aşkı yaktı döndüm küle
Defterimi aldım ele
Mizamın da tartsın beni

Şimşek çakar yağar bulut
Ona sığın doğru yolu tut
Cennetinden kesme umut
Şanındandır inşallah yakmaz bizi. Şair Mehmet çiçek 1958

Mahir Çiçek

Yapılamıyan Resim

bir elimde palet bir elimde fırça
sehpa üzerinde tuval
hep arzu ettim bir türlü yapamadım
ya ben hazırdım malzemeler yoktu
ya malzemeler vardı ben yoktum
ikisini bir araya getirmeyi başaramadım
olmadı o resme bir türlü başlayamadım
o resimyüreğimde aynen tuvale yansıtacağım
yemyeşil çam ormanını
berisinde ki yakut yeşili gölü
çok gerilerde başı dumanlı karlı dağları
ipeksi kır çiçeklerini mutluluğa giden patika yolu
kırmızı çatılı bacası hasret tüten ahşap dağ evini
önünde oynayan boy boy çocukları
gölde balık tutan kayıkçıyı
masmavi gökyüzünü pamuk beyazı bulutları
martıların gün batımı kızılığında mutluluk valsini
güne son busesini konduran kelebekleri arıları
birde unutmayacağım sağ köşeye imzamı atmayı

.....
azrail bir günün kaldı desede söz, yapacağım
tüm zamanımı o resme başlamak için durduracağım
sehpa üzerinde tuval bir elimde palet bir elimde fırçam
tuvale yansıtacağım her şey mutluluğum sevdam
gün batımı fonunu kızıla boyayan bayık güneş
hasretim hüznüm yüreğimdeki buruk acım...
resmedeceğim o anı mutluluğun baharında kalacağım
oturup karşısında keyifle tütüreğim cigaramı
o resim içerisinde yaşayıp onunla yaşlanacağım. 121207mcicek

Mahir Çiçek

Yeniden Doğmuş Gibi

kopmasın içinde fırtınalar
dalgalar kudurmasın
uçup gitmesin mutluluğun
bu son salınışı olmasın
deryada batmasın yüreğin
neden buruk olsun ki
hayat yolculuğun
boş ver üzülme varsa bir neden
giden gitsin kalsın seninle olan
değer mi hiç inan değmez
bin ahına bir sevdanın.

.....
sıradan bir akşamı özel bil
farklı kıl diğer akşamlardan
ay gecenin karanlığına torpil
umut ışığın doğsun yarınlardan
şerefine kıvrılsın dudağın
gamzelerinde belirsin tebessüm
gelmişine geleceğine gül hayatın
salla beyaz bayrağı bitir geçmişi
dalgalansın ufkunda barışıklık

.....
bin mutluluğun kanatlarına
uç göklerde flamingolar gibi
tadını çıkar yaşamın
yeniden doğmuş gibi.010311 mcice

Mahir Çiçek

Yeşilhisar B

Kara idin nasıl döndün yeşile
Çok yer gezdim rastlamadım eşine
Şu dünyada neler geldi başına
Tarihinle bin yaşa Yeşilhisar

İlkbaharda bahçelerin ekilir
Küme küme sürülerin çekilir
Suyun kışın akar yazın kesilir
İntizarlımısın yoksa Yeşilhisar

Haziranda meyvelerin erişir
Menekşenle sümbüllerin yarışır
Her özünde bir pınar çaya karışır
Yaz gelir özün kurur Yeşilhisar

Mehtap basar yay gölünde tan yeri
Geçmiş de kaldı hamamın han yeri
Gelirin hububat elma zelderi
Halkın geçim ehlidir Yeşilhisar

Serin geçer yaylaların yazların
Mayıs olur ayırırlar yozların
Şalvar giyer gelinlerin kızların
Baharın igde kokar Yeşilhisar

Önde gider ak koyunun seyisi
Mart ayında çiçek açar kayısı
Sendе biter meyvelerin iyisi
İradın para etmez Yeşilhisar

Mor menekşen reyhan ile yarışır
Yaylalarında koyun kuzu meleşir
Ne kadar mağrurlansan yakışır
Ata yurdumsun övün Yeşilhisar

Gün döner kıraç dağların bozarır
Haziranda akan suyun azalır
Bahçelerde elmaların kızarır
Her pazara malın gider Yeşilhisar

Baracın var enercin var yolun var
Erciyes gibi koskoca dağın var
Ne mutlu ki şöhretin var şanın var
Onunla bahtiyar ol Yeşilhisar. Şair Mehmet Çiçek

Mahir Çiçek

Yeter ki Sen

yeter ki sen kim o de
ben ben olmaktan vaz geçerim
kim çalsın istiyorsan kapını
işte ben o olurum
kendimden vaz geçerim
yeter ki sen yanımda ol de
kölesi olurum yüreğinin gelirim

.....
gün gelirde bir gün
dersen azadı kölemsin
zincir vururum sevdama
mahkum eder kahrederim
gün gelirde bir gün
dersen çalma kapımı
bu şehirden çeker giderim

.....
gün gelirde bir gün
tutunacak dal ararsan
beter düştüğünde
düşünme çağır yeter ki
fizan da olsam koşar gelirim
tutar kaldırırim düştüğün yerden
dönerim hayal dünyama
ardıma bakmam çeker giderim. 291113 mcicek

Mahir Çiçek